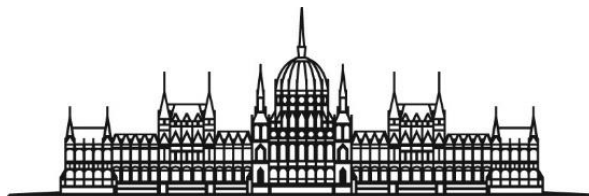

Országgyűlési Napló

Dúró Dóra és dr. Oláh Lajos
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Z. Kárpát Dániel*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	15591
Egyes ingatlan-nyilvántartási tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	15591
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	15591
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	15594
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	15596
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15598
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár előadói válasza	15599
Egyes anyakönyvezéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	15600
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	15600
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	15603
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15605
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló	15605
Dr. Latorcai Csaba közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár előadói válasza	15609
Egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	15611
Dr. Nagy István agrárminiszter, a napirendi pont előadója	15611
Felszólalók:	
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	15615
Földi Judit , a DK képviselőcsoportja részéről.....	15620
Bencze János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	15622
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	15624
A honvédek jogállásával összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	15628
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	15628
Felszólalók:	
Dr. Ferencz Orsolya , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	15629
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	15630
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15635
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	15637
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	15640
Dr. Vadai Ágnes (DK)	15646
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előadói válasza	15649
Egyes külügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	15651
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	15652
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	15654
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	15655
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15656
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	15657
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	15658
A Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya közötti gazdasági együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	15660
Azbej Tristan külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	15660
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	15662
Gy. Németh Erzsébet , a DK képviselőcsoportja részéről	15664
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15667

Vajda Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	15669
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	15673
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	15678
Szabó Rebeka , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	15680
Kanász-Nagy Máté , az LMP képviselőcsoportja részéről	15685
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	15690
Gy. Németh Erzsébet (DK)	15690
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	15691
Herczeg Tamás (Fidesz).....	15692
Gy. Németh Erzsébet (DK)	15693
Herczeg Tamás (Fidesz).....	15694
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	15695
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	15696
Gy. Németh Erzsébet (DK)	15697
Herczeg Tamás (Fidesz).....	15697
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	15698
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	15699
Azbej Tristan külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	15700
Napirend utáni felszólalások:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	15704
Novák Előd (Mi Hazánk).....	15706
Bencze János (Jobbik)	15708
Az ülésnap bezárása	15710

Az ülésen jelen voltak:

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
11. ülésnapja
2024. április 11-én, csütörtökön
(9.01 óra - Elnök: Dúró Dóra
Jegyzők: Földi László és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 11. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes ingatlan-nyilvántartási tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8001. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Latorcai Csaba úrnak, a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Földi László, tisztelt Z. Kárpát Dániel és tisztelt Herczeg Tamás Képviselő Urak! A kormány töretlen lendülettel azon dolgozik, hogy a magyar gazdaság versenyképességét évről évre növelje. Ennek eszközeként került sor a kormányzatnak a közigazgatás elektronizációját célzó egyik legjelentősebb fejlesztése megvalósítására, az e-ingatlan-nyilvántartás projektre.

Mint azt itt már mind a négy képviselő, a képviselő asszony, illetve urak tudják, lezárult az E-ING projekt informatikai fejlesztési szakasza. Ez a projekt a földügyi eljárásokban, azon belül is az ingatlan-nyilvántartási, valamint a földmérési és térképészeti eljárásokban teljeskörűen megteremti az elektronikus ügyintézés, és az ingatlan-nyilvántartási eljárások egy részében lehetővé teszi az emberi közbeavatkozás nélküli, automatikus döntéshozatalt.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat tíz törvény módosítását foglalja magában. Ezen módosítások legfőbb célja a földügyi eljárásokkal kapcsolatos informatikai fejlesztés jogi hátterének biztosítása az ingatlan-nyilvántartási, valamint a földmérési és térképészeti eljárások során.

Tisztelt Ház! 2021-ben döntöttünk az új ingatlan-nyilvántartási törvény meghozataláról, amely idén október 1-jén fog hatályba lépni. Az azóta eltelt időszak alatt azonban felmerültek olyan pontosítási javaslatok, amelyek átvezetése szükséges az elektronikus ingatlan-nyilvántartás határidőben történő

beindításának biztosítására. Ilyen többek között az általános adatkezelési klauzula hiánya. A jelen módosítás rögzíti az ingatlanügyi hatóság adatkezelésének szabályait, hogy az adatfeldolgozási feladatok elvégzésével milyen szervet vagy szervezetet lehet megbízni, továbbá jogalapot teremt a módosítás az ingatlanügyi hatósági eljárást kezdeményező bírósági, ügyészségi és hatósági alkalmazottak esetében a rendszer használatához szükséges azonosításhoz. Ezen előbb említett szervezetek vonatkozásában a törvényjavaslat a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvényben is kiegészítéssel él, biztosítja a díjmentesen kérhető elektronikus hozzáférést az ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázishoz, egyúttal pontosítva az adatszolgáltató személyét, illetve az adatszolgáltatás tényét is.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat fontos részét teszi ki az ügyvédi tevékenységről szóló törvény módosítása is. Az E-ING-rendszer használata az átmeneti időszakban, vagyis 2024. december 3. napjáig nem lesz kötelező, a módosítás így kiterjed arra is, hogy ha a beadvány benyújtása ebben az időszakban nem a rendszer útján történik, jogi képviselőként ügyvédi kamarai nyilvántartásba bejegyzett, eljárás jogosultsággal nem rendelkező kamarai jogtanácsos vagy ügyvéd is eljárhat az ingatlanügyi hatósági eljárásban.

A törvényjavaslat bevezeti azt is, hogy a kamarai jogtanácsosok és a jogi előadók ügyvédi tevékenységet kizárólag munkáltatójuknak az ügyvédi kamarai nyilvántartásba előzetesen bejelentett kapcsolt vállalkozása, valamint irányítási, fenntartói viszonyban álló szervei számára lesznek jogosultak gyakorolni.

A módosulás törvényi alapot teremt ennek ellenőrizhetősége érdekében a közhiteles nyilvántartáshoz is. A bejelentést a már nyilvántartásban lévő kamarai jogtanácsosok és jogi előadók 2025. február 1-jéig lesznek kötelesek megtenni, az ingatlan-nyilvántartási ügyben való eljárás jogosultságukhoz kötött ügyeket kivéve ezen határidőig még el is járhatnak a be nem jelentett kapcsolt vállalkozás vagy irányítási fenntartói viszonyban álló szerv érdekében.

Az ügyvédi tevékenységről szóló törvény kiegészítése rendelkezik arról is, hogy a közvetített hitelezés egyes eseteiben a hitelintézetek kamarai jogtanácsosai eljárhatnak harmadik személyek között létrejött hitel-szerződések esetén az okiratszerkesztés és az okiratok ellenjegyzése, valamint ahhoz kapcsolódóan az ingatlan-nyilvántartási eljárásban való jogi képviselő körében. Ezzel álláspontunk szerint lényegesen könnyítjük a jelzálog-hitelezést, különösen is a lakáscélú jelzálog-hitelezési eljárásokat, és lényeges adminisztrációs terhet veszünk le a hitelért folyamodók, különösen is a hitelért folyamodó családok érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A közérdekű használati jogok bejegyzését az eddigi gyakorlat szerint az ágazati jogszabályok alapján létrejött szerződések alapján a közműcégek mint jogosultak egyoldalúan kérelmezték az ingatlanügyi hatóságnál. Az ingatlan-

nyilvántartási törvénybe most bevezetni kívánt szakasz kizárná ezt, mert a közműcégnak és a közérdekű használati jogokkal terhelendő ingatlan összes tulajdonosának közös kérelmét követeli meg, ezért szükséges kivételszabály alkotása.

A közérdekű használati jogot a jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezések szerint nem szükséges az ingatlan-nyilvántartásba bejegyeztetni ahhoz, hogy az érvényesülni tudjon. Elegendő a felek megállapodása vagy a hatóságnak a közérdekű használati jogot megállapító határozata, sőt volt időszak, amikor még ez utóbbira sem volt szükség. Ennek következtében az országban sok olyan közmű létezik, amit nem biztosít ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett közérdekű használati jog. A módosítás most a közműcégek számára teremt lehetőséget arra, hogy a bejegyzés iránti kötelezettségüknek 2029. december 31-éig eleget tegyenek, és a módosítás ennél fogva lehetőséget biztosít arra, hogy Magyarország közművei még magasabb színvonalon tudjanak működni a jövőben.

Tisztelt Ház! Végezetül engedjék meg, hogy szóljak néhány szót az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény módosításáról is. A magyar építészetéről szóló törvény a magánszféra védelmének erősítésére rögzíti, hogy az építésügyi hatósági ügyirat részét képező, építészeti műszaki dokumentáció tervlapjainak az épület belső kialakítására vonatkozó részeibe nem tekinthet bele más, csak a tulajdonos és a hasznélvező.

A magyar építészetéről szóló törvény jelentős egyszerűsítést vezet be a településrendezés terén azzal, hogy a más-más eljárásrendben és jogszabályi környezet alapján készített településrendezési tervek módosíthatóságára és elfogadhatóságára vonatkozóan egységes határidőt állapít meg.

(9.10)

Egyes beruházások kiemeltté nyilvánítása valamely közérdek alapján történik, ezért annak megvalósulásához is közérdek fűződik. Vannak olyan kiemelt beruházások, ahol a bontási engedélyt az építési engedély keretében adták ki, és ezek időbeli hatálya eltér. Így, ha a bontási engedély hatálya már lejárt, de a bontás még nem kezdődött el, vagy nem fejeződött be, a beruházás akkor is ellehetetlenül, ha az építési engedély szerint minden további nélkül lehetne az ingatlanra építeni. Ezért a törvényjavaslat az ilyen eltérő hatályú engedélyek esetében kimondja, hogy a bontási engedély hatálya meghosszabbodik az építési engedély hatályával megegyező időtartamra.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezve az elhangzottakat önök is láthatják, hogy az önök előtt fekvő törvényjavaslat olyan, gyakorlati szempontból lényeges módosításokat tartalmaz, amelyek alapján okkal kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/8001. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Herczeg Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A napirend praktikus fontossága, illetve a jelen lévő ellenzéki képviselők nem túl magas száma miatt sem számítok parázs vitára a napirendi pontot illetően, de ettől függetlenül mondanám el a Fidesz-frakció álláspontját a törvényjavaslattal kapcsolatban.

Az egyes ingatlan-nyilvántartási tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat - ahogyan államtitkár úr említette - tíz jogszabályt módosít. Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997-es, a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló, az ügyvédi tevékenységről szóló, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről, valamint egyes, az ingatlan-nyilvántartással, a területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló, a területi közigazgatás működésével kapcsolatos egyes kérdésekről, valamint az egyes törvényeknek az Alaptörvény tizenegyedik módosításával összefüggő, a területi közigazgatás működésével, az ingatlan-nyilvántartással és a területfejlesztéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló, az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló, és az egyes ingatlan-nyilvántartási, földmérési és térképészeti tárgyú törvények módosításáról szóló jogszabályokat érinti tehát ez az előterjesztés.

Az Országgyűlés előtt fekvő T/8001. irományszámú törvényjavaslat egyik kiemelt célja, hogy az e-ingatlan-nyilvántartási projekt határidőben elindulhasson, sikeresen működjön, és közmegelegedése teljes egészében megvalósulhasson.

Az e-ingatlan-nyilvántartási, azaz E-ING-projektel összefüggésben, már ahogyan az elhangzott korábban, kihirdetésre került az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi törvény, amely az ingatlan-nyilvántartás elektronizálását és az ehhez szükséges jogi környezet megteremtését is magában foglalta.

A mostani törvényjavaslat egy újabb jogi lépés arra, hogy a projekt sikeresen elindulhasson, és az idei év során már elérhetővé váljon az ügyfelek, a lakosság, a vállalkozók számára is. A kormány a magyar gazdaság versenyképességének növelése érdekében a közigazgatás- és közszolgáltatás-fejlesztés operatív program, azaz a KÖFOP keretében már korábban döntött az e-ingatlan-nyilvántartás című projekt megvalósításáról, melynek célja, hogy az ingatlan-nyilvántartást elektronikus adatbázissá fejlessze, és a földügyi eljárásokat teljes mértékben elektronizálja,

csökkentve ezáltal az eljárások átfutási idejét, költség-szintjét és a kapcsolódó közigazgatási adminisztratív terhek mértékét.

Ehhez a gondolathoz tartozik, hogy az informatikai fejlesztéshez kapcsolódóan az Országgyűlés - ahogyan említettük - korábban elfogadta az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvényt, ami októberben lép hatályba. A KÖFOP a közigazgatás és közszolgáltatások megfelelő működése érdekében, és ezzel Magyarország versenyképességének növelése érdekében egy még inkább ügyfélközpontú, szolgáltató jellegű állami szerepvállalás kialakítását, megerősítését tűzte ki célul. Ezt a célt szolgálja az e-ingatlan-nyilvántartási projekt, melynek eredményeképpen tehát modernizálódnak, megújulnak a jelenlegi ingatlan-nyilvántartási, telekalakítási, földforgalmi, termőföldvédelmi eljárások, és minden folyamat elektronikus platformra kerül át.

A fokozatosan bevezetésre kerülő rendszer tehát már ez év őszén elérhetővé válik az állampolgárok számára. Ennek köszönhetően teljesülnek az operatív programban a bürokráciacsökkentést érintő célok, és tovább csökken a földügyi eljárások átfutási ideje, a költségszint és amit említettem, a közigazgatási adminisztratív terhek mértéke is. Az ingatlan-nyilvántartás digitalizációja hozzájárul ahhoz, hogy a hazai ingatlan-nyilvántartás korszerű és a digitalizáció terén nemzetközi viszonylatban is versenyképes legyen, valamint környezetvédelmi célokat is szolgálva a hagyományos papíralapú ügyintézés felváltsa a hatékonyabb, környezetbarátabb és gyorsabb elektronikus ügyintézés.

Nem lehet kérdés, hogy támogatandó minden olyan javaslat, amely képes igazodni napjaink megváltozott igényeihez, és egy olyan ingatlan-nyilvántartási rendszer kialakítását szolgálja, amely korszerű, alkalmazza a digitalizáció előnyeit, felhasználó-, azaz ügyfélbarát.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat abból a szempontból is üdvözlendő, hogy megoldást kíván nyújtani azon nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások számára is, amelyeket meglévő építmények teljes vagy részleges bontásával tudnak megvalósítani. Roppanat praktikus és fontos szempont ez azokban az esetekben, ahol a bontási engedély az építési engedély keretében került kiadásra. Előbbi hatálya rövidebb, mint az utóbbié, a bontási engedély hatálya meghosszabbodik az építési engedélyek megfelelő időtartamára, így a már folyamatban lévő kiemelt projektek megvalósítása nem lehetetlenül el. Én magam is találkoztam ilyen esettel, egyébként ezért is üdvözlöm ezt a jogszabályváltozást.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat több szabályozási tárgykört érint, ugyanakkor valamennyi módosítási javaslatnak a változó technikai, jogi környezethez való alkalmazkodását biztosítja, és emellett olyan társadalmilag fontos célkitűzéseket is megvalósít, mint az e-közigazgatás kiszélesítése, hiszen eleget tesz a közigazgatás-fejlesztés azon törekvésének, hogy az

egyre hatékonyabb feladat-végrehajtás érdekében alkalmazza az informatika által kínált legalkalmasabb, legkorszerűbb megoldásokat.

A jogszabályváltozás azon roppant fontos szándék mellett, hogy egyszerűsíti és ezáltal megkönnyíti a polgárok ügyintézését, ahogy említettem, csökkenti az adminisztratív terheket, az ügyintézés költségeit. Ennek a jelentőségét talán jól szemlélteti, hogy a 2000-es évek elején az Európai Bizottság célul tűzte ki, hogy megkönnyítse a vállalatokra nehezedő bürokratikus eljárásokat, és ennek érdekében javaslatot tett arra, hogy 25 százalékkal csökkentsék az adminisztratív terheket, és bizonyos számítások szerint egy ilyen mértékű csökkenés a GDP 1,5 százalékos, azaz 150 milliárd eurós növekedést eredményezne európai uniós szinten.

Az eddig elhangzottak alapján a benyújtott törvényjavaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja, és abban bízom, hogy mindenki így tesz majd. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk a Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Szabadi István képviselő úr, aki jelezte, hogy a pulpitusról kívánja elmondani felszólalását. Megadom a szót.

(9.20)

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Szeretném felhívni a tisztelt kormánypárti képviselők figyelmét, hogy a Mi Hazánk Mozgalom minden ügyet rendkívül fontosnak tart, ami a tisztelt Ház elé kerül, ezért ellenzéki pártként - most egyedül - a Mi Hazánk Mozgalom természetesen itt van és képviseli az embereket, valamint képviseli az ügyet.

A T/8001. számú törvényjavaslat az egyes ingatlan-nyilvántartási tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szól. Már most jelzem, hogy a Mi Hazánk Mozgalom természetesen minden olyan törekvést tud támogatni, amely valóban arra irányul, hogy egyszerűbben, akár a bürokratikus terheket is csökkentve az emberek életén tudjon könnyíteni.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvényt, vagyis az új ingatlan-nyilvántartási törvényt csaknem három éve, 2021. június 15-én fogadta el az Országgyűlés. Már eredetileg is másfél évet szántak az új jogszabályra való felkészülésre, hiszen a törvény 2023. február 1-jén lépett volna hatályba. Kiderült azonban, hogy sem a jogalkalmazók, sem az állampolgárok, de maguk a földhivatalok sem készültek fel a váltásra, ezért a parlament 2022 novemberében 2024. február 1-jéig, tavaly szeptemberben pedig 2024. október 1-jéig halasztotta a törvény hatálybalépését.

Az új ingatlan-nyilvántartási törvény lényege az elektronikus ingatlan-nyilvántartás bevezetése, melynek célja az eljárások átfutási idejének, költségeinek

és adminisztratív terheinek a csökkentése. Erre irányult az a gondolatom is, hogy az ilyen irányú törekvések mindenképpen üdvözlendők. A bevezetést az indokolja, hogy az 1970-es években kialakított kézi alapú ingatlan-nyilvántartás a megnövekedett igényekkel nem tud lépést tartani, így annak tartalma egyre inkább eltávolodott a tényleges állapottól.

Tisztelt Ház! Az új ingatlan-nyilvántartási törvény október 1-jei hatálybalépésével megváltozik az ingatlanokkal kapcsolatos ügyintézés, jelentősen csökken, a földhivatalok és a kötelező jogi képviselő bevezetésével pedig nő az ingatlanügyletekben közreműködő ügyvédek és közjegyzők szerepe, tulajdonképpen ők veszik át a földhivatali munkatársak feladatainak nagy részét. Az eladók és a vevők a jövőben csak elektronikusan hitelesíthetik a dokumentumokat, amihez rendelkezniük kell ügyfélkapus regisztrációval.

Tisztelt Képviselőtársaim! Álláspontunk szerint a magyar lakosság nincs teljes egészében maradéktalanul felkészülve arra, hogy az elektronikus aláírások teljes mértékben felváltsák a kézi aláírásokat. A jelen törvényjavaslat az elektronikus ingatlan-nyilvántartás határidőben történő beindításának biztosítása céljából az új ingatlan-nyilvántartási törvény és a kapcsolódó törvények módosítására irányul, vagyis hatályba sem lépett az új törvény, de tavaly november után ismét módosításra kerül.

A törvényjavaslat finomhangolja az ingatlanforgalommal kapcsolatos szabályozásokat, de a lakosságot érintő számos fontos kérdéssel nem foglalkozik. Erre mindenképpen szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét is. Például az ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázishoz díjmentes elektronikus hozzáférést biztosít az eljáró hatóságok részére, amivel maximálisan egyetértünk.

Talán egyet lehet érteni azzal is, hogy a nemhiteles tulajdoni lapokat októbertől kivezetik a rendszerből. Javasoljuk azonban, hogy a lakosság számára emeljék meg az évi két darab ingyenes lekérési lehetőséget, továbbá az őstermelő családi gazdaságok és a mezőgazdasági őstermelők számára ezt a számot legalább tízre növeljék, hiszen a mindennapi munkavégzésükhöz ez feltétlenül szükséges lenne, és ha kevesebb alkalommal juthatnak információhoz díjmentesen, akkor az nehezítheti a munkát.

Az új ingatlan-nyilvántartási törvény tavaly novemberi módosításának általános vitája során dr. Apáti István képviselőtársam már felhívta a figyelmet egy régi anomáliára, amivel a jelen törvényjavaslat nem foglalkozik. Álláspontunk szerint rengeteg problémát okoz az, hogy az erdőművelési ágú területeknél, de a szántó, legelő vagy a gyümölcsös művelési ágú területeknél is az ingatlan-nyilvántartásban a jelen állás szerint nincs feltüntetve a földhasználó neve. Csak külön nyilvántartásban található meg, de a tulajdoni lapon nem látható, hogy adott esetben a tulajdonos és a földhasználó személye megegyezik-e. Fennáll-e haszonbérleti szerződés az adott területre például.

Nagyban segítené az esetleges csalások és visszaélések megakadályozását, ha ez az információ az ingatlan-nyilvántartásban egységesen látható lehetne.

Erdőterület esetén a haszonbérlet mint hasznosítási forma néhány évvel ezelőtt kibővült az integráció és az erdőkezelés jogcímeikkel, de ezeket a jogosultságokat az erdőfelügyelőségek vezetik, az ingatlan-nyilvántartások ezzel kapcsolatban semmilyen adatot nem tartalmaznak. Emiatt egy vevő ügy is megszerezheti adott esetben egy értékes erdőterület tulajdonjogát, hogy nincs tisztában azzal, hogy akár évtizedekig valaki másnak haszonbérleti jogosultsága áll fenn a területen, amit ha előre tud, nem veszi meg az erdőterületet. Az is előfordulhat, hogy az adásvétel után több évvel derül ki, hogy más termelheti le és értékesítheti a faanyagot. A tulajdonszerzés ablakon kidobott pénz volt az ilyen esetekben. Az eladók sem feltétlenül rosszindulataiak, csak nincsenek az információ birtokában, mert az adatok az erdőfelügyelőség nyilvántartásában vannak, és mint tudjuk, az információ minden szempontból értéket képvisel.

A Mi Hazánk Mozgalom javasolja tehát, ha már az ingatlan-nyilvántartás digitalizációjáról beszélünk, hogy az új rendszert ne csak a személyiadat- és lakcímnnyilvántartással, illetve a cégnnyilvántartással kössék össze, hanem a hasznosítási jogosultságokat tartalmazó külön nyilvántartásokkal is, így az erdőfelügyelőségek nyilvántartásával. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Hollik István képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Amikor Európában egy állampolgár bankol vagy vásárol, szinte mindegy, hogy kicsodát, akkor alapvető elvárás az ma már, hogy mint fogyasztó mindezt elektronikus úton, a digitális világban tudja megtenni. Vannak már olyan szolgáltatók, akik teljes mértékben digitalizálták a munkafolyamataikat, így az ember már anélkül tud bankszámlát nyitni, hogy be kelljen mennie egy bankfiókba. Éppen ezért azt gondolom, hogy ehhez a helyzethez alkalmazkodnia kell a magyar államnak is, sőt lehetőséget kell benne látni annak érdekében, hogy az állami szolgáltatások egy magasabb fokon tudjanak megvalósulni, és az állampolgárok számára jóval kényelmesebben, egyszerűbben és gyorsabban.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat számos más mellett alapvetően arról szól, hogy az ingatlan-nyilvántartás digitalizációját - ahogy államtitkár úr utalt is rá -, az e-ingatlan-nyilvántartás című projektet segítse. Ez a projekt, amely teljes mértékben digitalizálja, elektronikussá teszi egyrészt magát az adatbázist is, de a földügyi eljárásokat is, beleilleszkedik abba a kormányzati célkitűzésbe, amelyet a digitális

állampolgárság tekintetében a magyar kormány megfogalmazott, mégpedig hogy minden, állammal kapcsolatos ügyintézés a jövőben egyszerűen egy állami applikáción keresztül elérhető legyen. Azt gondolom, hogy az e-ingatlan-nyilvántartás is ebbe illeszkedik, éppen ezért a KDNP ezt a javaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Latorcai Csaba: Igen.)* Államtitkár úr jelzi, hogy él a lehetőséggel. 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a vitában elhangzott konstruktív hozzászólásokat. Bizony ritka ez manapság az Országgyűlés ülései vonatkozásában és a hozzászólások tekintetében. És külön köszönöm a Fidesz és a KDNP képviselőinek, Herczeg és Hollik képviselő uraknak a támogatást. S nagyon bízunk abban, hogy a Mi Hazánk, Szabadi képviselő úr konstruktív hozzászólása is végül a törvényjavaslat támogatását fogja jelenteni egy ellenzéki párt részéről.

(9.30)

Engedjenek meg egy gondolatot az elhangzottakhoz hozzátenni. Amikor elektronizálunk, amikor digitalizálunk a közigazgatásban, akkor az a célunk, hogy úgy vezessünk be és úgy alakítsunk át közigazgatási eljárásokat, hogy azok éppen hogy ne bürokratikus terheket eredményezzenek az emberek számára, hanem pontosan fordítva, az eddigi bürokratikus terheket csökkentsük. Ez a célunk a földügyi nyilvántartással is.

Akkor pedig, amikor a törvényjavaslat azt célozza, hogy akár az átmeneti időszakban, de akár később is legyen jogi képviselő, akkor azt akarjuk elérni, hogy legyenek olyan szakemberek az adásvételek és egyéb más, a földügyi nyilvántartást érintő ügyekben, akik megfelelően tudnak tájékozódni, és el tudják végezni azoknak a garanciáknak a felkutatását, amelyek megnyugtató ügyletet eredményeznek az emberek számára. Ezért tehát, ha nincs is a földügyi nyilvántartásban feltétlenül minden használati jog feltüntetve, mint ahogy Szabadi képviselő úr is utalt rá, pontosan a jogi képvisellel kívánjuk elérni azt, hogy ennek ismeretében, ennek tudatában is egészen

biztosan minden garancia fel legyen kutatva és bele legyen építve a földhasználattal, illetve az ingatlanokkal kapcsolatos minden jogügyletbe.

Én úgy gondolom, hogy ez a két eleme a törvényjavaslatnak, az elektronizáció, az egyszerűsítés és a gyorsítás, mindemellett pedig a szükséges jogi garanciák biztosítása megnyugtató új rendszert fog eredményezni. S úgy, ahogy elhangzott a vitában, gyakorlatilag egy több mint ötvenéves rendszer kerül most módosításra, teljesen új alapokra helyezve. Bízom abban, hogy hasonló időtávra legalább annyira jogilag körülbástyázott és biztonságos nyilvántartást tudunk biztosítani az emberek számára, mint a korábbi volt, sőt az eddigiekhez képest egyszerűbbet, gyorsabbat és jobbat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes anyakönyvezéssel összefüggő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8003. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Latorcai Csaba úrnak, a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy felszólalásomat egy rövid visszatekintéssel kezdjem! Az állami anyakönyvezés kezdete 1895. október 1-jére datálható, alapjait Magyarországon az állami anyakönyvekről szóló 1894. évi XXXIII. törvénycikk teremtette meg. Az anyakönyv vezetésének mindenkori célja a születéshez, házasságkötéshez, halálesethez kötődő anyakönyvi események adatainak a regisztrálása és közhitelű igazolása volt, amellyel létrejött a természetes személyek legkorábbi állami alapnyilvántartása - ma már szinte történelem.

Nomen est omen, szó szerinti fordításában: a név előjel. A névviselés mindenkinek meghatározza és végigkíséri az életét, ezért az önök előtt fekvő törvényjavaslatról azt gondoljuk, hogy mindannyiunkat érint. A törvényjavaslat és az ezzel párhuzamosan előkészített kormányrendelet fókuszában ugyanakkor potenciálisan olyan személyek állnak, akiknek az elektronikus anyakönyvre történt 2014-es átállást követően derült ki, hogy a papíralapú anyakönyv lapjain őrzött, a családját megillető név vagy az utóneve eltér az okmányokban szereplő névtől. Joggal vetődik fel a kérdés, hogy ilyen hogyan is fordulhat elő, de ami még

ennél is fontosabb, hogy hogyan tudjuk ezt a helyzetet minél könnyebben és gyorsabban kezelni. Ehhez az utóbbihoz, tehát hogy hogyan tudjuk minél könnyebben és gyorsabban kezelni ezt a kérdést, kíván segítséget nyújtani a törvényjavaslat.

Tisztelt Ház! Adateltérések az elektronikus anyakönyv bevezetését megelőzően is léteztek, az elektronikus anyakönyvnek pusztán az a hozadéka, hogy az országos központi nyilvántartásban az egy személyhez kapcsolódó bejegyzések révén ezek az adateltérések mára sokkal szembetűnőbbek lettek. Az állami nyilvántartások közötti adateltérések megszüntetése tehát társadalmi érdek, amelynek során azonban figyelemmel kell lenni az egyéni, sok esetben méltányolható polgári igényekre és érdekekre. Az adateltérések egy része csak egy-egy betűben nyilvánul meg, gyakran fordul elő olyan, hogy valakinek két utóneve volt, és abból az egyik egyszer csak elmaradt. Sajnos a gyakorlatban olyan is előfordul, hogy a vélt, de az anyakönyv által nem igazolt családi kapcsolatra figyelemmel az 1950-es évektől kezdődően teljesen más név került az okmányokra, mint amit az anyakönyv eredetileg tartalmazott. Az adateltérések helyzete a családi nevek esetében rendkívül összetett probléma, figyelembe véve, hogy a felmenőtől öröklött név generációkra van hatással. Az utónevet érintő eltérések pedig férfiak esetében a saját nevük mellett a házastársra, a nők esetében pedig a gyermekeiknél nyilvánított „anyja neve” adataira is hatással lehetnek.

A jelen törvényjavaslat ezen helyzetek megoldására jelentős egyszerűsítést kíván bevezetni, ugyanis a névviseles, akár a családi nevet, akár az utónevet érintően névváltoztatási eljárás helyett anyakönyvvezetői hatáskörben, helyben, a lehető leggyorsabb módon az okmányokkal egyezően rendezhetővé válik. A módosítás eredményeként a kérelmet nem kell felterjeszteni alakszerű döntést hozva a névváltoztatásról, hanem az anyakönyvvezető a körülmények és az okmányok vizsgálatát követően saját hatáskörben teljesítheti a bejegyzést.

Az adateltérések számossága pontosan nem határozható meg, de évente ezer és kétezer között mozog azoknak az ügyeknek a száma, amelyekben magyar állampolgárok amiatt kérnek névváltoztatást, mert az anyakönyvbe bejegyzett adatok alapján őket megillető név eltér az okmányaikban szereplő és általuk használt adatoktól. Számukra teremt egyszerűbb eljárást az anyakönyvi jogszabály módosítása.

A törvényjavaslat rendezi a családnevekben szereplő úgynevezett umlautos á betű elektronikus anyakönyvbe történő bejegyzését is, eddig ugyanis főszabály szerint csak a 44 betűs magyar ábécé betűi szerepelhettek a nyilvántartásban. A papíralapú anyakönyvben számos családi név tartalmaz umlautos á betűt, amelynek a bejegyzése jelenleg a nemzetiségi névviseles körében biztosítható csupán. A törvényjavaslattal egyidejűleg előkészített és társadalmi egyeztetésre bocsátott kormányrendelet-módosítás nemzetiséginév-

viseléstől függetlenül biztosítani kívánja az umlautos á anyakönyvbe történő bejegyzését.

Az utónevek száma vonatkozásában a törvényjavaslat kizárólag az idősebb korosztályt érinti, akiknek a születési bejegyzése a korabeli szabályok szerint több utónevet is tartalmazhatott. Esetükben a hatályos szabályozással egyezően továbbra is csak két utónév rögzíthető az elektronikus anyakönyvben, ugyanakkor ehhez nem kell a nyilatkozatukat kérni, hanem a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba bejegyzett adattal történik automatikusan a nyilvántartásba vétel, ezáltal megint csak érdemben egyszerűsítve az eljárásokat.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos megemlíteni azt is, hogy az adateltéréssel érintett ügyek többségére haláleset kapcsán derül fény, amikor is az érintett személy jogképessége már megszűnik, így a névviseletét érintően már nem tud anyakönyvi eljárást kezdeményezni.

(9.40)

A törvényjavaslat ezt a helyzetet olyan jogi megoldással kívánja kiküszöbölni, amelynek eredményeként az elhunyt személy által az életében használt neve elismerhetővé válik. Elhalt magyar állampolgár esetén ilyen ügyben úgy kell majd eljárni, mintha számára korábban névváltoztatást engedélyeztek volna. Az adatváltozás eszmei időpontja pedig vagy az elhunyt házasságkötésének időpontjával, vagy a halálesete időpontjával fog megegyezni. A törvényjavaslat a rendelkezés alkalmazását visszamenőlegesen is biztosítani kívánja a házastárs vagy a leszármazó kezdeményezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat másik fő célja az anyakönyv kutathatóságára vonatkozó rendelkezések felülvizsgálata, amely a levéltári gyakorlat figyelembevételével került előkészítésre. A jelenlegi levéltári gyakorlat alapján az anyakönyvi törvényben foglalt védelmi időhöz képest a kutatás sokkal szigorúbb keretek között zajlik. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a születési anyakönyvek kutatása 130 év, a házassági anyakönyvek kutatása 86 év után lehetséges, amelynek okai elsősorban az utólagos bejegyzések, valamint az, hogy az anyakönyvi eljárásról szóló törvény adatok kutatásáról rendelkezik, így az anyakönyv kutatásakor figyelemmel kell lenni valamennyi, anyakönyvben szereplő személy adatainak védelmére.

A családfa- és családtörténeti kutatások elősegítése céljából, azért, hogy mindenkinek legyen lehetősége minél mélyebben megismerni a saját családja történetét, ezáltal erősítve identitását, erősítve kötődését a családjához és a nemzetéhez, a családfa- és családtörténeti kutatások elősegítése céljából tehát indokolt a jogszabály felülvizsgálata annak érdekében, hogy a személyes adatok védelme mellett a tudományos kutatáshoz fűződő érdekek is hatékonyabban tudjanak érvényesülni.

A tervezet olyan szabályozás megállapítására tesz javaslatot, amely nem az érintett halálozásától, születésétől vagy az anyakönyvi bejegyzés keletkezésétől számítja a védelmi időket, hanem szigorú védelmi idők mellett kizárja, hogy élő ember személyes adatai az érintett, vagy halála esetén hozzátartozói beleegyezése nélkül nyilvánosságra kerüljenek. A módosítás a védelmi idő számítási módszertanán is változtatni kíván azáltal, hogy a bejegyzések helyett a teljes anyakönyv lezárásának időpontjához igazítja az anyakönyv bárki, tehát nem családtag által történő kutatását. A módosítás eredményeként a levéltárakban kutatók számára teljes anyakönyvek nyílnak meg, ami reményeink szerint meg fogja könnyíteni a napjainkban egyre nagyobb népszerűségnek örvendő családfa-kutatásokat is.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat azt bizonyítja, hogy a kormány folyamatosan azon dolgozik, hogy a magyar emberek életét könnyebbé tegye, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/8003. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Herczeg Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A törvényjavaslat megalkotásának, létrejötté okának, céljának két szempontot kívánok megemlíteni.

Egyrészt az elektronikus anyakönyv 2014. július 1-jén történt bevezetése óta gyakran derülnek ki olyan esetek, amikor a papíralapú anyakönyvbe bejegyzett adatokban eltérés mutatkozik, vagy az anyakönyvbe és a személyiadat- és lacímnyilvántartásba bejegyzett adatok között áll fenn eltérés. A törvényjavaslat a gyakorlatban felmerült esetek vizsgálatát követően tesz javaslatot az említett esetek gyorsabb és méltányosabb kezeléséhez szükséges jogszabály-módosítások elfogadására.

A törvényjavaslat másik kifejezett célja a közlevenírtárakban őrzött anyakönyvi másodpéldányok kutatásának elősegítése a védelmi idők felülvizsgálatával, természetesen a személyes adatok védelméhez fűződő jogok figyelembevételével. Az érintett személytől való függetlenítés révén számos év felszabadul a kutatók számára, valamint teljes anyakönyvek adatvédelmi aggály nélkül szolgáltatathatóvá, elérhetővé válnak a kutatók részére.

A törvényjavaslat általános célja a családtörténeti kutatások végzésének megkönnyítése, a családtörténet-kutatók számára leginkább releváns adatokat tartalmazó állami anyakönyvek kutatásának minél szélesebb körben történő biztosítása - itt is fontos

azt elmondani, hogy természetesen a személyes adatok védelmére vonatkozó előírások betartásával. Ahogyan államtitkár úr említette, 129 éves az állami alapnyilvántartás rendszere, és a papíralapú anyakönyvvezést közel egy évtizede váltotta fel az elektronikus anyakönyv, amelynek bevezetése hatalmas lépést, hatalmas változást jelentett az állami anyakönyvvezetés történetében.

Tisztelt Ház! Az országos elektronikus anyakönyvi nyilvántartás létrejöttével csökkentek az emberek ügyintézésrel járó terhei, többek között egyszerűbbé váltak az anyakönyvi, az anyakönyvezésen alapuló, a személyes adatok nyilvántartását és azok változását érintő hatósági eljárások, valamint - és ez is fontos tapasztalat - az ügyfelektől történő anyakönyvi kivonatok indokolatlan igénylésének nemritkán előforduló gyakorlata is tulajdonképpen megszűnt.

Az állampolgárok az országos illetékességi rendszerből következően bármikor, bármelyik anyakönyvvezetőnél igényelhetnek anyakönyvi kivonatot, vagy az elektronikus anyakönyvi nyilvántartásból kérhetik a teljes anyakönyvi életutat követő adatszolgáltatást. Azt hiszem, hogy ahogyan az előző napirendi pontnál említettük, itt is mondhatjuk, hogy gyorsabban, kényelmesebben, szakszerűbben, olcsóbban tudják a polgárok az adatbázisokat, a nyilvántartásokat használni.

Az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslat célja a családtörténeti kutatások végzésének a megkönnyítése is, és a családtörténet-kutatók számára az állami anyakönyvek kutatási lehetőségének minél szélesebb körben történő biztosítása is, mindez úgy, hogy a személyes adatok ne sérüljenek, az ilyen információk védelmére vonatkozó előírások garantálva legyenek. A rohamosan változó világban, amikor korántsem magától értetődő, hogy a családok generációról generációra ugyanazon a településen éljenek, és a szájha-gyomány biztos alapot nyújtson a családi múlt megismerésének, egyre nagyobb az igény az emberekben arra, hogy a gyökereket, a múltba visszamenő családi kötődéseket a családfakutatás módszertanával keressék és találják meg.

A családfakutatás legkézenfekvőbb forrásai az anyakönyvek, amelyek lehetőséget biztosítanak a nemzedékek egymás utáni sorsának rekonstruálásához. Ezen kutatások elsődleges adathordozói a születési, házassági és halotti anyakönyvek másodpéldányai. A jogszabály-módosítás a család- és családtörténeti kutatásokat azáltal kívánja elősegíteni, hogy a védelmi időkre vonatkozó szabályok felülvizsgálatával teljes anyakönyvi másodpéldányokat egyszerűbben kutathatóvá tesz. Az érintett személyétől való függetlenítés révén pedig számos év felszabadul a kutatók számára, a jelenhez képest közelebbi időszak is kutathatóvá válik, valamint teljes anyakönyvek adatvédelmi sérelem, incidens és aggály nélkül elemezhetővé, tallózhatóvá válhatnak.

Fontos szempont, hogy a javaslat egyensúlyt teremtsen a kutatásokhoz fűződő érdek és az adatvédelmi

érdek között. Az új normaszövegnek köszönhetően kiszámíthatóbbá és egyszerűbbé válnak a családfakutásra vonatkozó szabályok.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat rendelkezései a gyakorlatban felmerült olyan esetekre, adateltérésekre is megoldást kívánnak nyújtani, amikor eltérés mutatkozik a papíralapú anyakönyvbe bejegyzett adatokban, vagy az anyakönyvbe és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba bejegyzett adatok között áll fenn adateltérés, és ahogy a felszólalásom elején említettem, ez nem rendkívüli eset.

(9.50)

A jogszabály-módosítás az érintett esetek gyorsabb és méltányosabb kezelését is lehetővé teszi.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek okán az előttünk fekvő törvényjavaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja, és mindenkit arra szeretnék kérni, hogy tegyen így ő is. Köszönöm szépen a jelenlévők megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Hollik István képviselő úr. Öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök asszony. Én nem szaporítanám a szót, már csak azért sem, mert államtitkár úr és képviselő úr tökéletesen összefoglalták a törvény jelentőségét és a tartalmát. Én ehhez csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy a KDNP ezt támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon!

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm. Поштована госпођо Председнице! Поштована Скупштина! Народносни одбор на седници одржаној 8. априла 2024. године размотрио је предлог закона који је на дневном реду.

Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága 2024. április 8-án tartott ülésén tárgyalta az előttünk fekvő törvényjavaslatot, és a tárgyalás során ismét felszínre kerültek a még megoldatlan nemzetiségi névviselési problémákör egyes kérdései, amelyekre a felszólalásom során is szeretnék néhány mondatban kitérni.

Az elmúlt időszakban a saját és családi, valamint ismerősi körömben is tapasztaltam, hogy milyen nehézségeket okoz az, ha kiderül, hogy az anyakönyvi bejegyzés és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás adatai eltérnek. Igazi bonyodalmat ez a halálesetek során okoz, mely eleve fájó és nehéz terhet ró a házastársra, valamint a leszármazókra, még egy külön megterhelő és nagyon idegesítő eljárást is eredményezhet, ha a haláleset anyakönyvezése során derül ki, hogy a születési vagy házassági anyakönyvi bejegyzések és a személyi adat nyilvántartása eltérő, és ezért az özvegy vagy a leszármazók okmánycseréjéhez is vezethető folyamat elé néznek.

2014. június 1-ig csak papíralapú anyakönyvezés volt, amint ezt mindenki eddig elmondta. Valamennyien tudjuk, hogy a papíralapon vezetett anyakönyv széttagolt nyilvántartás volt az ország területén, hiszen a születés, a házasság és az elhalálozás elkülönített könyvekben és adott esetben akár három településen is lett anyakönyvezve. A területi és az anyakönyvi eseményekhez kötött széttagoltság és az utólagos bejegyzések rendszere - bár vitán felül sokáig működött - a digitalizált korunkban már nem volt fenntartható.

Nagy elhatározás és még nagyobb munka volt az országosan vezetett elektronikus nyilvántartás létrehozása immár tíz éve. Az elektronikus anyakönyvezés során viszont párhuzamosan az anyakönyvvezetők folyamatosan rögzítették és rögzítik a korábbi anyakönyvi eseményeket, és az ezzel kapcsolatos problémák egyre csak sűrűsödtek.

Az elektronikus anyakönyv bevezetése nagy lépés, de mint minden nagy horderejű változás során, a gyakorlati alkalmazás során számos olyan eset történt és történik napjainkban is, hogy arra megnyugtató megoldást kell találni, és erre tesz kísérletet ez a törvényjavaslat is. Ezt a megoldást viszont úgy kell alkalmazni és bevezetni, hogy a jövőre nézve ne okozunk vele további problémákat.

A kérdés mindig az, hogy több évtizede konserzált, rossz, tévesen írt, vagy rögzített, helytelenül használt családi és utónevek rendszerszerű nyilvántartása melyik fundamentumhoz igazodik. Kétség nem fér hozzá, hogy az elektronikus anyakönyv átláthatóbb, hiszen minden személynek egyedi anyakönyvi azonosítója van, így megszűnt az, hogy a születést, a házasságot, a halálesetet más-más településen, más-más könyvben kell nyilvántartani. Ugyanakkor egy sor rendezetlen vagy rendezésre váró esemény került felszínre az elmúlt tíz év során, mely nemcsak a többségi társadalmat, hanem a nemzetiségeket is érintette.

Azon már kár is vitatkozni, hogy ki és mit rontott el, miért nem egyeznek a születési anyakönyvben rögzített bejegyzések például a házassági anyakönyvbe bejegyzettekkel, vagy hogyan kerülhetett a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba az anyakönyvi bejegyzéshez képest más adat. Ez ma már parttalan vita, de

tény, hogy meg kell oldani, és ha lehet, olyan megoldást kell találni, amely a következő évtizedekben nem fog további problémákat generálni.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat szerint gyorsabban és méltányosabban lehet kezelni ezeket a gyakorlati problémákat, így számos esetet bevonnak a családi név korrekciójába. Elsőként az umlautos ä betű kezelése. A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága korábban már több alkalommal foglalkozott a nemzetiségi anyakönyvezéssel és az ezzel összefüggő kérdéskörrel. A mostani tervezet a 44 betűs magyar ábécé mellett lehetővé tenné az umlautos ä bejegyzését az elektronikus anyakönyvbe.

Ez jó dolog, régi adósság rendezése, de itt rögtön felmerül a kérdés akár csak a német nemzetiség vonatkozásában, hogy a gyakoriságát tekintve kevésbé használt erős sz-nek vagy scharfes ß-nek a magyarországi nemzetiségek névhasználatában meglévő hangzói és annak megfelelő betűi miért nem kerülnek be az elektronikus anyakönyvbe. Ezen egy betű legalizálása még a német nemzetiség számára sem jelent teljes megoldást, és a többi nemzetiség pedig szeretné a saját nemzetiségi névviselésük megjelenítését.

A törvénytervezet egy apró szeletét nyitja meg a nemzetiségeket érintő anyakönyvi kérdéssorban. A rendelkezésre álló idő alatt azonban nem lehetett átfogó és mindenre kiterjedő módosító javaslatot megfogalmazni a 13 nemzetiség vonatkozásában.

Az anyakönyvi és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás közötti eltérés a leggyakrabban a szülő vagy házastárs halála után derül ki, a hozzátartozók akkor szembesülnek ezzel a problémával. Eseménytől függetlenül névváltozást kezdeményezhetnek, vagy esetleg teljes igazolványcserére lesz szükség, mindez azért, mert valaki valamikor tévesen vagy rosszul jegyzett be.

A törvénytervezet erre kínál megoldást. Biztosítani kívánja, hogy az elhunyt személy által használt és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban szereplő neve elismerhető, ezáltal bejegyezhető legyen az anyakönyvbe. Gondoljunk bele, hogy az anya nevének eltérése esetén mi mindent kellene lecserélni, javítani a leszármazóknak; az igazolványon túl bizonyítványokat, céges bejegyzéseket.

A jogalkotó egyszerűsítési szándéka egyértelmű és felold egy sor problémát annak ellenére, hogy a főszabály kimondja, hogy a születési nevet a születési anyakönyvi bejegyzés igazolja. Reményeink szerint az intézkedéssel valóban egyszerűsítünk, és elkerüljük, hogy 10-20 év múlva esetleg újabb megoldatlan kérdéssel találkozzunk, főleg azokban a kérdésekben, ahol például egyezés meglétére lenne szükség a leszármazók között.

Államtitkár úr említette, hogy legtöbbször itt egy-egy betűs eltérés van. Nálunk, nemzetiségeknél itt egy kicsit ennél bonyolultabb a helyzet. Engedjék meg, hogy csak a saját példámot említsem! Az én nevemben kettő olyan betű vagy hang is van, amely a magyar átírás és az eredeti szerb név között nem

egyeznek. Nekem még az a szerencsém, hogy az anyakönyvi és a személyi okmányaim így tartalmazzák minden esetben, tehát az én esetemben a gyerekeimnek majd nem lesz később ebből problémájuk, mert ha minden, ami a jogszabályban rögzített, de a végrehajtásban nem érvényesül, akkor sorra előidézünk ezeket a megoldásra váró feladatokat.

Valamennyi Magyarországon élő nemzetiséghez tartozó polgárt foglalkoztat a nemzetiségi névviselés kérdésköre. Számtalan esetben mind az országos önkormányzatok részéről, mind a nemzetiségi bizottság részéről folytattunk egyeztetést, és kértük az átfogó és számunkra is elfogadható jogszabályi környezet kialakítását és a végrehajtás egységesítését.

Hosszú ideje látjuk és tapasztaljuk a problémákat a nemzetiségi anyakönyvezéssel kapcsolatban, és ezen az elektronikus anyakönyvezés sem segített. A közeli múltban tapasztaltuk, hogy a régi formátumú nemzetiségi kivonat megszűnt, és amit helyette, kvázi nemzetiségi anyakönyvként kiállítanak, az a korábban is meglévő idegen nyelvű, a magyar mellett angol és francia anyakönyv, mely nem tartalmaz utalást sem arra, hogy az nemzetiségi és azon belül melyik őshonos nemzetiségé.

(10.00)

Ugyanakkor kezünkben volt egy másik esetben nemrégén kikért nemzetiségi anyakönyvi kivonat is, melyben ugyan szerepel a nemzetiségi szó, de gyakorlatilag teljesen azonos a háromnyelvű, nem nemzetiségi anyakönyvi kivonattal. Jelen pillanatban nem tudjuk magunk sem megállapítani, hogy melyik a helyes adattartalommal bíró kivonat. A korábban elektronikus úton előállított nemzetiségi anyakönyvi kivonatok adatait nem tartalmazza a nemzetiségi anyakönyvek adatainak elektronikus nyilvántartása. Ezen esetben csak külön kérelemre viszik be a nemzetiségi anyakönyvek elektronikus nyilvántartásába, ami minden nemzetiséghez tartozó számára diszkriminatív, hiszen ha a nemzetiségi anyakönyvek elektronikus nyilvántartása nem tartalmazza egy adott személy nemzetiségi anyakönyvi adatait, úgy nem tud nemzetiségi személyi igazolványt vagy nemzetiségi útlevélet kérti, mert csak a nyilvántartásból lehet a kérelemhez adatot csatolni.

A jelenlegi nemzetiségi anyakönyvi kivonatokon a nemzetiségi név a családi név, keresztnév sorrendben kerül feltüntetésre, holott az őshonos nemzetiségek többségében ez fordítva van, mert a keresztnév megelőzi a családnevet. Sokszor és sok fórumon hangoztatott nemzetiségi kérdéskörű javaslatainkat nem látjuk ebben a tervezetben, pedig ezek nélkül nem érvényesíthetők teljeskörűen és egységes formában a nemzetiségi névviseléssel, a nemzetiségi anyakönyvezéssel és az igazolványokon történő megjelenéssel minket megillető jogaink. A törvénytervezet kidolgozása során nem konzultáltunk eddig, pedig sokszor jeleztük aggályainkat.

A törvénytervezettel kapcsolatban a bizottsági ülésen több kérdés, pontosítás, észrevétel is elhangzott. A törvényjavaslatból kitűnik a jogalkotónak azon szándéka, hogy megoldást javasol a gyakorlati anomáliák méltányosabb, gyorsabb és egységesebb kezelésére, de az általunk vázolt problémáknak csak egy kicsi részét rendezi. Üdvözlendő, hogy a közlevéltárakban őrzött anyakönyvi kutatások tárgyában a jogszabálytervezet olyan javaslatot fogalmaz meg a védelmi idők meghatározásával, mely eleve kizárja azt az esetet, hogy élő ember személyes adatai a saját vagy halála esetén hozzátartozóinak engedélyezése nélkül nyilvánosságra kerüljön.

A javaslat kitér a különleges adatok tekintetében arra, hogy a személyazonosításra alkalmas módú rögzítés és felhasználás csak az érintett, halálát követően pedig leszármazójának hozzájárulásával végezhető. Ami kérdéses volt számunkra a törvénytervezetben, hogy a levéltári értesítések 2023. és 2024. évre vonatkozóan hogyan és milyen határidővel valósulnak meg.

Összességében az anyakönyvezéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvénytervezet a tíz éve működő elektronikus anyakönyvezés során felmerült, bonyolult és megoldásra váró helyzetek kezelésében kínál megoldást, melyben a gyorsabb és a méltányosabb ügyintézését kívánja elősegíteni.

A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága jó lépésnek tartja a törvény tervezetét, de egyúttal kéri a törvényhozást, hogy amennyiben e törvényjavaslat keretein belül nem rendezhető a nemzetiségi névhasználatból eredő problémák megoldása, úgy azt tűzze újra napirendre, ha lehet, 2025 decemberéig. Ez idő alatt a tizenhárom nemzetiség ki tudja dolgozni saját nemzetiségét érintő megoldási lehetőségeit és átfogó javaslatot tud a jogalkotó részére nyújtani. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Az előterjesztő képviselőjében pedig Latorcai Csaba államtitkár úr válaszol a vitában elhangzottakra. Harmincperces időkeret áll államtitkár úr rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. LATORCAI CSABA közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Köszönjük a Fidesz- és a KDNP-frakció nevében szóló Herczeg Tamás és Hollik István képviselő urak támogatását és a támogatás kinyilvánítását, és köszönjük Alexov Lyubomir szószóoló úrnak a magyarországi nemzetiségek képviselőjében tett rendkívül konstruktív hozzászólását is. Ezzel kapcsolatban szeretném jelezni, hogy a Nemzetiségek Bizottságának legutóbbi ülése óta eljutott hozzánk a magyarországi nemzetiségek felvetése, azokat megvizsgáltuk, és

vissza is jeleztem én személyesen szószóoló úr számára. Nyitottak vagyunk a felvetések áttekintésére, sőt át is tekintettük azokat.

A jelen meglátásunk szerint ahhoz, hogy a magyarországi nemzetiségek kérését teljesítsük az anyakönyvezés tekintetében, nem szükséges törvényi szintű változás, a végrehajtási kormányrendeletekben ezeket a kéréseket maradéktalanul át tudjuk vezetni, át is kívánjuk vezetni. Ezúton is jelzem további egyeztetési és tárgyalási szándékunkat, hogy olyan végrehajtási rendeletek jelenjenek meg ezen törvény elfogadását követően, amelyekben rendezni tudjuk a magyarországi nemzetiségek számára is a nekik fontos, identitásukat lényegesen meghatározó kérdéseket, hiszen a névviseles a legfontosabb identitásbeli kérdés minden ember számára.

Egyébként a törvényjavaslat előkészítése során vizsgáltuk a szószóoló úr által felvetett scharfes β -kérdést, de arra jutottunk, hogy miután maguk a németek vezették ki a saját ábécéjükbe, rendelkezve arról, hogy annak hogyan történik így a XXI. században az átírása, kénytelenek vagyunk alkalmazkodni a német helyesírási szabályokhoz. Ezért végül az a döntés született, hogy az umlautos \ddot{a} -t, amely megmaradt a német ábécében, bár ki tudja, hogy meddig, de amíg megmarad, addig a magyar anyakönyvekben is alkalmazhatóvá tesszük, hiszen egyébként ilyen betűvel nemcsak nemzetiséghez tartozók élnek Magyarországon, tehát minden magyar ember számára lehetőséget biztosítunk a nevének ezen módon történő átírására.

Tehát látják, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, hogy a törvényjavaslat elfogadása az ember legmélyebb identitását érintő kérdéseket kívánja rendezni, és szükséges az elfogadás az elektronikus anyakönyvi nyilvántartás közhiteles és hatékony működéséhez, illetve a magyar emberek mindennapjainak könnyítéséhez, könnyebbé tételéhez. Ezért is kérem tisztelettel az Országgyűlést a törvényjavaslat elfogadására.

Befejezésül pedig engedjenek meg még egy gondolatot úgy, ahogy az expozémat is kezdtem. 1894-ben, amikor az Országgyűlés elfogadta az állami anyakönyvezésre vonatkozó I. törvényt, az a XIX. század végi magyar közéletnek az egyik legforróbb parlamenti vitáját hozta. Sokan úgy gondolták, hogy na, ez egy olyan törvényjavaslat, amellyel meg lehet buktatni az akkori kormányt. Hihetetlen vitát folytatott a parlament. Ma itt azt tapasztaltuk, hogy egyetlen ellenzéki hozzászólás sem volt a törvényjavaslathoz. Nagyon bízom abban, hogy ez azt jelenti, hogy egyértelmű konszenzus van a törvény és a törvényt módosítás körül. Nagyon bízom abban, miután az ellenzéki képviselők ma itt ezen törvényjavaslat kapcsán nem szólaltak fel, hogy ez azt jelenti, hogy ők is támogatják ezt a törvényjavaslatot és így végül a Ház nagy többséggel, nagyon bízom benne, százszázalékos többséggel fogja elfogadni az önök előtt

fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

(10.10)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes agrártárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8000. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy István agrárminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, a napirendi pont előadója: *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő, az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat 23 törvény módosítását foglalja magában... *(Hordozható mikrofonba:)* a jogalkalmazás során felmerült igényekre és tapasztalatokra figyelemmel. Egy pillanat türelmet hadd kérjek! *(Behelyezi kártyáját.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar agrárszektorban már egy ideje felmerült az a jogos igény, hogy az uniós agrártámogatási eszközökkel kifejezetten ösztönzött horizontális, azaz a termelők egymás közötti együttműködése mellett a termelők és a feldolgozók közötti piaci kapcsolatok, vagyis a vertikális integráció erősítése is előtérbe kerüljön. A termékpiaci törvény módosítása erre az igényre kíván reflektálni, hiánypótló szabályokat megállapítva.

A tervezett szabályozás a mezőgazdasági vállalkozási szerződéseknél minden esetben kötelezően előírja a kockázatmegosztással kapcsolatos rendelkezések szerződésbe foglalását. Adásvételi szerződések esetében a kockázatmegosztási megállapodás a gyümölcs- és zöldségfélék, valamint a sertéshús- és baromfi-hús-ágazatok esetében kötelező abban az esetben, ha a szerződést a vetés, vagy gyümölcs esetében a termés betakarítása évének első napja előtt kötötték meg, illetve sertés és baromfi esetében a telepítés vagy tenyésztésbe vétel előtt.

Ennek a kötelezettségnek a célja az, hogy a szerződés megkötése és a termelő általi teljesítése közötti időszakban az érintett termékek piaci árának változásaiból vagy az egyéb piaci fejleményekből fakadó kockázatok is megosztásra kerüljenek a vevő és az eladó között. A törvénymódosítás által bevezetendő termeltetői együttműködés a termeltető és a termelő kölcsönös gazdasági érdekein alapuló, önkéntesen választható együttműködési forma, ami nemcsak a termelők helyzetét teszi majd kiszámíthatóbbá, hanem a feldolgozók alapanyag-ellátottságának biztonságához is hozzájárul.

A javaslat meghatározza a termeltetői szerződések fogalmát, kereteit és minimális tartalmi elemeit. Nem tekintendők termeltetői szerződésnek azok a szerződések, amelyek a mezőgazdasági termelő vagy termelők részére a szerződésben meghatározott ár megfizetésén felül további kötelezettségeket nem tartalmaznak, ezáltal ebben a viszonyrendszerben nemcsak adásvétel, hanem akár termelésirányítás, termelésszervezés, előfinanszírozás is megjelenhet.

Termelési ágazatonként pedig úgynevezett mintaszerződések határozhatják meg az érintett felek kölcsönös kötelezettségeit és különösen a mezőgazdasági termelőknek nyújtandó minimális garanciákat. A mintaszerződéseket az agrárpolitikáért felelős miniszter az adott ágazatban működő elismert szakmaközi szervezet vagy annak hiányában a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara kezdeményezésére hagyhatja jóvá.

A javaslat létrehozza továbbá a Nemzeti Kifizető Ügynökség által a termeltetőkről és az általuk kötött termeltetői szerződésekről vezetett nyilvántartást, és meghatározza a nyilvántartás vezetésére és az adat szolgáltatásra vonatkozó alapvető szabályokat.

Fontos változás, hogy késedelmes fizetés esetén a felek eddig csak bíróság előtt érvényesíthették igényüket, azonban a módosítással bevezetésre kerül a közvetlen jogkövetkezmények rendszere, amelynek értelmében a fizetési határidő be nem tartása esetén a mezőgazdasági igazgatási szerv ágazatfelügyeleti bíróságot szabhat majd ki. Ennek mértéke alapvetően a meg nem fizetett ellenérték 10 százalékában kerül meghatározásra, de legalább egymillió forint lesz.

A felügyeleti bíróságot nemcsak az elmarasztalt kötelezettel, hanem annak vezető tisztségviselőjével szemben is ki lehet majd szabni, ha a kiszabott bíróságot a kötelezett nem fizeti meg és azt tőle nem lehet majd behajtani. Ebben az eljárásban a javaslat a termelők érdekképviselőt ellátó elismert szakmaközi szervezet részére az ügyfelet megillető jogokat biztosítja, amely így akár közvetlenül is eljárhat az általa képviselt termelők érdekében.

A javaslat rendelkezéseket állapít meg a mezőgazdasági termékek nagykereskedelmi tevékenységével kapcsolatban, eltiltva azoknak a kereskedelmi vállalkozásoknak a tulajdonosait, illetve vezető tisztségviselőjét a további ilyen jellegű tevékenységtől, akik a mezőgazdasági termelőktől megkapott áru ellenértékét nemcsak hogy nem fizették meg, hanem ennek a fedezetét is elvonták a felszámolás vagy a végelszámolás megkezdése előtt.

A mezőgazdasági felvásárló szektor jelen intézkedésnek köszönhető további fehéritésével a mezőgazdasági termelők biztonsága még magasabb szintet tud elérni. Az eltiltást a cégbíróságnak jogi személy bejegyzése esetén kell figyelembe venni, amennyiben az említett tulajdonost vagy vezető tisztségviselőt a büntetőbíróság csődbűncselekményben vagy fedezet elvonásának büncselekményében jogerősen elmarasztalta.

A felhasználás tapasztalatait figyelembe véve szükség van a Piaci Árinformációs Rendszer átalakítására, arra figyelemmel, hogy az európai uniós tagságból fakadó ár- és készletjelentési feladatokat csak megfelelő adatbázis birtokában lehet felelősséggel és magas színvonalon teljesíteni. Ennek alapját az érintettek által szolgáltatott adatok tudják képezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha napjainkban az élet bármely területére tekintünk, akkor láthatjuk, hogy a technikai fejlődés milyen változatos formákban zúdítja ránk mind újabb megoldásait. Nem kivétel ez alól a vadászat, a vadgazdálkodás sem, ahol a szakmai és társadalmi igények a jogalkotót is változtatásokra sarkallják. Erre tekintettel a vadászatra jogosult a vadászati napló és teríték-nyilvántartás vezetésére irányuló kötelezettségének a jövőben - a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvény módosításával - elektronikus alkalmazás használatával is eleget tehet majd.

Ezen túlmenően a vadászatról szóló törvény módosításai közül kiemelendő a tartós telepítésű kerítésekre vonatkozó szabályozás pontosítása, amelynél a célunk az volt, hogy a gazdálkodók és a vadászatra jogosultak szempontjait is figyelembe véve egyértelműsítsük a jelenlegi rendelkezéseket.

A növényfajták állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról szóló törvény módosítása a zárt körzet létrehozásával kapcsolatos eljárás szabályait, így többek között a kérelem és a nyilvántartás tartalmát és a határozat közlésének módját pontosítja.

A termőföldvédelmi törvény módosításának célja az időleges, más célú hasznosítás tárgyában kiadott engedélyekben foglalt kötelezettségek ellenőrzésének biztosítása, illetve szükség esetén a szankcionálás lehetőségének megteremtése. Az időleges, más célú hasznosítások nyomán követése céljából szükséges, hogy azokról az ingatlanügyi hatóság nyilvántartást vezessen, így a törvény kiegészül az erre vonatkozó szabályokkal.

A közös agrárpolitika stratégiai tervben foglaltakra tekintettel a termőföld védelméről szóló törvényben a tájképi elemek kapcsán speciális szabályok megállapítása vált szükségessé, hiszen azok a 2023. évtől támogatható területnek minősülnek, tekintettel arra, hogy a vízviszatarthatóság, a biodiverzitás és a mikroklíma javítását tudják szolgálni.

A föld tulajdonjogának végintézkedéssel történő megszerzése kapcsán a jelenleg irányadó jogalkalmazási gyakorlat és a Kúria elvi döntése szerint az örökös szerzőképességének az örökös halálakor kell fennállnia, tehát az örökösnek már akkor földművesnek kellene lennie. Az Alkotmánybíróság döntése szerint ez a gyakorlat az örökös végrendelezési jogát csorbítja, ezért a földforgalmi törvény módosításával a javaslat az örökös számára egy éves időszaktól biztosítja arra, hogy a tulajdonszerzés ezen feltételeit teljesíteni tudja.

A törvényi változások érintik a haszonbérleti jogot is, így a javaslat pontosítja a volt haszonbérlet megillető előhaszonbérleti joggal kapcsolatos rendelkezéseket, és a jövőben a haszonbérleti szerződés nem tartalmazhat majd kötelezően alkalmazandó, agrotechnikára, növénykultúrára vagy termelési módszerre vonatkozó kitételeket.

(10.20)

A földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogszabályjainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló törvény módosítása a részarány-földkiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárások szabályainak módosítására irányul, valamint érinti az osztatlan közös tulajdon megszüntetésének öröklés esetére vonatkozó rendelkezéseit is.

A módosítás kiemelt célja, hogy a hagyatéki eljárásban az állam részére átadhatók legyenek azok a kis értékű mező-, illetve erdőgazdasági hasznosítású földek, amelyek bejegyzett tulajdonosai évekkel ezelőtt meghaltak. A fellelt örökösök rendszerint visszautasítják ezeket az ingatlanokat, így végső soron az államhoz kerülnek, de addig is az adminisztrációs teher sokszorosan meghaladja a hagyaték értékét, ezért ezeket az ügyeket speciális szabályozással indokolt kezelni. Abban az esetben tehát, ha a csekély, vagyis 1 millió forintot meg nem haladó forgalmi értékű, legfeljebb 5 ezer négyzetméter területű ingatlan az ingatlan-nyilvántartásban nyilvántartott tulajdonosa a hagyatéki eljárás megindulását megelőző 15 évnél régebben meghalt, a közjegyző hirdetmény útján kísérli meg felkutatni az örökösöket. Ha az előírt határidő alatt a közjegyzőhöz igénybejelentés nem érkezik, a közjegyző a hagyatékot szállomány jogcímén az államnak adja át.

Az agrárgazdaságok átadásáról szóló törvény módosítását elsősorban a gazdaságátadási szerződés jóváhagyásához a hiányzó eljárásjogi szabályok pótlása teszi szükségessé. Az agrárium generációs megújulását ösztönözve a gazdaságátadási szerződés hatósági jóváhagyása iránti eljárás a jövőben díj- és illetékmentes lesz. Ugyanezt a célt szolgálja az illetékek-ről szóló törvény módosítása is, mely értelmében a gazdaságátadás illetékmentes lesz, továbbá a gazdaságátadó nem fogja elveszíteni az illetékmentességet, ha olyan termőföldet ruház át a gazdaságátvevőre, amely esetében a megszerzést követően öt év még nem telt el. A személyi jövedelemadóról szóló törvény módosítása szintén az agrárgazdaságok átadásáról szóló törvényhez kapcsolódik, annak szóhasználatához igazítva a szabályozást. Az egyes agrár- és támogatáspolitikai célok elérése érdekében a mezőgazdasági igazgatási szerv a jövőben a jóváhagyott gazdaságátadási szerződésekről nyilvántartást fog vezetni, amelynek törvényi szintű előírásait szintén tartalmazza az előtűnk fekvő módosítás.

Az előzőkben felsoroltak mellett a törvényjavaslatban található módosítások a jogalkalmazást segítő pontosításokat, más törvényekkel, így például a közös agrárpolitikából és a nemzeti költségvetésből biztosított agrártámogatások eljárási rendjéről szóló törvénnyel való szabályozási összhang megteremtését, valamint jogtechnikai célokat szolgálnak.

Tisztelt Országgyűlés! A részletezett javaslatok az egységes jogalkalmazás elősegítését, az adminisztráció csökkentését és a közfeladatok hatékonyabb ellátását szolgálják. Kérem tehát tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslat elfogadását támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Horváth Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az előttünk fekvő, egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat az elmúlt időszakban felgyülemlett tapasztalatok alapján 23 törvény szakmai módosítását valósítja meg. A javaslat a törvények rendelkezéseit egyértelműsíti, pontosítja, kiegészíti, bizonyos hatósági jogalkalmazást és feladatellátást segít elő.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat azokat a törvényeket foglalja magában, amelyek kizárólag más jogszabályokkal való összhang megteremtését szolgálják, tehát technikai jellegű módosításokat tartalmaz. Az érintett törvények a következők: a mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázat kezeléséről szóló; az államháztartásról szóló; a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló; a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló; a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló; az agrártermékek eredetvédelméről szóló; az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről, valamint egyes, az ingatlan-nyilvántartással, területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos és kulturális tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatok.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is az agrárgazdaságok átadásáról szóló törvény módosításáról beszélnek, ugyanis az előttünk fekvő javaslat egyéb törvénymódosításai is kapcsolódnak hozzá. A kiigazítás a gazdaságátadási szerződés jóváhagyása tekintetében a hiányzó eljárásjogi szabályok pótlása, továbbá pontosító jellegű rendelkezések megállapítása miatt vált indokolttá. A „gazdaságátadási szerződés jóváhagyása” alcím alatt új elemként beépítésre kerül a szerződés módosításának lehetősége, valamint új szabályként kerül meghatározásra

a mezőgazdasági igazgatási szerv hatósági jóváhagyásához szükséges adatok és dokumentumok körére vonatkozó hozzáférési lehetőség és a mezőgazdasági igazgatási szerv részére az ügyfelek személyes adatainak kezelésére vonatkozó jogosultságok előírása. Ezenkívül a gazdaságátadási szerződésben a gazdaságra vonatkozó adatokat egyértelműen meghatározza, tekintettel arra, hogy a hitel- és kölcsön-szerződések, valamint a földhasználatra irányuló jogszabályok kiemelése szükséges, amelyek a gazdaság vagyonának érzékeny elemei. A javaslat egyértelműsíti a gazdaságátadóra vonatkozó értelmező rendelkezéseket, valamint a törvényes örökös megfogalmazását is pontosítja. Szükségessé vált az eltérő értelmezés feloldása érdekében annak meghatározása, hogy a gazdaságátvevő miképp lép ténylegesen a gazdaságátadó helyébe.

Mint ahogy a beszédem elején említettem, az agrárgazdaságok átadásáról szóló törvénymódosításhoz kapcsolódik az illetékről, személyi jövedelemadóról, valamint a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvények módosítása, így azokkal folytatom.

A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény - azaz földforgalmi törvény -, valamint a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló törvény módosítására azért kerül sor, mert az agrárgazdaságok átadásáról szóló törvény módosításának következtében a gazdaságátadóra vonatkozó értelmező rendelkezések pontosítását szolgálja, amely a föld használatának, valamint a törvényes örökös meghatározásának pontosítására terjed ki.

A földforgalmi törvény további átdolgozásának célja a föld tulajdonjogának végintézkedéssel történő megszerzése kapcsán az Alkotmánybíróság 24/2023. AB határozatában megállapított alkotmányos követelménynek megfelelő jogszabályi környezet kialakítása. A jelenleg irányadó jogalkalmazási gyakorlat és a Kúria elvi döntése szerint az örökös szerzőképességének az örökhagyó halálakor kell fennállnia, tehát az örökösnek már akkor mezőgazdasági képesítéssel kell rendelkeznie. Az Alkotmánybíróság döntése szerint ez a gyakorlat az örökhagyó végrendelezési jogát csorbítja, ezért olyan szabályozást kell kialakítani, amely az örökhagyó végintézkedését a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi.

Éppen ezért a módosítás lehetőséget teremt az örökösnek, hogy egy éven belül a tulajdonszerzés erre irányuló feltételeit teljesíteni tudja; továbbá a földön fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról szóló törvény szerinti eljárások és a földforgalmi szabályok összehangolása, a személyi jövedelemadóról szóló törvény és az illetékről szóló törvény módosítása az agrárgazdaságok átadásáról szóló törvényjavaslatal teremt meg az összhangot.

(10.30)

Az utóbbi megváltoztatását kifejezetten jó dolognak tartom, ugyanis a gazdaságátadókat hátrányosan érintő szabályozás megváltoztatását célozza azzal, hogy egy kiegészítő illetékmentességre vonatkozó szabályt épít a törvénybe, mivel az illetéktörvény gazdaságátadási támogatásként nevesíti a gazdaságátadásban részt vevők illetékkedvezményeit, amely kedvezmény az új gazdaságátadási szerződés jogintézményére is alkalmazható.

Az illetéktörvény alapján a mentességi szabály értelmében mentes az illeték alól a termőföldnek a földműves általi ellenérték fejében történő megszerzése... - feltétele, ha a birtokba adástól, de legkésőbb az illetékkötelezettség keletkezését követő 12. hónap utolsó napjától számított öt évig a termőföld tulajdonjogát nem idegeníti el, a termőföldön vagyoni értékű jogot nem alapít, és a termőföldet mező-, illetve erdőgazdasági tevékenység céljára hasznosítja. (*Sic!*)

A jelenlegi szabályozás alapján a gazdaságátadó elveszíti a mentességet, tehát pótlólagos, kétszeres illeték megfizetésére válik kötelezetté, ha a gazdaságátadás keretén belül olyan termőföldet ruház át a gazdaságátvevő részére, ahol esetleg az öt év még nem telt le.

Az új szabályozás a gazdaságátadót hátrányosan érintő szabályozás megváltoztatására irányul, a pótlólagos fizetési kötelezettség vonatkozásában.

A vadászati törvény módosításának célja a rendelkezéseinek egyértelműsítését, pontosítását, kiegészítését szolgálja, valamint elősegíti az egységes hatósági jogalkalmazást és feladatellátást a törvény legutóbbi módosítását követő időszakban felmerült társadalmi és szakmai igényekre figyelemmel.

Rendelkezéseket állapít meg a vadászterületen létesítendő tartós telepítésű kerítések engedélyezésére, valamint az egyes vadászható vadfajok állományának hatékony kezelésére. A vadászati törvény legutóbbi módosítása egyértelműsítette a vadászható állat és a gépjármű összeütközésére mint veszélyes üzemek találkozására vonatkozó ágazati szabályozást.

A jelenlegi változtatás célja az ezzel összefüggő rendelkezések további pontosítása. A javaslat lehetőséget kínál a jövőben, hogy a vadászatra jogosult a vadászati napló- és teríték-nyilvántartási vezetési kötelezettségének elektronikus úton is eleget tehessen. Az elektronikus vadászati napló és teríték-nyilvántartás használata lehetőségének megteremtésével kapcsolatban indokolt a vadgazdálkodási bírságra, illetve a vadászati hatóság által vezetett nyilvántartásokra vonatkozó rendelkezések kiegészítése is. Az elektronikus vadászati napló és teríték-nyilvántartás 2025. március 1-jétől használható.

A vadkár tekintetében a természetes önfenntartási érték megfizetésénél a gímszarvas mellett a dámszarvas megjelenítése is szükséges a vadfaj elszaporodására tekintettel. A dám egyre nagyobb területeket hódít meg, így indokolt, hogy ha a vadászatra jogosult

az éves vadgazdálkodási tervet a dámszarvasra vonatkozóan nem teljesíti, úgy a következő vadászati évben egy esetleges kár bekövetkezése esetén annak 100 százalékát viselje. Ezenkívül szükséges a vaddisznó törlése a több éve tartó afrikai sertéspestis megjelenésére és annak kezelésére irányadó külön szabályozásra figyelemmel.

A növényfajták állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról szóló törvény módosítása a vetőmag-előállításra vonatkozó rendelkezéseket is érinti. A mezőgazdasági, agrár-, vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló törvény módosításának indoka az eljárások gyorsítása, így a korábbi programozási időszakok még folyamatban lévő eljárásainak, ügyeinek gyorsabb lezárása, valamint a törvény egyes rendelkezései vonatkozásában az egységes értelmezést, illetve az összhangot teremti meg az adózás rendjéről szóló törvénnyel.

A termőföld védelméről szóló törvény módosításának célja az időleges más célú hasznosítás tárgyában kiadott engedélyekben foglalt kötelezettségek ellenőrzésének biztosítása, szükség esetén az ezzel kapcsolatos mulasztások szankcionálási lehetőségének megteremtése. E tekintetben, ha az időlegesen más célra hasznosítási engedéllyel rendelkező igénybe vevő az ingatlanügyi hatóságok felhívására határidőben nem nyilatkozik, a jövőben bírsággal lesz sújtható.

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvény módosítása technikai, pontosító jellegű rendelkezéseket tartalmaz, melyek keretén belül kiegészül az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv nyilvántartásba vétele a vállalkozások és létesítmények mellett azok tevékenységével. Továbbá az átruházott feladatok ellátására jogosult élelmiszerlánc-felügyelő tevékenységének végzéséhez követelményként kerül rögzítésre a FELIR azonosítóval való rendelkezés.

A mezőgazdasági termékpiacon szervezésének egyes kérdéseiről a termelői és szakmaközi szervezetekről szóló törvény módosításának célja a már szabályozott uniós agrártámogatási eszközökkel kifejezetten ösztönzött horizontális, azaz a termelők egymás közötti együttműködése mellett a termelők és feldolgozók közötti piaci kapcsolatok tartósságának adminisztratív úton történő elősegítése, ezzel a vertikális integráció erősítése is előtérbe kerülhet.

A javaslat a késedelmes fizetés szankciója, a tevékenységtől való eltiltás, a kockázatmegosztás, a mezőgazdasági szerződések kötelező elemei, az adatszolgáltatás, valamint a termelői együttműködés eseteit érinti.

Itt kitérnék egy fontos módosításra. A javaslat eltiltja azoknak a nagykereskedelmi tevékenységet vagy feldolgozást végző vállalkozásoknak a tulajdonosait, illetve vezető tisztségviselőit a további ilyen jellegű tevékenységtől, amelyek a mezőgazdasági termelőktől

megkapott áru ellenértékét nemcsak nem fizették meg, hanem ennek fedezetét is elvonták a felszámolás vagy végelszámolás megkezdése előtt.

A mezőgazdasági felvásárló szektor - jelen intézkedésnek köszönhetően - további fehéritésével a mezőgazdasági termelők biztonsága még magasabb szintet érhet el.

Az állattenyésztés szabályozásához szükséges törvényi szintű rendelkezésekről szóló törvény módosítását a fajtarekonstrukcióval érintett fajták körének meghatározása indokolja. 2016 júniusában megjelent a fajtatiszta tenyészállatok, hibrid tenyésztertsések és szaporítóanyagaik Unión belüli tenyésztésének, kereskedelmének és az Unióban történő beléptetésének tenyésztéstechnikai és származtatási feltételeiről a 2016/1012 európai parlamenti és tanácsi rendelet, amely 2018. november 1-jétől közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban, így hazánkban is.

Az EU-rendelet az állattenyésztést érintő általános szabályok mellett a fajtarekonstrukciónak bizonyos vonatkozásában eltérést enged, amelynek lehetőségét az állattenyésztésre vonatkozó új hazai jogszabályok is tartalmazzák. Tekintettel a fajták körének bővülésére, szükséges a fajtarekonstrukcióval érintett fajták körének meghatározása is.

Az öntözéses gazdálkodásról szóló törvény módosítása a fenntartható vízgazdálkodási közösség által öntözni kívánt területekkel, illetve az öntözési körzetek meghatározásával kapcsolatos pontosításokat tartalmaz. A földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendelkezéseiről szóló törvény módosítása a részarány-földkiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárások szabályainak módosítására irányul, valamint érinti az osztatlan közös tulajdon megszüntetésének öröklés esetére vonatkozó rendelkezéseit is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

A szőlészetről és borászatról szóló törvény dűlőfogalmának pontosítására a gyakorlatban felmerült esetek miatt van szükség, tekintettel arra, hogy a dűlők egy része nem összefüggő terület. A közös agrárpolitikáról és a nemzeti költségvetésből biztosított agrártámogatások eljárási rendjéről szóló törvenymódosítás az európai uniós, illetve hazai jogszabályokkal való összhang megteremtését szolgáló rendelkezéseket tartalmaz, illetve lehetőséget teremt a kedvezményezettek számára, hogy az agrártámogatási jogviszonyból eredő jogosultságukról lemondhassanak.

ELNÖK: Képviselő úr, ne haragudjon, 15 perc állt rendelkezésre.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel az összefüggő törvényjavaslatokra, kérem a támogatásukat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

(10.40)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Földi Judit képviselő asszony következik. Parancsoljon!

FÖLDI JUDIT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Képviselőtársaim! 2023. november 14. napján került benyújtásra az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló T/6075. számú törvényjavaslat, amely 24 törvény módosítását foglalta magában. Az előterjesztő szerint akkor az egységes jogalkalmazás elősegítése, a közfeladatok hatékonyabb ellátása volt a cél. Már akkor is feltettem a kérdést, hogy valóban alkalmas-e a benyújtott törvényjavaslat a megfogalmazott cél elérésére.

Eltelt négy hónap, és ismét előttünk van egy törvényjavaslat. Az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló T/8000-es törvényjavaslat célja a jogalkalmazók részéről felmerült, illetve az elmúlt időszak tapasztalatai alapján szükségessé vált szakmai módosítások elvégzése, a más törvényekkel való szabályozási összhang megteremtése, továbbá technikai jellegű pontosítások végrehajtása, további cél az egységes jogalkalmazás elősegítése, a közfeladatok hatékonyabb ellátása.

A kormány.hu dokumentumtár oldalára a társadalmi egyeztetés céljából feltöltött hatásvizsgálati lap alapján azt láthatjuk, hogy a most előttünk lévő törvényjavaslat az ország versenyképességének javításához érdemben nem járul hozzá. Hiányzik a javaslatcsomagból annak kidolgozása, hogy a közigazgatási, a lakossági és az egyéb nem piaci szereplők esetén a módosítás milyen hatással is bírhat.

A törvényjavaslat a társadalmi egyeztetésre bocsátott 20 törvény módosítása helyett 23 törvény módosítását tartalmazza. Ismét felteszem a kérdést, hogy valóban alkalmas-e a benyújtott törvényjavaslat a megfogalmazott cél elérésére. De azt a kérdést is felteszem, hogy vajon miért van szükség négyhavonta húszat meghaladó számú törvény módosítására egy salátatörvény keretében. Vajon a mostani törvenymódosítási javaslatok miért nem kerültek sorra a T/6075. számú törvényjavaslat keretei között?

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosításához kapcsolódóan merül fel az a kérdés, hogy mikor kezdődik meg annak a 2900 milliárd forintnyi forrásnak a felhasználása a magyar vidék, az agrárium és az élelmiszer-előállítás javára, amelyről már egy éve hallunk.

A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosítási javaslata új földvédelmi bírság lehetőségét határozza meg arra az esetre, ha az időleges, más célú hasznosítás bejelentését az igénybe vevő a felszólítás ellenére nem tette meg. Véleményünk szerint a

bírság kiszabását megelőzően bizony szükséges lenne egy írásbeli figyelmeztetés megküldése.

A 2015. évi XVIII. törvény módosítása bevezeti a gyümölcs- és zöldségfélék, valamint a sertés- és baromfi-hús-ágazatokban a kockázatmegosztási rendelkezésekkel kapcsolatos szabályokat, amelyek minden esetben kötelező elemei lesznek azon szerződéseknél, amelyeket a termény betakarítása vagy a haszonállat levágása előtt kötöttek.

A kötelezettségek nemteljesítése esetére 2020. január 1-jétől szankciót is előír a vevő vagy a szolgáltatást igénybe vevő számára. Lesz-e az ellenőrzési feladatok elvégzésére elegendő humán erőforrás? Szükség van-e egyáltalán erre a szabályozásra? A mintaszerződéseket az agrárpolitikáért felelős miniszter, az adott ágazatban működő, elismert szakmai szervezet vagy annak hiányában a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara kezdeményezésére hagyja jóvá.

A rendelkezés létrehozza továbbá a mezőgazdasági és a vidékfejlesztési támogatási szerv által vezetett termeltetői nyilvántartást, és meghatározza a nyilvántartás és az adatszolgáltatás alapvető szabályait. Vajon mi fogja garantálni, hogy rendelkezésre fognak-e állni 2025. január 1-jén a szakmai szervezet által elfogadott mintaszerződések, illetve a NAK által elfogadott mintaszerződések? Milyen adminisztrációs teher-növekedéssel jár a termeltetői nyilvántartás a termeltetőre nézve?

Az intézkedés céljával teljesen egyetértve a javaslatot ki kellene egészíteni az eltiltás időtartamával. Javasolom, hogy a gazdaság többi szektorára nézve is kerüljön sor ilyen jellegű törvénymódosításra. Az agrárgazdaságok átadásáról szóló 2021. évi CXLIII. törvény módosítási javaslata a mezőgazdasági igazgatási szerv által a gazdaság átadójára vonatkozóan a földművesekről, a mezőgazdasági termelőszerkezetekről, valamint a mezőgazdasági üzemközpontokról vezetett nyilvántartásból való törlésére és ennek kapcsán a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal értesítésére vonatkozó szabályokat tartalmazza.

A javaslatból azonban nem derül ki, hogy ez egy új nyilvántartás lesz-e, és mennyiben járul hozzá az agrárium generációs megújulásának ösztönzéséhez. Ez mennyiben járul hozzá, hogy megállítsa a gazdaságtársadalom előregedését? A magyar agrárpolitika erejét megmutatta a '22-es és a '23-as év. Tudja, azokban az években volt, hogy 40 százalék fölé ugrott az élelmiszerek inflációja. Ez nem a háború hatása, nem az ellenségként kezelt multik áremelésai miatt történt, igenis ez az önök kormányzásának a hibája, az önök hibája volt, és erről kellene beszélnünk, de ezt nem teszik.

Az agráriumban az ukrán gabona és a zöldségtermelés az új Soros. Az ellenségkép megvan, ezért már megoldási javaslatokra sincs szükség. A kormány ugyanazokat a termelési jelentéseket és győzelmi beszédeket adja elő, csak közben az ágazatok nevét cseréli ki. Az önök vezetése választásoktól választásokig

gondolkodik, a kommunikációjukban a -hat, -het, tehát a feltételes mód igen-igen megszokott. Mentalitásuk legfontosabb eleme az ellenségkeresés, az állandó harci készség, amely a vidék-főváros, vidék-város elmentét szításában csúcsosodott ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Bencze János képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon!

BENCZE JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Kezünkben van ismét egy törvénycsomag, amely több törvény módosítását tartalmazza. Igyekezünk átnézni, és igyekeztünk megfogalmazni azokat a dolgokat, amiket javító kritikával illetnénk és azokat, amelyeket örömtelinek tartunk. Hiszen azért látható, hogy itt a jogalkotó a gyakorlati mezőgazdaságból merített, figyelembe vette a gazdák szavát, figyelembe vette azokat a felszólalásokat, amiket én is megtettem, és én nagyon remélem, ahogy már sokszor elmondtam, hogy részben az agrárium lesz az a közös pont ebben az Országgyűlésben, amit nemzeti minimumként tudunk kezelni.

Az agráriumban a szakemberek érzik, hogy nagyon-nagyon komoly gondok vannak, nagyon nagy kihívásoknak vagyunk kitéve itt, a Kárpát-medencében, gondolok itt egyszer az éghajlatváltozásra, és gondolok az ukrán gabona és az ukrán termények által okozott válságra, amit tudomásul kell venni, akár mennyire fáj a szívünknek, ez velünk lesz.

Az Európai Unió döntéseit nem tudjuk felülírni, viszont a magyar Országgyűlés, a magyar kormány elhibázott döntéseit ki tudjuk javítani. Az egyik feladatunk ebben a teremben ellenzéki részről, hogy építő kritikával illessük ezeket, eljussanak a hangok a megfelelő helyekre, ahol megfelelő fülekre találnak, és ezek remélhetőleg módosulnak. Én végigmennék ezen a törvényjavaslaton, és elmondanám, hogy mik azok, amiket mi találtunk benne.

Az első a 6. §-ban a vad védelméről és a vadgazdálkodásról szól. Amit mi egy kicsit furcsának találtunk, hogy a vadászterületen létesítendő, vad mozgását befolyásoló kerítésnél eddig a vadászati hatóság volt az, amely eljár az ügyben, amely engedélyezte ezt. Jogosnak és jónak is tartjuk ezt, hiszen ez egy mindenki felett álló hatóság a megyékben, amely pártatlanul tud dönten.

Viszont az 5. pontnál, amikor engedélyezni kell egy kerítést, azt a vadászatra jogosult rájók ki, ez maga a vadásztársaság a mi értelmezésünkben. Ezt nem mindig tartjuk jónak, ezt kérnénk egy kicsit átnézni, felülbírálni, hiszen egy vadásztársaságnál nagyon sok személyes érdek érvényesülhet, szerintünk ez nagyon sok vitás helyzetet fog gerjeszteni.

A másik pedig: itt a vadászati törvény 29/A. §-a az (5b) bekezdéssel kiegészül: az ingatlan-nyilvántartásban szülő, gyümölcs vagy kert művelési ágban

nyilvántartott és a művelési ágak megfelelően művelt terület esetében a vadászati hatóság a gazdálkodási szempontokra és a föld használójának indokaira figyelemmel itt eltérhet a követelményektől a kerítés-építésnél.

(10.50)

Én nagyon remélem, hogy itt nem fogunk abba belefutni, hogy a vadászati érdek ezt felülírja, ugyanis a magyar agrárium változás előtt áll, ha tetszik, ha nem. Más növénykultúrákat a konvencionálisokon túl kell meghonosítanunk, újra termelésbe kell hozni a magas hozzáadott értékű kultúrákat, gondolok itt akár szántóföldi körülmények között a zöldségre, gyümölcsre, amik kerítéses védelmet kell hogy élvezzenek mindenáron. Például gondoljunk bele, egy szőlő, egy gyümölcsöskultúrában - kicsit tréfálkozva elmondva - egy vad által elkövetett tavaszi metszés, esetleg egy agancs tisztítása a törzseken évekre szóló visszaesést okoz a termésben. Tehát ezt kérem kiemeltként kezelni.

Itt még annyit kérdeznék, hogy az ingatlan-nyilvántartásban a szőlő-gyümölcsös terület csak a külterületekre vonatkozik vagy a zártkertekre is. Ezt gazdálkodók kérdezték, nem tudtuk értelmezni. Ebben szeretnénk itt most segítséget kérni.

A következő pont, ahogy átnéztük, a személyes örömeimre szolgál. Én a magyar autóstársadalom nevében szeretném megköszönni a törvényalkotóknak, hogy amikor számtalanszor felszólaltam, és nem is igazi vita, hanem komolyabb beszélgetés volt itt és akár a Mezőgazdasági Bizottságban is erről, ez a vadban okozott kár az autós által, amikor vétlen az autós. Itt külön kiemelném, hogy vadászható állat járművel történő ütközése esetén a vad elpusztításával okozott kár nem érvényesíthető, ha a kár bekövetkezése a jármű vezetőjének nem felróható magatartásán alapul. Ezt ismételtelen köszönöm a magyar autóstársadalom nevében, egy nagyon fontos pont lett tisztába téve. Nagyon-nagyon remélem, hogy ennek lesz folytatása.

A másik, amit szeretnék megemlíteni: tudom, hogy ennek a törvénynek vagy törvénycsomagnak nem a része, de nagyon-nagyon szeretnénk az agrár-, az autós- és minden társadalom részéről valahogy rendezni ezt a dolgot, ami most nagyon nagy feszültséget gerjeszt mindenhol. Ez a mezőgazdasági termelők, autósok kontra vadásztársaságok a vadkár terén.

Nem tudjuk üdvözölni azt az ötletet, hogy az Agrárkamara majd behajtócéget alapít a vadásztársaságok kárára, hogy behajtsa a vadkárt, mert tudjuk, hogy valahogy be kell hajtani. Mi itt azt szeretnénk továbbra is, ez a magyar költségvetéshez képest nem mondom, hogy elenyésző, nem túl nagy összeg, ez a 21 milliárd forintos éves vadkár, hogy itt az államnak kellene a mi véleményünk szerint vállalni a felelősséget. Az autósoknál okozott kárnál az autóstársadalom,

amely szervezetekkel egyeztettem, hajlandóak a megosztott kárvállalásra, hogy mindenki valahogy rendezze az anyagi részét, ők akár egy külön vadkárbiztosításra, az autókban okozott vadkárra hajlandóak lennének. Itt arra kérem a tárcát, hogy ezt a biztosítótársaságokkal valahogy egyeztesse le.

A vadásztársaságok pedig korrektnek tartanak azt a lehetőséget, ha ismét tudnának vadkárbiztosítást kötni komolyabb formában, vagy az állam átvállalná helyettük. Nem tudtuk kiszámolni, hogy éves szinten ez mekkora összeget jelent, de nem jelentene milliárdokat, és mindenki nyugodtan tudna autózni, a vadász nyugodtan ki tudna menni egy vad által okozott balesethez az autóhoz, nem lenne konfliktus és probléma. A mi véleményünk szerint ez erősen gesztusértékű lenne.

Amit én külön kiemelnék így a végére: abból is volt felszólalásom, mi is jeleztük, és hála istennek, több helyről befutott, ez a nem őshonos dām vad kártétele az országban, a mértéktelen elszaporodása. Én nagyon örülök, hogy kiemelték itt most a dām vad károkozását, az azzal kapcsolatos dolgokat. Javasolnám mindenkinek főleg Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét, ott is a beregi részt. Amikor egy komolyabb aszály vagy bármi van, ki lehet ballagni megnézni a vámvad által tarra rágott kaszálókat, ami a gazdálkodók elől veszi el a hasznót.

Még kitérnék egy pontra, a vadkárra, és ez istenigazából, nevezzük úgy, csak egy eszme-futtatás, de arra kérem, ezt nagyon komolyan fontolja meg mindenki, aki ezt hallja. A vadkár nem egy elsődleges kár, az egy többlépcsős kárrá fog változni, ugyanis az a termés, ami nem termelődik meg, nem hoz profitot a gazdálkodónak, az a termés nem kerül feldolgozásra, nem hajtja a mezőgazdasági feldolgozási ipart, és a végén magyar terméként nem fog készterméként sem idehaza, sem a nagyvilágban érvényesülni.

Ami még így a végére külön öröm, hogy én Németországban hallottam hasonló példát, ahol azokat a cégvezetőket, azokat a cégtulajdonosokat, akik - mondjuk ki nyíltan - sunyiban, szándékoltan, rosszhiszemből tönkreteszik a termelőket, eltiltják, és behajjták rajtuk az okozott kárt. Ezt kimondottan üdvözlendőnek és követendő jó példának tartom sok területen, és örülök neki, hogy az agráriumban ez most példaértékűen meg fog valósulni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az előterjesztő képviselőjében Farkas Sándor államtitkár úrnak van lehetősége válaszolni a vitában elhangzottakra. 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt

Képviselőtársaim! Először is köszönöm a hozzászólásokat a benyújtott törvénytervezethez.

Horváth István képviselőtársam a Fidesz részéről rendkívül aprólékosan végigelemezte ezt a törvényt, majdnem mondhatnám, hogy talán még részletesebben is, mint a miniszteri expozé volt, de ezzel is szeretnénk felhívni a figyelmet ennek a törvénynek a jelentőségére, amely, úgy gondolom, hogy sokkal meszebb mutat, sokkal több lehetőséget biztosít, egyetértve Bencze képviselőtársammal, aki szintén jelentős részben pozitívan, nem akarom a szót a szájába adni, de úgy érzem, hogy jelentős részben pozitívként értékelte ennek a törvénynek a jelentőségét.

Már csak azért is, mert nagyon sok törvény vitájában részt vettünk már itt a falak között, a Parlament falai között, számtalanszor elhangzott egy törvény beterjesztése során, főleg itt gondolok vissza akár a gazdaságatadásról szóló törvényre, de gondolhatok itt az egyéb más, Nemzeti Földalapot érintő, osztatlan közös tulajdont érintő törvények módosítására, amikor elmondtuk akkor is, hogy valószínűnek tartjuk, hogy az élet hoz olyan meglepetést, hoz olyan újabb kérdést, amit a jogalkotó nem tud és nem is feltételezi, hogy ilyen eset lehet.

Eppen ezért, amikor egy ilyen sok törvényt módosító, csúnya szóval úgynevezett salátatörvényt terjesztünk elő, ez mind jelentős részben ezeknek a törvényeknek a kifinomítása. Valóban azokra az alapvető jelzésekre reagálva tesszük ezt meg, amit jelentős részben képviselőtársaim, ugyanakkor a gazdatársadalom, illetve a gazdaszervezetek, érdekképviseleti szervezetek eljuttatnak hozzánk. Úgy gondolom, ez kötelességünk, és ezért nem kell bírálni a kormányt, hogy miért hoz ide négy hónap múlva egy másik, ilyen jellegű törvényt, már csak pont azért, hogy ennek a gazdatársadalomnak szeretnénk jobb feltételeket biztosítani; de nemcsak a gazdatársadalomnak, mert azért ez így nem lenne igaz, hanem önmagunknak mint fogyasztóknak is egy olyan biztonságot teremteni, ami mindenki számára fontos.

Földi Judit képviselőtársam jelentős részben azért inkább negatív módon értékelte ennek a törvénynek a beterjesztését, de úgy gondolom, hogy erre azért egypár gondolatot hadd fordítsak. A vidékfejlesztési tervek, hiányolja, hogy hol vannak ezek az összegek, hol vannak ezek a lehetőségek. El kell hogy mondjam, mintegy 62-63 olyan pályázati forrás lehetősége nyílik meg ebben az évben, ami az ön igényeit is kielégítheti, úgy gondolom. Szinte az egész ágazat kérdéskörében lehet pályázni. Jelentősek az első lépések, itt már az egyeztetések megtörténtek, és várhatóan április végén az első pályázati csomag végképp kiírásra is kerül, és ez az év folyamatában egész decemberig folyamatosan meg fog történni. Várhatóan természetesen, ahogy ezek a csomagok, ha szabad így fogalmaznom, beterjesztésre kerülnek, majd pedig a pályázati lehetőségek kiírásra, akkor utána ennek általában olyan 6-8 hónap, esetleg egy év az a kifutása,

amikor ezek a pénzek jelentős részben hozzáférhetővé válnak. De ezek az összegek rendelkezésre állnak a magyar költségvetésben és az agrártárcánál.

A másik: a mintaszerződésekkel mikor lesznek meg. A mintaszerződések gyakorlatilag jelentős részben készen vannak. Természetesen a mintaszerződés nem azt jelenti, hogy az mindenkire vonatkozik, mert a mintaszerződés azért van, hogy a legfontosabb kérdéseket felvázoljuk egy szerződésben.

(11.00)

De az, hogy egyedi szerződések megkötésre kerülnek, az természetes, a mintaszerződésben szereplő fontos szerződési feltételekkel. Ezzel nem azt akarjuk elérni, hogy mindenki - termelő, feldolgozó, felvásárló - egy mintaszerződéssel fog rendelkezni, hanem ezek egyedi szerződések, azokkal a feltételekkel, amik a mintaszerződésben benne vannak.

Ugyanakkor azt is el kell mondanom, hogy én mint korábban gyakorló gazdálkodó rendkívül örülök annak, hogy ezek a szerződések és ez a törvény, ez a módosítás megtörténik. Azt hiszem, Bencze képviselő úr is alátámasztja azt, hogy ez egy óriási előrelépés, mivel ő a szakmában dolgozik. Óriási előrelépés az, hogy végre eljutunk odáig, hogy ezeket a szerződéseket megfelelő módon lehet hatályosítani, ha fogalmazhatok így, lehet olyan erőt felmutatni ezekkel a szerződésekkel, amikor nem 6, 8 hónap vagy netalántán egy éven túli kifizetés is előfordulhat, ha egyáltalán kifizetik.

Ezek a szigorítások e törvény módosítása alapján nagyon nagy biztonságot adnak a termelői oldalnak, de ugyanakkor a feldolgozó oldalnak is, mert az ettől dolog, hogy én megtermelem, eladom és megkapom az árát. Ez egy nagyon egyszerű piaci folyamat, és ha ezt jelentős részben ilyen feltételekkel le tudjuk szabályozni, akkor úgy gondolom, hogy ez egy nagyon komoly előrelépés. Az pedig kétségtelen, hogy ez a különböző piaci alkupozíciók és a szereplők fehéritése is, ha finoman akarnék foglalkozni. Tudja mindenki, hogy miről beszélek. Nagyon fontos, hogy ezek a kérdések is egyre tisztább képletben működjének.

Az ukrán gabonahelyzetről nagyon sokszor elmondtuk már a véleményünket, de úgy éreztem, tisztelt képviselő asszony, hogy ön ezzel érdekes módon vitatkozni szeretne. Azért mondjuk már meg, hogy önöknek teljesen más az álláspontjuk ezzel kapcsolatban. Hát önök háborúpartiak! Mi pedig békepartiak vagyunk. *(Dr. Vadai Ágnes: Ne tessék már ilyen hülyeségeket mondani!)* De, mondok, kedves képviselő asszony, mert elég nagy probléma az, hogy önök ezt így gondolják, de nemcsak önöknek és nekünk probléma, hanem az egész magyar társadalomnak óriási problémája, hogy ilyen megosztott a magyar politikai élet az önök részéről, hogy pont azt pártolják, ami az országnak a legnehezebb és legsúlyosabb kihívása lehet. *(Dr. Vadai Ágnes: Ennek semmi köze az ukrán*

gabonához!) Tisztelt képviselő asszony, az ukrán gabona bejött Magyarországra, most is bejön, csak anyni a különbség, hogy önök ezt itt tartották volna, mi pedig csak tovább engedjük. De ebbe a kérdésbe most nem megyek bele. Ön eddig nem szólalt fel, és most már nem is reagálok az ön hangos beszélésaira.

Úgyhogy, tisztelt képviselő asszony, csak jelezni szeretném, hogy az ukrán gabona kérdését jelentős részben meg tudjuk oldani, a mai tárolókapacitások rendelkezésre állnak. Én úgy látom, hogy önök valamit nem tudnak. Sokkal nagyobb baj van az ország egy bizonyos részén, ahol az aszály ismételt fenyeget bennünket. Mintegy 80 milliméter csapadék hiányzik a Dél-Alföldről, ahol - most egy nagyon gyakorlati dolgot mondok, önök ezt nem tudják - kint van az őszi kalászosoknak a zászlóslevele. Tudják, hogy ez mit jelent? Azt, hogy egy hét múlva kihányja a kalászát akár az őszi árpa, akár a korai búza. Ez mit jelent? Azt, hogy negyven nap múlva aratás lehet. Ilyen még nem volt a történelemben. De inkább azt mondom - noha nem saját magamra gondolok -, hogy az én praxisomban még sosem fordult elő, hogy ilyen korai aratás lehessen, aminek óriási veszélye az, hogy jelentős részben termés-csökkenés lehet ezekben a megyékben, valamint minőségi problémák is lehetnek. Mégis szeretném megnyugtatni, hogy a magyar tárolókapacitás biztonságos rendelkezésre áll, mivel annyi szabad tárolókapacitás van, ami a nyáron betakarítandó növényeknek biztonságos tárolást fog nyújtani.

Tisztelt Képviselő Úr! Még önnek szeretnék válaszolni a vadkárral kapcsolatban. Korábban már ha nem is vitáztunk, de beszélgettünk erről itt a parlamentben. Én azt gondolom, ez is pontosan egy olyan történet, amiben pont arra próbáltunk lépni, amiben akár képviselőtársaim, akár különböző szervezetek felléptek. Lehet, hogy ez még mindig nem tökéletes. Akkor majd megint kapjuk a megjegyzéseket, hogy miért hozzuk vissza még egyszer ezt a törvényt. Én úgy gondolom, nagyon fontos, hogy a vadkárkérdést is rendezni tudjuk az autós társadalom és a közlekedők vonatkozásában. Tisztelt Képviselő Úr! Azt, hogy a dámvad milyen károkat okoz, sajnos tudjuk, és ez a törvény is erről rendelkezik jelentős részben.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elkövetkezendő időszakban nyújtsák be a módosító indítványukat, amire még van lehetőségük, amikről a Mezőgazdasági Bizottság keretében, majd azt követően itt a parlamentben még tudunk tárgyalni. Ugyanakkor kérem önöket, hogy támogassák ezt a törvénytervezetet, már csak azért is, mert a magyar mezőgazdaság, a magyar vidék számunkra az egyik legfontosabb terület annak érdekében, hogy ez az ország megfelelő minőségű, biztonságos élelmiszerral kerüljön ellátásra. S ha tudunk úgy teljesíteni, mint a tavalyi évben, akkor az exportteljesítmények is nagymértékben hozzájárulnak a magyar GDP növekedéséhez. Ebben kérem az önök együttműködését. Köszönöm szépen

megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **honvédek jogállásával összefüggő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/8002. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A veszélyek korában az ország védelmének érdekében egy modern és ütőképes hadseregnek nemcsak magas színvonalú hightech eszközökre és elkötelezett, a hazájukat megvédeni kívánó, kiképzett és képzett katonákra van szüksége, hanem a változó világra és a változó biztonsági környezetre reagálni képes jogszabályi környezetre is szükség van.

A honvédek jogállásával összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatunk célja, hogy az Alaptörvény tizenkettedik módosítása átvezetésre kerüljön a jogszabályok rendszerén és aktualizálja a honvédek jogállásával kapcsolatos szabályokat.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az alaptörvény-módosítás értelmében a Magyar Honvédség hivatásos állományú tagjai jogállásáról a kormányrendeletet alkot, a Magyar Honvédség hivatásos állományú tagjainak a jogállásukkal összefüggő alapvető jogaira és kötelezettségeire vonatkozó szabályok ebben a kormányrendeletben lesznek megállapíthatók.

Mindennek érdekében 37 darab törvény módosítására, valamint egy törvény, a honvédek jogállásáról szóló törvény hatályon kívül helyezésére teszünk javaslatot e törvényjavaslat keretében, melynek célja a honvédek jogállásáról szóló kormányrendelet 2024. július 1-jei hatálybalépésével egyidejűleg a törvényhozási tárgykörbe tartozó módosítások átvezetése a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében. Ez az a szabályozás, amely biztosítja a kormány számára egy hatékony és a változó kihívásokat eredményesen követni képes jogállási rendelet megalkotását.

Mindezek figyelembevételével tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatunkat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm az Országgyűlés és a kormány jelen lévő tagjait. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Ferencz Orsolyának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. FERENCZ ORSOLYA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2022 februárja óta egy drámai háború zajlik a mellettünk lévő szomszédos országban, Ukrajnában. Oroszország agresszorként megtámadta Ukrajnát. Nem kérdés, hogy hogyan ítéljük meg ezt politikai szempontból. Természetesen egy ország területi integritását nyilvánvalóan nem lehet fegyveres erőszakkal megkérdőjelezni. Az ukránok sikeresen állították meg az oroszok előrenyomulását, de azt látjuk, hogy gyakorlatilag két éve egy állóháború alakult ki a szemünk láttára, amiben egyrészt hol az egyik, hol a másik fél próbálja a frontvonalat picit arrébb mozdítani, másrészt viszont - és ez a szörnyű, véres emberi következmény - naponta több százan, vagy akár ezres nagyságrendben esnek áldozatul vagy sebesülnek meg a fronton, életek vesznek el, és ezek az emberi áldozatok vissza nem hozhatók már.

(11.10)

Úgy tűnik, hogy Oroszország a felörlés taktikáját alkalmazza. Sokak számára kezdettől fogva nyilvánvaló volt, de azt gondolom, hogy mostanra már igazából mindenkinek nyilvánvalóvá kellene hogy váljon, hogy egész egyszerűen az önmagában, hogy Ukrajnát fegyverekkel folyamatosan támogatják, nem volt elegendő az ukrán katonai célok megvalósítására. A területi integritás helyreállítása tehát ezen a módon nem látszik megvalósíthatónak.

A fegyverszállítás viszont mára egy nagyon komoly elmélyüléséhez vezetett ennek a konfliktusnak, az eskaláció réme mindennap a horizonton van. Először a sisakok küldésével kezdődött, aztán elkezdtek tankokról beszélni, majd szállítani vadászgépet, most már rakétákról, egyre inkább a nagy hatótávolságú fegyverek szállításának irányába indul el ez a folyamat. Most már nincs hová emelni ezt a tétet, mert a világháború réme fenyeget.

Magyarország Kormánya kezdettől fogva e tekintetben semleges álláspontot próbált kialakítani, magyarul azt a hangot próbálta erősíteni, hogy ezt a konfliktust a diplomácia eszközével kellene a tárgyalóasztalok mellett megoldani, hogy az emberi életek ne vesszenek el, és a világháború ne fenyegetse a közösségeinket.

Természetesen a túloldalon, a baloldalon egészen más típusú hangokat hallunk, egy sokkal inkább artikulált háborúpárti álláspontot, ahol minduntalan a feszültségkeltés irányába indulnak el, akár Magyarország biztonságát is kockára téve. Nagyon abszurd dolog az, hogy a tűzszünet követelése, az emberi életek

megmentése és a béketárgyalások mielőbbi kikényszerítésére törekvés számít esetleg egyesek szemében bűnnek, azonban én azt gondolom, hogy erkölcsi kötelességünk ezt minduntalan hangsúlyozni, az életeleket védeni kell. Nem lehet erény a háború eskalációja irányába elindulni. *(Dr. Vadai Ágnes: Kellene már beszélni a Magyar Honvédségről!)*

Eljutottunk tehát oda, hogy most már arról van szó, hogy a békét megvédjük, minél erősebb hadsereget kell felépítenünk. Ezt várják tőlünk a magyar emberek, és ezt várják katonai szövetségeseink is, és azt, hogy a Magyar Honvédség minél hatékonyabban legyen képes fellépni az ország biztonságának a megőrzése érdekében, mert hazánk védelme egy nemzeti ügy. Az Alaptörvény is ezt szabja nekünk feladatul, ezért a tavalyi évben fogadtuk el azt a módosítást, amely szerint a honvédség hivatásos állományú tagjainak jogállásáról azért a kormány alkot rendeletet az indoklás szerint, mert a jelenlegi biztonsági környezetben nagyon nagy mértékben és nagy sebességgel változnak a feltételek, a körülmények, amelyek szükségessé teszik, hogy a honvédség képes legyen minél gyorsabban és hatékonyabban reagálni a kihívásokra.

Sajnos, ahogyan azt eddig elmondtam, az elmúlt hónapok során nem a béke és a stabilitás irányába mozdult el a geopolitikai helyzet, és most is sok olyan tényező áll fenn, ami indokolja, hogy a Magyar Honvédség irányítása egy, a korábbinál rugalmasabb struktúrában tudjon megvalósulni. Tehát az előttünk fekvő törvényjavaslat ezt a célt szolgálja, az Alaptörvény nyáron hatályosuló módosításának megfelelően.

Rugalmas, hatékony irányíthatóság és gyorsaság, erő. A békéhez erő kell. Úgyhogy javaslom az előterjesztés támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A köz szolgálata egy nagyon különleges szolgálat, olyan emberek választják ezt, akik egész életükben a magyar emberek közösségéért, a hazáért szeretnének és kívánnak dolgozni. Sajnos a napirendi felszólalásom időkeretét szétfeszítené, ha én ezt megpróbálnám önöknek elmagyarázni, hiszen önök leginkább a magánérdekeikkel vannak elfoglalva és kevésbé a köz érdekeivel. Mi sem mutatja jobban, hogy az itt ülő államtitkár 2 perc 29 másodpercet tudott rászánni expozéjában a honvédek jogállásával összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatra, a Fidesz vezérszónoka pedig 4 perc 28 másodpercet, és ebből 3 perc 20 másodpercig az ellenzékkel foglalkozott, és egy 1 perce jutott a magyar katonákra.

A köz szolgálata, ahogyan jeleztem, egy nagyon különleges szolgálat, tanárok, orvosok, bölcsődei

dolgozók, közgyűjteményi dolgozók, és lehetne sorolni, hogy hányan vannak olyanok ebben az országban magyar állampolgárok, akik reggeltől estig szolgálják a hazát a maguk módján. De ebből a körből is kiemelkedik a magyar katona, kiemelkedik a honvéd, hiszen amikor esküt tesz, akkor azt mondja, hogy ha kell, az élete árán is megvédi ezt a hazát. Nevezetesen nem pusztán a közösséget, a magyarok közösségét szolgálja, hanem kész feláldozni az életét azért, hogy ez a közösség, a magyarok közössége nyugalomban, békében élhessen.

Eppen ezért, mert különleges a státusza a katonának, az elmúlt években közmegegyezés, és itt az Országgyűlésben is megegyezés volt arról, hogy a jogállásukat ezeknek a nőknek és férfiaknak törvényekben garantáljuk. És nem is akármilyen törvényekben, kétharmados törvényekben. És bár sokszor volt közöttünk vita, és van is és még lesz is, azt gondolom, hiszen nagyon mást gondolunk az országról, Európáról és a világról, mégis még a legádázabb viták közepette is tudtunk olyan közös nevezőre jutni, amikor a katonák jogállásával foglalkoztunk, ami a Magyar Honvédséget és a magyar katonákat szolgálta. Ehhez képest azt látjuk, hogy önök számára azok a nők és férfiak, akik arra tesznek esküt, hogy ha kell, az életük árán is megvédik a hazát, az ő jogállásukat majd a kormány valamilyen rendeletben valamikor szabályozni fogja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy önök rendkívül tiszteletlenek a Magyar Honvédséggel és a magyar katonákkal és azokkal a nőekkel és férfiakkal szemben, akik az esküjükhöz híven, ha kell, az életüket is feláldozzák a hazáért. E tiszteletlenség nem most kezdődött. 2010-ben, amikor kormányra kerültek, rögtön azzal kezdték, hogy elvették a nyugállományú katonáktól a nyugállományú státuszt, és kilökték őket a semmibe, megszarolták őket, elvették a juttatásaikat, megalázták őket, mert azt gondolták, azért, mert kétharmaduk van, ezt megtehetik. Aztán természetesen folyamatosan farigcsálták a jogállási törvényt, a honvédelemmel kapcsolatos törvényjavaslatokat úgy, hogy nem kerestek ebben soha konszenzust, egyszer sem kerestek konszenzust, mert azt gondolják, hogy a nemzeti ügy az, amit önök nemzetinek gondolnak, ami önöknek fontos. Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy a mögöttünk álló választók szintén magyar állampolgárok, és ennek a nemzetnek a részei, a Magyar Honvédség katonái szintén magyar állampolgárok, és ennek a nemzetnek a részei.

És amikor azt gondoltuk, hogy egyébként rosszabb már nem jöhet, mint amit az elmúlt években műveltek, és majd nyilván ki fog nyílni a vita, de azért szeretném jelezni, hogy nem, önök nem költöttek el a GDP 2 százalékát az elmúlt években a Magyar Honvédségre, sokkal inkább 2010 és '15 között a GDP 1 százaléka alatt költöttek, majd amikor elkezdtek költekezni a nagy high-tech hadsereg érdekében, ahogyan azt államtitkár úr itt a rövid, nyúl farknyi expozéjában elmondta, akkor politikai vásárlásokat

eszközöltek, Bolsonarótól vásároltak, akit aztán kiemenekítettek vagy bemenekítettek, ugyan rövid időre, a magyar nagykövetségre. Tehát amikor azt gondoltuk, hogy miután megalázták a nyugdíjasokat, lényegében tönkretették a Magyar Honvédség technikai eszközparkját, majd elkezdtek ész nélkül vásárolni a haverjaiktól külföldön politikai okokból, akkor már rosszabb nem jöhet. De jött! A 8/2023-as kormányrendelettel a véletlenül kaszinóból miniszterre lett miniszter kénye-kedve szerint rugdosta ki a 45 év feletti, 25 év szolgálati viszonyal rendelkező, nyelveket beszélő, NATO-tapasztalattal rendelkező embereket. És ez folytatódott tavaly, egészen év végéig. Arra persze nem adnak választ, hogy hány magyar nőt és férfit, aki a nemzet része, aki magyar állampolgár, és aki arra tett esküt, hogy a hazáját az élete árán is meg fogja védeni, hány ilyen embert rúgtak ki, mert ez is titkos, mint oly sok minden más titkos a Magyar Honvédség környezetében.

És azt gondolhattuk, ahogyan képviselő asszony megemlítette az orosz agressziót, hogy az orosz agressziót követően nem fogják tovább rombolni a Magyar Honvédséget. De önöknek pont sikerült, pont akkor sikerült, amikor az orosz agresszió Ukrajnát elérte, és amely folyamatosan fenyegeti Európát, a Magyar Honvédséget ilyen rendkívüli és rendkívül súlyos állapotba belesodorni.

(11.20)

Hittük és reméltük, hogy még mindig van egy csöpp eszük, és figyelnek a hadseregre, és a különleges feladatok mellé különleges jogállást fognak biztosítani. De nem ezt tették. Még a törvényadta lehetőségeiket is elveszik a katonáknak, és a kormánynak szolgáltatják ki azokat a magyar nőket és férfiakat, akik arra tesznek esküt - és nem elég egyszer-kétszer, sokszor el kell mondanom, mert önök fel sem fogják, hogy mit tesznek ezek az emberek, hogy milyen feladatot látnak el -; akik az életük árán is megvédik ezt a hazát.

Itt fekszik előttünk ez a salátatörvény, amely 37 törvényt módosít és egy törvényt hatályon kívül helyez, ugye, a jogállási törvényt, és ahogy államtitkár úr 2 perc 29 másodperc alatt el tudta mondani, majd kormányrendeletben próbálják rögzíteni a jogállásukat, és ahogy képviselő asszony a Fidesz részéről mondta, ez rugalmasságot jelent. Képviselő asszony, ez nem rugalmasság, ez pofátlanság. Ez felháborító! Különleges státuszhoz különleges jogállási törvény dukál. Pontosan tudjuk, hogy azok után, hogy önök a 8/2023. kormányrendelettel lényegében sztálini típusú tisztogatásba kezdtek és ezt folytatták, most még a maradék, törvényadta jogukat is elveszik ezeknek az embereknek, azoknak a nőknek és férfiaknak, akik katonaként szolgálnak a Magyar Honvédségben. És teszük ezt azért nyilvánvalóan, hogy a kaszinóból véletlenül miniszterre lett miniszterük azt tegyen, amit

akar. Nem tudom, felfogják-e, hogy ezt az embert - akinek egyébként itt kellene ülni, hiszen egy jogállási törvényről van szó, helyette beküldi szokás szerint az államtitkárát -, ezt az embert nem érdekli a Magyar Honvédség. Ezt az embert csak és kizárólag a védelmi beszerzések érdeklik. Nem mondom, hogy ahhoz ért, de hogy látható, hogy ahhoz van affinitása, ezt pontosan tudjuk.

Én nem tudom, és őszintén nem értem, hogy önök, akik mindig mindenről azt mondják, hogy nemzeti, mindig mindenről azt mondják, hogy ez nemzeti ügy, hogy a haza védelme nemzeti ügy, és minden egyes alkalommal a fejünkre olvasták, hogy mi hazaárulók vagyunk, mi nem vagyunk nemzeti, hogy miért nem aggódnak egyetlenegy másodpercig sem azért, hogy egy kormány - különösen a mostani kormány - kezébe teszik, hogy ezeknek az embereknek, akik fegyverrel, ha kell, az életük árán is védik a hazát, a jogállásukat, azt, hogy egyébként mit tesznek, mit tehetnek, nem törvényben garantáljuk.

Azon kívül egyébként, hogy ezek az emberek arra tesznek esküt, hogy megvédik a hazát, és ezért képesek feláldozni az életüket, nyilván tisztában vannak azzal is, hogy ezek a hölgyek és urak nap mint nap föladják politikai, polgári szabadságjogaik egy részét. Korlátozva vannak a szabadságukban annak érdekében, hogy nekünk lehessen. Nem gondolják, hogy ezeknek az embereknek speciális jogállási törvény dukálna? Nem gondolják, hogy ezt nem kellene nemcsak erre, semelyik kormányra sem bízni, hanem az Országgyűlésre kellene bízni annak érdekében, hogy hosszú távon kiszámítható legyen a pálya? És ha azért aggódnak, hogy ez mennyire rugalmatlan, tájékoztatni szeretném önöket, hogy bármikor hajlandóak vagyunk bejönni az Országgyűlésbe, és vitatkozni erről a kérdéstről. Bármikor! Most is itt vagyunk, most is itt vagyunk. Ennek ellenére világos, hogy önök nem szeretnek vitatkozni a parlamentben ezekről a kérdésekről.

Egyébként világos, hogy a veszélyhelyzetben már elkezdték kipróbálni, hogy hogyan lehet nem a törvény alapján, hanem különböző kormányrendeletek alapján irányítani ezt az országot, és megtetszett az önök főnökének, Orbán Vikornak. Önök rendkívül feleslegesekké váltak, hiszen, ugye, most elfogadjuk ezt a törvényt, de higgyék el - mert el fogják fogadni a kormánypárti képviselők, hát tudjuk, hát önök ide nem másért járnak be, csak szavazgatni -, ha Orbán Viktor úgy dönt valamelyik éjszaka, hogy akkor nem így, hanem úgy, akkor úgy fog változni ez a törvény. Miközben én azt gondolom, hogy nekünk az a feladatunk itt az Országgyűlésben, hogy hosszú távra és kiszámítható törvényeket fogalmazzunk meg.

Azon túlmenően, hogy nyilvánvalóan ez az ügy nem nagyon izgatja önöket, látható, hogy viszont vannak kérdések, amelyek rendkívüli módon izgatják önöket. Éppen tegnap vagy tegnapelőtt jelent meg az a hír, hogy a minisztériumban a miniszter, nyilvánvaló, mintegy pótcelekvésként, katonai identitásért

felelős miniszteri biztost nevezett ki. Nem tudom, azt hiszem, hogy önöknek tényleg elment az eszük, mert fogalmuk sincsen arról, hogy a Magyar Honvédség katonái egyébként tisztában vannak a katonai identitással. Önök nincsenek tisztában vele, önök gondolják azt, hogy azok a nők és férfiak, akik a Magyar Honvédségben szolgálnak, azokat csak rakosgatni lehet, mint a bábukat a sakktáblán. Tehát a katonai identitásért felelős miniszteri biztos feladata például a nagyon sajátos és egyedi eszmekör, mármint a Magyar Honvédség vagyis a katonai identitás és az ezeréves magyar harcostörténet tudományos igényű rendszerbe foglalása, újjáélesztésének, módszertanának és szemléletmódjának kidolgozása. Úgy örültem volna, ha olyan embereket alkalmaznak a minisztériumban, akik ilyen feladatok mellett azért tisztában vannak azzal, hogy milyen jogállás dukál a magyar katonának; egészen biztosan nem kormányrendelet.

De azért az abszolút kedvenc ebből a pótcelekvési halmazból - és ezt tartalmazza a T/8002. számú törvényjavaslat is - a címzetes ezredesi és alezredesi rendfokozat osztogatása. Talán emlékeznek a tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy volt nekünk egy tartalékos alezredesünk, tudják, a pedofilbotrányba belebukott köztársasági elnökünk férje, aki mit ad isten, egyszer csak tartalékos alezredes lett. Aztán láttunk már olyan századost is - és ezt onnan tudom, hogy százados, mert a miniszter elárulta -, aki katonai egyenruha nélkül, katonai delegációban elment tárgyalni Csádba. Mi következik most már? Mészáros Lőrinc, Tiborcz István, Garancsi István? Ki fogja ezeket kapni? Mert az államtitkár úr válaszolt egy írásbeli kérdésemre, és azt mondta, hogy a magyar társadalom és a honvédség közötti kapcsolatot erősíti az, ha valaki kellően sok pénzt ad azért, hogy címzetes ezredes vagy alezredes legyen. Árulja már el nekem, államtitkár úr: mennyibe kerül egy címzetes ezredesi rendfokozat? Mennyibe fog kerülni a címzetes alezredesi rendfokozat? És kiknek akarják ezt adni? Mert azt a kamut nyilvánvalóan senki nem veszi be, amit önök mondanak, hogy aki a Magyar Honvédség és a társadalom közötti kapcsolatot erősíti, hiszen, képviselőtársaim, ezt a kapcsolatot a magyar állampolgárok maguk erősítik, amikor elismerik a magyar katonák tevékenységét és teljesítményét.

Önök azok, akik nem erősítik a magyar társadalom és a Magyar Honvédség kapcsolatát, amikor megalázzák a katonákat, amikor sztálini típusú tisztogatás keretében kirugdossák őket, és amikor elveszik a jogállásukat törvényi szinten szabályozó törvényt, és lényegében egy kormányrendeletben majd a Karmelitában valaki eldönti, hogy ezek az emberek milyen jogállás szerint tevékenykedhetnek.

Én azt gondolom, hogy ez az egész törvényjavaslat, és ahogy önök a Magyar Honvédséggel bánnak, az rendkívül nem szakmai, rendkívül nem alázatos, rendkívül nem tisztességes. Ez egy végtelenül primitív, a hadsereget is a zsoldjukba hajtó szabályozás.

Az pedig külön felháborító, hogy a haverjaiknak - legyenek azok bűnözők vagy nem bűnözők, legyenek azok rokonok, barátok, ismerősök, szomszédok, focistatársak - pedig különböző rendfokozatokat fognak osztogatni akár ingyért, akár pénzért. Élek a gyanúperrel, hogy néhányan közülük inkább csak pénzért tudják ezt megvásárolni, mert semmilyen módon nem alkalmasak arra, hogy a Magyar Honvédséget mint olyat, megtestesítsék. Éppen ezért a Demokratikus Koalíció ezt a törvényjavaslatot semmilyen módon nem fogja támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vadai Ágnes képviselő asszony itt tiszteletlenségről beszélt a katonákkal szemben. Szerintem a Magyar Honvédség lezüllesztése a legnagyobb tiszteletlenség a honvédekkel szemben. Az, amit önök csináltak 2010 előtt, az a tiszteletlenség a honvédekkel és a katonákkal szemben, mert ha lezüllesztjük a haderóparkot és működésképtelen járműveket adunk a katonáinknak, na, ez a tiszteletlenség a katonáinkkal szemben.

Amikor önök befejezték a tragikus kormányzásukat, akkor 2010-ben 17 darab tartalékos volt Magyarországnak. Ez a megbecsülése a katonáknak, tisztelt képviselő asszony? *(Dr. Vadai Ágnes: Jaj, fejezd már be!)* Ma, ha a hivatásosokat és a tartalékosokat összeadjuk, akkor 13 ezerrel több olyan honvéd van, aki Magyarországot és Magyarország védelmét szolgálja. *(Dr. Vadai Ágnes: Ezt honnan tudja, képviselő úr? - Dr. Harangozó Tamás: Honnan tudja?)*

(11.30)

Tehát magyarán ez azt jelenti *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.)*, hiába kiabálnak, ez azt jelenti, hogy a katonák az önök vádjait nem fogadják el. Ezek az önök politikai alapon megfogalmazott vádjai, de a katonák, a honvédek a lábukkal mondják el a véleményüket, és odamennek a honvédséghez és szolgálnak, azért mert azt látják, hogy a mai magyar honvédségben meg tudják élni a hazájukkal szembeni kötelezettségeiket, ráadásul olyan modern eszközöket használhatnak, ami valódi védelmet tud jelenteni Magyarországnak számára.

Önök laktanyákat adtak el, járműparkot adtak el, és konkrétan a működésképtelenség szélére sodorták a honvédséget. *(Dr. Vadai Ágnes: Ne tessék hazudni!)* Ez a tiszteletlenség a katonákkal szemben. Hála istennek a kormány még időben felismerte, hogy haderőfejlesztési programot kell indítani, lényegesen a háborús időszak előtt, ezért az a tragikus háború, ami zajlik immár két éve a szomszédunkban, nem érte

felkészületlenül a magyar haderőt, sőt a Global Fire Power nevezetű intézmény indexe szerint hazánk Közép-Európa egyik legerősebb haderejével rendelkezik. Olyan országokat előzünk meg, mint Szerbia, Ausztria, Szlovénia, Bulgária, Horvátország vagy éppen Szlovákia.

És arról nem is beszélek, hogy megígértük és be is tartottuk azt az ígéretet, hiába kérdőjelezi ezt meg Vadai képviselő asszony, hogy a GDP 2 százalékát védelmi kiadásokra fogjuk fordítani, ezt Magyarország már megtette. Tehát azt gondolom, hogy azzal, hogy a Magyar Honvédséget modernizálja, a XXI. század kihívásaihoz igazítja a kormány, pont azzal tiszteli meg a honvédeket, azokat az embereket, akik az életük árán is megvédik a hazájukat. Sajnos az a helyzet, hogy egy ilyen erős, modern hadsereg szükség van, mert ahogy képviselő asszony is elmondta, illetve államtitkár úr is, sajnos a veszélyek korát éljük.

Eljutottunk odáig, hogy a háborúpárti pszichózis - amiben szenved egyébként a magyar baloldal is - odáig jutott, hogy most például az Európai Unió vezető diplomatája, Josep Borrell képes volt azt mondani tegnap, hogy már nem fantázia többé egy kiterjedt európai háború. Tehát ahelyett, hogy az európai vezetők azon dolgoznának, hogy tűzszünet legyen és a háború véget érjen és legyenek béketárgyalások, ehelyett azt gondolják, hogy az az ő dolguk, hogy az európai állampolgárokat fel kell készíteni arra, hogy bizony itt, Európában háború lehet. Milyen felelős, pontosabban felelőtlen magatartás ez?

Azt gondolom, hogy nekünk ebből kell kimaradni, mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy ebből a háborúból kimaradjunk még akkor is, ha látható, hogy a dollárbaloldal a háborúpárti szövetségeik álláspontját képviseli itthon. Ugyanúgy egyébként, ahogy a bevándorlásnál megtapasztaltuk, mikor rájöttek arra, hogy a magyar társadalom többsége egyébként nem az ő álláspontjukat osztja - így volt ez a bevándorlás esetében is -, akkor egyszerűen taktikát váltanak. Most egyszerűen nem beszélnek a háborúpártiságukról, de azt láthatjuk, hogy azért egyszerűen elszólják magukat, és teljesen világos, hogy önök a fegyverszállítás és a katonák küldése mellett vannak, ami egyébként hihetetlen veszélyeket rejt Magyarországnak számára. Ezért ameddig a Fidesz-KDNP van kormányon, addig mi mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy Magyarország ebből a háborúból kimaradjon.

Azt gondolom, hogy szükség van arra is, hogy a Magyar Honvédség hatékony működtetése érdekében egy jelenleginél egyszerűbb, rövidebb, átláthatóbb és rugalmasságot biztosító szabályozás legyen. Ennek a kialakítása az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, amit éppen ezért a KDNP frakciója támogatni fog. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki itt, a pulpituson kívánja elmondani

vezérszónoki felszólalását. Képviselő úr, parancsoljon, önre a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A honvédség nemzeti ügy. Ez ugyan ma itt nem látszik.

Kettő és fél perc, államtitkár úr. Kettő és fél percet ér a magyar kormány a magyar honvédek jogállásáról szóló törvény eltörlése, minden egyes egyenruhás honfitársunk életét, munkáját, jogait és kötelességeit szabályzó jogszabály átírása, konkrétan eltörlése. Ennyit ér a magyar kormány, a Fidesznek és a KDNP-nek. Ennyit ér a miniszternek.

Arcátlanságnak tartom, államtitkár úr, hogy egy ilyen horderejű ügyben a magyar honvédelemért felelős miniszter nem mer vagy nem akar bejönni a magyar Országgyűlés épületébe.

A Fidesz vezérszónokának egy fontos üzenete volt, hogy nemzeti ügy a honvédelem. Képviselőtársaim! Azért, mert nemzeti ügy a honvédelem, rendeletben fogják a jövőben szabályozni az ott dolgozóknak a munkakörülményeit, jogait, kötelességeit? Azaz fejezik ki, hogy ez egy nemzeti ügy, hogy a magyar Országgyűlést kizárják abból, hogy a honvédség dolgába beleszóljon? Hogy lemondanak önként és dalolva országgyűlési képviselőként, ismét azt a gombot megnyomva arról, hogy a nemzet gyűlése mondja meg, hogy ezen a területen mi történjen? Az a nemzeti ügy, hogy innentől kezdve egy kormányrendeletben kedd reggel 8-kor vagy szombat éjjel 11-kor az életüket a hazáért feláldozni kész honfitársainkra vonatkozó szabályokat bárki kénye-kedve szerint átírhatja? A KDNP vezérszónoklatáról meg azért nem tudok mit mondani, mert egyetlenegy épkezláb mondatot, sőt egyetlenegy objektív mondatot erről a javaslatról nem tudott vagy nem akart mondani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény tizenkettedik módosításának parlamenti vitájában már nagyon határozottan elleneztek a honvédek jogállására vonatkozó alkotmányos szabályok megváltoztatását az alábbi indokokra figyelemmel. A honvédek jogállására vonatkozó alkotmányos szabályok módosítása a jogállamiság leépítésének egy újabb rendkívül fontos mérföldköve. Ezúttal ugyanis alanyi jogként meghatározható alapjogok lerontását foglalják az Alaptörvénybe. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése a korábbi alkotmány 8. § (2) bekezdésével megegyezően rendelkezik arról, hogy - idézem -: „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteltetésével tartásával korlátozható.” Ez alól a szabály alól a hivatásos katonák tekintetében maga az Alaptörvény fog kivételt megállapítani, amikor esetükben lehetővé teszi, hogy a jogállással összefüggő alapvető jogokra

és kötelezettségeikre vonatkozó szabályokat ne törvény, hanem kormányrendelet állapítsa meg.

Az alapvető jogok védelmének alaptörvényi szintű lerontása nem alábecsülhető jelenséggel bír a jogállamiság eróziói szempontjából sem. Az alacsonyabb jogforrási szint - törvény helyett kormányrendelet - nyilvánvalóan alacsonyabb jogvédelmi szintet eredményez. Ezen állítás igazságtartalmát a honvédség állománya saját bőrén tapasztalhatta meg az elmúlt években már. Ugyanis évek óta zajlik sunyi, alatomos módon a katonák törvényekben biztosított jogainak nyirbálása. A kormány rendeleteivel évek óta korlátozza a szolgálatteljesítés és leszerelés szabályainak érvényesülését, feljogosították a honvédelmi minisztert a jogállási törvény rendelkezéseinek felülírására, év elején - tavaly - pedig statáriális jelleggel tömeges kirúgásokat hajtottak végre. Ehhez eddig a hazug hivatkozási alapot az indokolatlanul fenntartott veszélyhelyzet szolgáltatta.

(11.40)

Mindennek jelentősége messze túlmutat a hivatásos katonák jogfosztásán. Ezen újabb jogfosztás kárvallottjai azonban nem csak a magyar katonák. A Magyar Honvédség, mint minden katonai szervezet, szigorú függelmi rendben működik, alapja a feljebbvalók parancsainak végrehajtása. Csak pontos, világos és kellően részletes, törvényi szabályokkal biztosítható, hogy e parancsuralmi működés ne váljon önkényessé. A törvényi szabályok adják azt a mércét, amely alapján a parancs kiadója felelősséggel tartozik, és adott esetben felelősségre vonható. Orbán Viktor célja e törvényekhez kötött működés felszámolása. Ezután a katonák számára az egyetlen igazodási pont a kormány akarata lesz.

A Honvédszakszervezet megszüntetése ugyancsak illeszkedik a NER rendszerépítésébe, amely nem tűri meg a munkavállalók valódi érdekképviseletét. A Honvédszakszervezet megszüntetése különösen hangsúlyos figyelmeztetés kell legyen mindenki számára, aki a NER-rel való szervilis együttműködésre építi stratégiáját, a Honvédszakszervezet ugyanis kifejezetten lojális és csendes tevékenységet végzett az elmúlt években. A legdurvább kormányzati lépések, például a '23. év eleji tömeges kirúgások után sem lehetett hallani tiltakozásukat, most mégis felszámolták ezt a szakszervezetet is.

Ami a jelenlegi javaslatot illeti, feltehetően az új jogállási kormányrendeletben megszüntetik majd a honvéd tisztjelölt és honvéd altisztjelölt státuszt, mert a javaslat következetesen törli az erre hivatkozást a különböző törvényekből. A honvédelmi alkalmazottak érdekvédelmét jelentősen ronthatja, hogy a jövőben nem lesz kötelező, csupán egy lehetőség a honvédelmi alkalmazottak tanácsának, illetve a honvédelmi alkalmazottak képviselőjének választása.

A megválasztást előíró törvényi rendelkezés jelenleg biztosítja az alkalmazottak képviselőinek megválasztását. Azonban, amint csak lehetőség lesz, a munkáltatók könnyen nyomást gyakorolhatnak azért, hogy e képviseleti formát ki se alakítsák az alkalmazottak. Elfogadhatatlan, hogy a honvédelmi miniszter pénzért árulhassa a címzetes ezredes és címzetes alvezredes rendfokozatokat.

Tisztelt Országgyűlés! 2023. november 22-én, az Alaptörvény tizenkettedik módosításának benyújtásakor az alábbi közleményt adtuk ki, ami azóta is szó szerint igaz, és megállja a helyét.

„Évek óta zajlik sunyi, alattomos módon a katonák törvényekben biztosított jogainak nyirbálása. A kormány rendeleteivel évek óta korlátozza a szolgálatteljesítés és leszerelés szabályainak érvényesülését. Feljogosították a honvédelmi minisztert a jogállási törvény rendelkezéseinek felülírására, év elején pedig statáriális jelleggel tömeges kirúgásokat hajtottak végre. Ehhez eddig a hazug hivatkozási alapot az indokolatlanul fenntartott veszélyhelyzet szolgáltatta.

Mostanra Orbán Viktor elérkezettnek találta az időt a katonák jogfosztásának teljessé és véglegessé tételére. A tegnap este benyújtott alaptörvény-módosítás szerint a katonák jogállását a jövőben nem törvény, hanem kormányrendelet fogja szabályozni. Ezzel a katonák válnak az első olyan foglalkoztatotti csoporttá, akiknek jogait nem védik törvények.

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján pontosan tudható, mit jelent ez: a kormány és a Honvédelmi Minisztérium önkényét egyfelől, a katonák teljes kiszolgáltatottságát másfelől. Ezen újabb jogfosztás kárvallottjai azonban nem csupán a magyar katonák. A Magyar Honvédség, mint minden katonai szervezet, szigorú függelmi rendben működik, alapja a fellejebbvalók parancsainak végrehajtása.

Csak pontos, világos és kellően részletes törvényi szabályokkal biztosítható, hogy e parancsuralmi működés ne váljon önkényessé. A törvényi szabályok adják azt a mércét, amely alapján a parancs kiadója felelősséggel tartozik, és adott esetben felelősségre is vonható. Orbán Viktor célja e törvényekhez kötött működés felszámolása, ezután a katonák számára az egyetlen igazodási pont a kormány akarata lesz. Tehát az alaptörvény-módosítás célja és következménye, hogy nem a magyar nemzetnek, hanem Orbán Viktor kormányának lesz hadserege.”

Eddig az idézet, tisztelt képviselőtársaim. Miután ez a mai javaslat semmi másról nem szól, mint ennek az Alaptörvénynek a végrehajtásáról, ezért azt gondolom, hogy adekvát volt ezt most felolvasni.

Végezetül engedjék meg, hogy szóljak a katonákhoz is! Azokhoz a katonákhoz, akik az elmúlt években - legalábbis kívülről úgy látszik - szó nélkül végignézték, ahogy elveszik a szolgálati nyugdíjukat, ahogy megalázzák, politikailag földbe döngölik az egész társadalom előtt nyugdíjas kollégáikat.

Végignézték, hogy az első számú vezetőiket úgy cserélik le, mint más az alsóneműjét. Ez történt az elmúlt években, a vezérkari főnök jött-ment, parancsnokok jöttek-mentek, miniszterek jöttek-mentek, egyik pillanatról a másikra indoklás nélkül, statáriális jelleggel. Aztán végignézték, ahogy saját társaik és vezetőik százait heteken, hónapokon belül egyik napról a másikra indoklás nélkül úgy dobták ki akár több évtizedes szolgálat után, mint a rongyot. Most végignézik szó nélkül a teljes jogfosztásukat, a kiszolgáltatottá tételüket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha számba vesszük, hogy az Alaptörvény átírásakor a rendkívüli jogrend megváltoztatásával, erőszakos cselekmények nélkül is főszabályként be lehet majd vetni mostantól a Magyar Honvédséget saját állampolgáraival szemben is, én csak remélni merem, és kívánom nekik és az egész országnak, hogy egy ilyen esetben ne csendben tűrjenek és végrehajtsanak, hanem tudják, hogy az esküjük mit jelent.

Végezetül, államtitkár úr, tisztelt fideszes vezérszónok asszony, azt mondják, hogy a rugalmasság miatt kell ez a szabály. Hazudnak. Önök is tudják. Itt ezt most mondom: hazudnak. A honvédek jogállásáról szóló törvény alapvetően a honvédség békeidőben történő működtetéséről szól. Arról szól, hogy milyen jogaik, köteleességeik vannak az ott szolgálóknak, hogy milyen előmenetelük, milyen fizetésük, milyen szabadságuk van, hogy kinek a parancsát milyen módon kell végrehajtaniuk, és mi védi őket például a törvénytelen parancsok végrehajtása alól. Önök tudják a legjobban, hogy rendkívüli jogrend idején ezeknek a szabályoknak az Alaptörvény alapján a nagy része felfüggeszthető, és kellően rugalmasan lehet a Magyar Honvédséget háború esetén kellő rugalmassággal irányítani és vezetni. Önök azt hazudják, hogy ez a rugalmasság kell, hogy a honvédséget békeidőben is működtetni tudják. Teljesen nyilvánvaló, hogy ez nem igaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nemhogy békeidőben, de háborúban sem lehet ezekkel az emberekkel mindent megtenni. Nagyon remélem, hogy viszonylag belátható időn belül lesz olyan Országgyűlése ennek az országnak, amely ezt a szégyenteljes Alaptörvényt és ezt a ma tárgyalt törvényt úgy hajítja ki az ablakon, ahogy van, és oda küldi, ahol a helye van, a szemétdombra, és helyreállítja mind a katonák jogállását, mind pedig a megbecsülésüket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Novák Elődnek, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról kívánja elmondani hozzászólását. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy bölcs mondás jutott eszembe a honvédek jogállásáról, illetve azzal

összefüggő törvények, számos törvény, illetve salátatörvény 39 oldalas előterjesztését olvasva: „Az erős hadseregek fegyverkeznek, a gyengék öltözködnek, jogszabályokat és szabályzatokat gyártanak.

Bár, ami azt illeti, az öltözködéssel kapcsolatban sem egészen beszélhetünk sikerről a Magyar Honvédség esetében, hiszen rég eljárt az idő az „1990” és „2000” mintájú gyakorlók felett, ennek ellenére rendszeresen ebben láthatjuk a honvédeket, akár a honvedelem.hu-n is, pedig az ott megjelent képek, tudósítások többszörös szűrőn mennek át, mielőtt megjelenhetnek. Ennek ellenére nemcsak ezeket a régi gyakorlókat látjuk, de például számos civil ruházati kiegészítőt is, és nemcsak arról van szó, hogy nem rendszereztek ezek, hanem arról, hogy civil felszerelés nem alkalmas, tehát például nem lövés-, hanem utcai napszemüveg látható rajtuk, és sorolhatnánk.

Na de ami az előttünk fekvő törvényjavaslatban a legfájóbb és a leggyalázatosabb, hogy megszüntetik a honvédek jogállásáról szóló törvényt.

(11.50)

Egészen precízen szólva átírják a törvényt kormányrendeletre, valamint a szolgálati jogviszonyt szolgálati viszonyra. Jogállam helyett is sajnos inkább már csak állam van, ilyen értelemben következetesek; na de jó, hogy nem mindjárt a hadba lépést rendeleti vagy miniszteri utasítás szintjére züllesztik le. Méltatlan, hogy nem törvényi szinten rendezik a honvédek jogállását. A honvédség előszeretettel alkalmazza a méltatlansági eljárást katonákkal szemben, sokszor megfélemlítve arról, hogy a méltatlanság egy kétélű fegyver, amely visszafelé is elsülhet. A katonák megbecsüléséhez hozzátartozik az is, hogy a jogállásukat a legmagasabb törvényi szinten rendezzék. Most kik lesznek a következők? A rendőrök, pedagógusok vagy épp az alkotmánybírák jogállását fogják levinni kormányrendeleti szintre? Ahogy nézzük, a köztársasági elnökök is úgy jönnek-mennek, hogy akár az ő jogállásukat is elég lenne rendeleti szinten szabályozni ennyi erővel. Így most még nagyobb szabadságot kap a kormány és a múlt tavaszi tisztogatásokkal megszürt katonai felső vezetés.

A szabadságok megvonása a honvédek jogállásáról szóló kormányrendeletben szerepel, sok más egyéb érdekes dologgal együtt ez vár a magyar honvédekre. Például, hogy az előljáró, az állományilletékes parancsnok szabja meg az adott feladat elvégzéséért járó juttatásokat, nem pedig egy törvény. Konkrétan nem lesz túlóra. És ők döntenek el, hogy például a hétvégi munkavégzés után jár-e majd valamilyen kompenzáció, de ők döntenek majd a fizetések mértékéről egy bizonyos határ között persze. Mondjuk, egy tíz éve szolgáló altiszt esetében már több mint százezer forint lehet a különbség nettóban. Nyilvánvaló, hogy ha nem lesz valaki szimpatikus a parancsnokának, akkor az merre fog kerekíteni.

Kár, hogy a honvédek jogállásával összefüggő törvények módosítását most olyan gyalázatos körülmények között tárgyaljuk egy ilyen lehetetlen időpontban, amikor nincs itt a honvédelmi miniszter sem. Nem tartja fontosnak, hogy amikor megszüntetik a honvédek jogállásáról szóló törvényt, akkor ehhez a nevével, az arcát adja? Úgy tűnik, hogy ez nem érdekli őt, csak a honvédségi beszerzések, a korrupció, hiszen a kaszinókoncessziókon meggazdagodott oligarchából lett miniszternek a szakértelme helyett sokkal inkább a különböző anyagi érdekeit, érdekeltségeit, érdeklődését látjuk.

Itt jelenik meg, hogy ezek után Szalay-Bobrovniczky Kristóf miniszter úr címzetes rendfokozatot adományozhat például annak, aki honvédelmi célra vagyoni hozzájárulást teljesít. Rögtön a letelepedési kötvények juthatnak az eszünkbe, egy másik miniszternek, Rogán Antalnak a biznisze, hiszen ha állampolgárságot lehet pénzért venni, ha magyarságot lehet pénzért venni, akkor miért ne lehessen most már egyenesen katonai tiszti, főtiszti rendfokozatot is. De árulják már el, hogy konkrétan mennyibe fog kerülni, mondjuk, egy ezredesi rendfokozat, mert ezt nem látjuk az előterjesztésben.

A címzetes alezredesi és ezredesi rendfokozatok bevezetése morálisan tovább rontja az állomány hangulatát, hiszen mások évtizedekig dolgoznak ezekért. A pocakos, tokás alezredek, ezredek látványa egyébként is visszataszító, mint ahogy a miniszterelnök úr is utalt rá korábban. Ráadásul a civilek nem fogják tudni megkülönböztetni őket az igazi katonáktól, ha bármilyen egyenruhát húznak, de talán még a katonák sem. Ez pedig mind a civil életben, mind a laktanyákban problémákat okozhat. Továbbá az alezredek és ezredek számának növekedése tovább növeli a honvédségi vízfeket, hiszen akinek ilyen rendfokozata van, előbb-utóbb parancsokat is akar majd osztani.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen javaslat megszünteti a honvéd altisztjelöltek és tisztjelöltek jogállását, megnevezését, és e kifejezések helyett a hallgatót vezeti be, ami, azt gondolom, nem segíti elő a honvédelmi nevelést, a katonai szellem kialakulását, sokkal inkább a pályaelhagyást készíti elő, hogy már hallgatóként készüljenek nem feltétlenül honvéd tiszti pályára. Pedig a honvéd altisztjelöltek és tisztjelöltek kifejezés széles körben bevett, elterjedt, elfogadott volt, semmi sem indokolja annak a megváltoztatását.

Viszont, hogy valami jót is említsek, kiegészítik az önkormányzatokról szóló törvényt, a 3 ezer fő feletti település főállású polgármestere ezután betölthetne önkéntes tartalékos szolgálati viszonyt is, ha ténylegesen engedik, bár látjuk, hogy mondjuk, a nemzeti elkötelezettségű személyeket rendre kiebrudalják. Hiába jeleztem ezt több honvédelmi miniszternek az elmúlt években, hiába jeleztem a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatnak, hogy konkrét eseteket tudok, hogy valakit például a Hatvannégy Vármege Ifjúsági Mozgalommal kapcsolatos szimpátiája

miatt rekesztettek ki vagy más hasonló okok miatt a honvédségtől, és hogy vizsgálják ezt ki, nem érdekelte egyik szervet, egyik minisztert sem, ezeknek a kivizsgálása nem történt meg, még egy látszatvizsgálatra sem vették a fáradságot. Tudjuk, hogy tömegesen ki-rekesztik a honvédségből nemcsak az oltatlanokat korábban, de a hazafiakat is, miközben súlyos létszámihiánnyal küszködnek.

Ezek után örömteli, ha legalább a polgármestereket engedik tartalékos szolgálati jogviszonyt ellátni. Annál is inkább, mert 2019 elejétől megszüntették azt a korábbi gyakorlatot, hogy például egy országgyűlési képviselő vagy önkormányzati képviselő is lehessen tartalékos honvéd. Én magam egyedüli országgyűlési képviselőként végeztem el a honvédségi alapkiképzést 2016-ban, azonban 2019-től megszüntették azt a lehetőséget, hogy valaki akár csak önkormányzati képviselőként elláthasson tartalékos szolgálati jogviszonyt. Bár számos tisztségviselőnél, államtitkárnál, honvédségi vezetőnél, katonatisztnél próbáltam lobbizni annak érdekében, hogy ezt az eszement és egyébként az akkori salátatörvényben az indoklás alapján, úgy tűnik, hogy tévesen bevezetett szabályozást, korlátozást vessék el, a mai napig nem történt meg és most sem fog teljeskörűen, sőt a legtöbb esetben, ha mondjuk az önkormányzati képviselők számát nézzük, azért az a legáltalánosabb eset, ők a jövőben sem lehetnek tartalékos honvédek, pedig klasszikusan úgymond inkább félállásnak tekinthető mind az önkormányzati képviselőség, mind bizonyos értelemben békeidőben mindenképpen a tartalékos szolgálati jogviszony. Amióta területvédelmi alapú az önkéntes tartalékos rendszer elsődlegesen, azóta pedig különösen indokolt volna azokat bevonni, akik jellemzően lokálpatrióták és rá is érnek arra, hogy mondjuk, hétvégente, nyaranta egy alapkiképzést vagy pótlólagos kiképzést elvégezzenek.

Ezért azt gondolom, indokolt volna nemcsak a polgármesterek esetében, de az önkormányzati képviselők esetében, akik jellemzően egyébként valamilyen reflektorfényben vannak és személyes példájukkal, jó példával járva elöl, a honvédség létszámihiányát is mérsékelhetik, toborzó hatással, ha erről beszámol és hírt ad egy adott önkormányzati képviselő, aminek, azt gondolom, a társadalmi pozitív hatása nem lebecsülendő. Ezért további lépésekre is szükség volna.

Ami pedig a honvédelmi törvény módosítását illeti, elképesztő az a 86. §-beli módosítás, amely kiegészül egy (3) bekezdéssel, hogy a külföldi szolgálatot teljesítővel szemben a külföldi rendészeti feladatot ellátó személy is eljárhat. Azért érezzük, hogy nem ez a honvédség legnagyobb problémája, ugye? Pláne, ha a magyar katonákat nem vinnék tartós külszolgálatba, jellemzően idegen megszállásokba, mint amilyen volt a csúfos bukással végződött afganisztáni megszállás, amilyen jelenleg Irak megszállása is, az iraki kormány, sőt az iraki parlament döntése ellenére is. De említhetnénk az izraeli határon szolgáló honvédeket,

amely a háború kirobbanása óta sajnos továbbra is tart a Mi Hazánk Mozgalom minden tiltakozása ellenére. Sajnos egyedül maradtunk abban, hogy ezekben a megszállásokban, főleg Afganisztánban, Irakban, de Csádban sem volna keresnivalónk természetesen.

Elfogadhatatlan az is, hogy alezredesnél magasabb rendfokozatot nem érhet el olyan honvéd, aki nem vállal ilyen külföldi megszállásokban való részvételt, hanem ő valóban honvéd szeretne lenni, a hazáját szeretné védeni. Bár ezt nem írják le nyilvánosan kifelé sehoh, de oly sok kritikánk ellenére és félek, hogy ma sem fogják ezt cáfolni, mert bizony ez a gyakorlat honvédtisztektől, főtisztektől pontosan tudom.

A polgárháborús Csádban pedig jelenleg például, ha ezt az új törvényt kell majd alkalmazni, akkor mely fegyveres erők látnak el rendészeti feladatot, akik a most előterjesztett honvédelmi törvény módosítása szerint eljárhatnak majd a külföldi szolgálatot teljesítő magyar katonákkal szemben. Erre konkrét választ várnék, államtitkár úr. Tehát egy csádi közterület-felügyelő, aki rendészeti feladatokat lát el, az eljárhat majd a külszolgálaton lévő magyar katonával szemben? Magyarországon rendészeti feladatot ellátó mezőőr az illegális bevándorlóval szemben sem járhat el. Láthattuk ezt az Ásotthalmon meghurcolt kitűnő hazafiak, mezőőrök esetéből is. Ezért módosítani kellene, hogy a külföldi szolgálatot teljesítő magyar katonával szemben külföldi katonai rendész is eljárhat; tegyük hozzá legalább, hogy amennyiben bűncselekmény vagy fegyvelemsértés alapos gyanúja fennáll.

(12.00)

Az egyik ilyen módosításom ez lesz. Aztán lesz egybetűs helyesírási módosításom, hátha kivételesen elfogadnak legalább egy olyat, bár láthattuk ezt a költségvetéshez, az év legfontosabb törvényéhez benyújtott módosító javaslatainknál, amelyekből az egész ciklusban egyetlenegy sem fogadtak el. Hiába, 300-400-at nyújtunk be az Országgyűlésnek évente, kizárólag ellenzéki képviselők, és még azokat az objektív helyesírási módosító javaslatokat is leszavazzák, azt az egybetűs javaslatomat is leszavazták például, ami az észszerű szó új, egy betűvel eltérő helyesírása alapján indokolt volna.

Na, de hát, vannak itt érdemi módosító javaslatok, stratégiai nézőpontkülönbségek is természetesen, illetve nem csak velünk kapcsolatban, nézzék meg, a románokkal kapcsolatban hova sülyedt a Magyar Honvédség. Pont akkor módosítják a magyar honvédelmi törvényt, amikor a román honvédelmi törvényt is, de mekkora, óriási különbség van a két jogalkotói szándék között. Nézzék csak meg! Amíg a külföldi szolgálatra vezényelt magyar katonával szemben az önkormányzati javaslatok szerint bármilyen rendészeti tevékenységet végző gyalogkukuk és például egy helyi közterület-felügyelő, egy mezőőr eljárást folytathat le, ezalatt a román katona, bármilyen

nemzetközi felhatalmazás nélkül, a bajba került román honfitársa segítségére siethet úgy, hogy nem kell foglalkoznia a helyi rendészeti tevékenységet ellátó szerv eljárásaival. Ez a különbség a román és a magyar kormányzati hozzáállás között.

Gyalázatos az is, hogy nem számoltak el ezeknek a külföldi megszállásoknak a költségeivel sem, nem-hogy a nemzetbiztonsági kockázataival, azzal sem. Illetve a Mi Hazánk Mozgalom az egyetlen párt, amelyet a Nemzetbiztonsági Bizottságba sem engednek be, annak ellenére, hogy önálló listán bejutottunk. Úgy tűnik, megtehetik ezt, hogy egy önálló listán az Országgyűlésbe jutott pártot egyszerűen be sem engednek az Országgyűlés legfontosabb bizottságába.

De sem ott, sem máshol nem számoltak el nem-hogy a nemzetbiztonsági kockázattal, de az adófizetőket terhelő kiadásokkal sem. Számptalan alkalommal hiába kérdeztem írásbeli kérdésben is, nyíltan megtagadta miniszter úr. Minősített adat az, hogy mennyibe került az adófizetőknek az afganisztáni megszállásban való részvételünk. Nyilvánvalóan több tízmilliárd forint, mint ahogy vélhetően nem lesz sokkal olcsóbb a csádi szerepvállalás sem, ha lesz abból valami egyáltalán, ha képesek egyáltalán egy ilyen karhatalmi feladat végrehajtására, mert nagyjából erre készülnek a polgárháborús Csádban, ahol az ellenzék vezéréit épp most végezték ki polgárháború keretében, tüntetések keretében, tisztázatlan körülmények között, miközben folyamatosan halogatják a már sok éve megígért választást. Hát, ehhez kívánnak fegyveresen asszisztálni, a csádi diktátor fegyveres kiszolgáló egysége kívánnak lenni. Kíváncsi vagyok, hogy ez mennyibe kerül, és hogy ez mitől nemzeti, mitől magyar érdek, miközben tisztességes magyarországi hadgyakorlatokra nem jut pénz, arra nem szánnak pénzt.

A saját Alaptörvényük 47. cikke alapján egyébként az ukrán katonák magyarországi kiképzéséről is az Országgyűlésnek kellett volna döntenie kétharmaddal, mert a háborúra való felkészítés és kiképzés álláspontunk szerint katonák magyarországi állomásozásának minősül, nemcsak azért, mert fegyveres konfliktusban részt vevő ukrán katonák kiképzésének ez a magyarországi kiképzés egy állomása, hanem mert a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló törvény egyértelműen definiálja a 3. § 2. pontjában, hogy mit kell állomásozás alatt érteni. Tehát erről az Országgyűlésnek kellett volna döntenie, és nem pedig olyan sumák módon önöknek, hogy azt még ráadásul megtudni is csak a szlovák védelmi minisztertől tudtuk meg, hogy ukrán katonák, egészségügyi szakemberek kiképzésében is részt vett Magyarország. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*

Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk tehát nem támogatja a honvédek jogállásáról szóló törvény hatályon kívül helyezését. Ennek a kormányrendeletnek a bevezetése a helyi feudális jogokkal rendelkező kiskirályok, fideszes pártkatonák megerősödését vonja

maga után. A rendelet bevezetése a főtisztek, tábornokok alá beosztott állomány teljes kiszolgáltatottságát vonja maga után az előljáró kénye-kedve szerint, ez pedig elfogadhatatlan. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Vadai Ágnesnek a DK képviselőcsoportjából, parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos Hollik képviselő úr elment. Lehet, hogy szaladt írni, hogy hogyan szerzi meg a címzetes ezredesi rendfokozatát, mindenesetre nincs itt, de ő volt az egyetlen, aki ugyan hazugságokat, de legalább egy kicsivel hosszabban beszélt a Magyar Honvédségről, és ezt szeretném tisztázni.

Az első és legfontosabb, hogy a hozzászólásával egy picit beljebb vagyunk, ami a Magyar Honvédség létszámadatait illeti, mert azért elég régóta nem nyilvánosak ezek a létszámok, ő pedig valamiért azt állítja, hogy most már 13 ezerrel több katona van Magyarországon, mint volt 2010-ben. Erre majd szeretnék egészen konkrét adatokat is kapni a minisztériumtól, már ha lehetséges megkerülni a törvényt. Ha nem, akkor meg szeretném tudni, hogy mire alapozta Hollik képviselő úr a felszólalásában ezt az adatot.

A tartalékos rendszerről szeretnék önökkel pár szót váltani, mert az elmúlt években visszatérő szöveg volt az, hogy az előző kormányzati ciklusban, amikor még nem a NER volt, hanem némi normalitás, akkor csak 17 tartalékos volt. Képviselőtársaim talán nem emlékeznek, pedig kellene hogy emlékezzenek, hogy 2004-ben békeidőben Magyarországon megszűnt a sorkatonai szolgálat. Első nekifutásra ezt a törvényjavaslatot ugyan nem tudtuk elfogadni - és azért nem, mert kétharmados felhatalmazás kellett hozzá, és önök nem támogatták, és látjuk, hogy a mai napig is van igényük arra, hogy visszavezzék a sorkatonai szolgálatot -, de akkor, 2004-ben végül nagy nehezen, nyilván a társadalom nyomására, megszűnt békeidőben a sorkatonai szolgálat. Ez azt jelentette, hogy az akkor kialakuló honvédelmi struktúrát nyilván hivatásos, illetve leginkább szerződéses katonákkal kellett feltölteni.

2004-2010 között a Magyar Honvédség, illetve a honvédelmi tárca politikai vezetése arra helyezte a hangsúlyt, arra figyelt, azzal foglalkozott, hogy egyébként az addig ismeretlen szerződéses jogviszonyt minél inkább elterjessze a magyar állampolgárok között, és olyan emberek csatlakozzanak, olyan hölgyek és urak csatlakozzanak a Magyar Honvédséghez, akik ha kell, 10-15 éven keresztül nem hobbiszinten, nem a szabadidejükben, hanem hivatásszerűen szolgálják a hazát.

Ezt érdekes módon soha nem említik, és nyilvánvalóan nem is kritizálják, viszont már 2008-ban az

akkori Országgyűlés úgy döntött, hogy a tartalékoskérdéssel igenis foglalkozni fog.

És meg fognak lepődni képviselőtársaim, nem véletlenül mondtam, hogy akkor ez normalitás volt, mert ki se fogják találni, hogy azt az országgyűlési határozati javaslatot ki terjesztette az Országgyűlés elé, és aztán a kormánypártok is támogatták: azt a javaslatot Simicskó István, az önök egykori államtitkára, majd később minisztere terjesztette be az Országgyűlés elé, és az akkori kormánypártok ezt a javaslatot támogatták, hiszen egyetértettünk azzal, hogy miután a szerződéses állományt sikerül feltölteni, akkor el lehet kezdeni foglalkozni a tartalékos állománnyal.

Úgyhogy az a baj, képviselőtársaim, hogy beküldenek ide mindenféle, egyébként címzetes, ezredesi meg alezredesi rendfokozatra vágyó képviselőt, akiknek halvány fogalmuk sincsen a Magyar Honvédségről. Nem tudom, hogy fizetett-e vagy milyen szakmai szolgálatot tett a Magyar Honvédség társadalmi elismertségéért Hollik képviselő úr, láthatóan még amit leírtak neki, az sem volt igaz. Segítsék már legközelebb a kormány részéről a képviselő urat azzal, hogy megfelelő információval látják el.

A második pont, amit szeretnék önökkel megvitatni és tisztázni, hogy ki mennyit költött a Magyar Honvédségre. Itt azt mondta Hollik képviselő úr, hogy mi a működésképtelenség határára sodortuk a Magyar Honvédséget. Ha tényleg működésképtelen volt a Magyar Honvédség, akkor árulják már el nekem, hogy 2010-2015 között, tehát az önök kormányzásának első öt évében miért költöttek a GDP 1 százalékánál is kevesebbet a Magyar Honvédségre? Tehát ha annyira működésképtelen volt, akkor nyilván ebbe a hadseregbe rengeteget kellett volna invesztálni. Nyilvánvaló, hogy amit mondtak, az nem igaz.

Az viszont igaz, hogy önök nem költik a GDP 2 százalékát a Magyar Honvédségre, ezt az összes statisztika világosan kimutatta. És jöhet itt nekem a képviselő úr mindenféle powerrel, mert erről beszélt itt nekünk, ettől függetlenül önök is pontosan tudják, hogy miközben tényleg rengeteg fejlesztést hajtottak végre, amelyeknek egy része szükségszerű volt, hiszen 2010 óta például az önök akkori honvédelmi minisztere, Hende Csaba - emlékszünk még rá azokból az idők-ből - minden honvédelmi bizottsági ülésre eljött, és elmondta, hogy 150 milliárdot fognak mindjárt költeni helikopterre. Így telt el öt év, majd aztán még három. Mindig csak ígéretek voltak.

És amikor az önök miniszterelnöke végre azt gondolta, hogy stadiont már nem tud építeni, akkor inkább megy arra a területre, ahol még inkább lehet titkolózni, nevezetesen a haditechnikai beszerzésekre, akkor tényleg fűt-fát-vadvirágot összevásároltak úgy, hogy egyébként a Honvédelmi Bizottságnak nem engedtek betekintést a beszerzések folyamatába. És most itt állunk, hogy lecserelem a teljes hadsereget olyanokkal, akikről nem nagyon tudjuk, hogy kik, maximum azt tudjuk, hogy az önök kényének-kedvének megfelelnek.

A második hazugságot, ami a költségeket illeti, azt is sikerült tisztázni.

A harmadik: Hollik képviselő úr arról beszélt itt, hogy annyira felkészült a hadsereg, hogy amikor az oroszok megtámadták Ukrajnát, akkor a magyar hadsereg fel volt készülve.

(12.10)

Érdeklődni szeretnék: föl volt készülve arra a drónra is, ami érkezett? Hát, úgy repült át a magyar légtéren, hogy a magyar légvédelem azt sem tudta, hol van! Azóta sem kapunk erre választ.

Félreértés ne essék: a magyar katonák rengeteg erőfeszítést tettek az elmúlt években, hogy az önök politikai hibáit megpróbálják ellensúlyozni, és a magyar katona ma is elismert. De azért ne állítsák itt nekem azt, hogy mindenre fölkészültek! Főleg ne állítsák azt, hogy egyébként ezekben az ügyekben mindent megtettek annak érdekében, hogy Magyarországot megvédjék! Önök nem védték meg a magyar légtérrel. És akárhányszor kérdeztek erről, hogy mi is történt, bármelyik képviselő, nem kaptunk világos és tiszta választ.

Végül pedig engedjék meg, képviselőtársaim, Hollik képviselő úrnak volt egy ilyen mondata, hogy a magyar katonák lábbal szolgálnak. Azt tudom mondani, hogy a magyar katonák és a magyar társadalom lábbal jelezte azt, hogy mit gondolnak önökről. Az elmúlt tíz évben több mint 300 ezer ember ment el ebből az országból, közöttük rengetegen olyanok, akik egyébként a hazát szolgálták katonaként, hozzáteszem: rendőrként is. A tavalyi évben mentek el a legtöbben. El kellene azon gondolkodni, hogy egyrészt miért gondolják a magyarok, hogy nemcsak munkahelyet kívánnak váltani, hanem lassan hazát kívánnak váltani több mint 300 ezren. És el kellene azon is gondolkodni, hogy az önök sok pénzért megcsinált toborzókampánya miért nem sikeres. Segíték egy-kettőben. Tehát ha a célközönség egy-egy Hősök terei rendezvényen 10-14 éves tinilányok, és koncerteket adnak, az nem fogja bevonni a magyar hölgyeket és urakat, hogy katonák legyenek.

Azt is szeretném önöknek elmondani, hogy ha azt látja a magyar állampolgár, hogy önök a tavalyi év elején kirugdostak mindenkit, akit önök öregnek tartanak - mert azt üzenték a magyar társadalomnak, hogy aki 45 év feletti és 25 évet leszolgált a Magyar Honvédségben, az öreg, az már nem képes az önök oly nagy high-tech elképzeléseikhez felőni -, másfelől azt üzenik a mostani törvényjavaslattal, hogy majd kormányrendelettel önök eldöntik, hogy milyen jogállásuk van ezeknek az embereknek, akik, még egyszer szeretném hangsúlyozni, az esküjükben arról beszélnek, hogy ha kell, az életük árán is megvédik a hazát: sem ön, sem én, sem az itt ülő egyik képviselő soha nem tesz ilyen esküt. Éppen ezért gondolom azt, hogy tiszteletlen - tiszteletlen! - ez a hozzáállás, és tiszteletlen volt

Hollik képviselő úr felszólalása a magyar katonákkal és a Magyar Honvédség helyzetével kapcsolatban.

Szóval, ha ezt látják az emberek, ha önök olyanokra költik el a pénzt, ami semmilyen módon nem szolgálja a toborzás sikerességét, akkor valóban lábban fognak szolgálni a magyar emberek, és sajnálatos módon el fognak menni, és aki meg nem megy el, az nem fog beállni katonának. Miközben az valóban nemzeti és közös érdekünk, hogy minél több magyar polgár akarjon csatlakozni a hadsereghez, és azért akarjon csatlakozni, mert azt gondolja, hogy az nemes feladat, hogy ő a hazáját védi és a magyarok közösségét védi. Nem kényszerrel, nem erőszakkal, nem egyes embereknek adott kizárólagos privilegizált jogkörrel kell az embereket katonának hívni, hanem olyan körülményeket kell teremteni, ahol egyébként aki úgy érzi, hogy ezt a hivatást választja, az akarjon idejönni. Így biztosan nem akarnak majd a fiatalok csatlakozni; megjegyzem, azzal sem, ha önök kötelezővé tesznek honvédelmi ismereteket.

Inkább gondolom azt, hogy más módszereket kellene választani, nem politikusoknak kellene ezekben a kérdésekben dönteni. Ha önöknek segítségre van szükségük, szakemberek segítségére, akkor nagyon szívesen állunk, állók rendelkezésükre. Higgyék el, rengeteg olyan szakember él Magyarországon, aki segíteni tud önöknek annak érdekében, hogy megalkossák ezt a stratégiát; velünk együtt, mert mi is szívesen részt veszünk ebben, hiszen a nemzet mi is vagyunk - még akkor is, ha maguk mindennap elmondják, hogy mekkora hazaárulók vagyunk -, a mögöttünk álló emberek is a nemzet részei.

Mi itt mindannyian szeretjük a hazánkat, sosem vitatjuk el önöktől, hogy nem szeretik a hazájukat, sosem vitatjuk el a választóiktól. Tiszteletlen és felháborító, hogy önök azt gondolják, hogy önök jelentik csak a nemzetet. Nem! Jelenti a nemzetet az a katona, aki szolgál, jelenti a nemzetet az a fiatal, aki nem akar katona lenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Vargha Tamás jelzésére:) Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igen, valóban, az önök mögött álló szavazók és az önök támogatói is a nemzet részei. Nem ezzel van a baj; a baj azzal van, hogy önök nem nemzetben gondolkoznak, soha nem tudtak és most sem gondolkoznak nemzetben. (Dr. Vadai Ágnes: Tehát a választóink...)

Ezt a számháborút, hogy egy felszólalás hány perc, hány másodperc, már többször megvívta a képviselő asszony. Akkor is elmondtam, hogy egy felszólalás nem

attól lesz jó vagy rossz, vagy tartalmas vagy tartalmatlan, hogy hány percig, hány másodpercig tart. Az a magyar mondás jut mindig eszembe erről, hogy sok beszédnek sok az alja.

Beszélt képviselő asszony a tiszteletről és a tiszteletlenségről. Valóban, a tiszteletlenség, ami történt a Magyar Honvédséggel és a magyar honvédekkel szemben, az 2002-2010 között történt. Hiszen önök beszélnek most százalékokról, egyről és kettőről, a Magyar Honvédségre fordított költségvetési forrásokról, miközben 2002-2010 között módszeresen lezüllesztették ezt a Magyar Honvédséget, a képességeit megszüntették, és olyan állapotba hozták, amilyen állapotban volt 2010-ben. Azt gondolom, cinizmus azt számonkérni a 2010-ben hivatalba lépő kormányon, hogy miért a GDP 1 százalékát költötte a Magyar Honvédségre és a honvédelemre, miközben az azt megelőző nyolc évben önök módszeresen tönkretették ezt az országot. Ez az ország akkor, 2010-ben erre volt képes, még éveken keresztül. Jól emlékszem arra az időre, hogy abban az időszakban, 2010 után a GDP 1 százalékának elköltése is igenis tiszteletet ébresztett a NATO-szövetségesek körében is (Dr. Vadai Ágnes: Na, jól van.), hiszen abban az időben mindenki csökkentette a költségvetését. Mi erőnkön felül vállaltuk és meg is tettük, hogy 1 százalékon tartottuk (Dr. Vadai Ágnes: Annyi sem volt!), és folyamatosan növeljük.

És ha hazugságról beszél, képviselő asszony, akkor az a hazugság, ami azt mondja, hogy nem költünk 2 százalékot, nem költjük a GDP 2 százalékát. (Dr. Vadai Ágnes: Hát, nem költik! Nem költik!) De ez egy számháború, meg kell nézni a számokat (Dr. Vadai Ágnes: Meg.), a számok makacs a dolgok, a tények makacs dolgok. (Dr. Vadai Ágnes: Így, így!) Világosan látni fogja, hogy a GDP 2 százalékát költjük és fogjuk költeni a honvédelemre.

Hollik képviselő is és én is megfogalmaztuk, azt hiszem, képviselő asszony is megfogalmazta ennek az önök előtt fekvő törvényjavaslatnak a lényegét. A veszélyek korában, amikor egy háború dúl a szomszédságban, fontos, hogy a magyar kormány kezében olyan lehetőség legyen, olyan jogszabályi környezet legyen, amivel rugalmasan és gyorsan lehet reagálni, és rugalmasan és gyorsan lehet meghozni azokat a döntéseket, jogszabályokat érintő döntéseket is, amelyekkel a hazánkat, Magyarországot meg tudjuk védeni.

Amikor önök arról beszélnek, hogy kormányrendelet, és hogy az valami alacsonyabb rendű dolog, akkor azért szeretném hangsúlyozni, hogy amikor a kormány dönt, akkor egy felelős kormány dönt. (Dr. Vadai Ágnes hangosan felnevet.) A kormányzásnak éppen az a lényege, hogy felelős. Az önök kormányzása 2002-2010 között, természetesen nem a hétköznapi értelemben használt szó értelmében, de felelőtlen volt, ami azt jelenti, hogy önök semmiért nem vállaltak felelősséget; meghoztak döntéseket, a felelősséget

nem vállalták. Ezt a gyakorlatot egyébként az önképviseleői ma is folytatják: semmilyen tettükért nem vállalják a felelősséget, még akkor sem, ha a magyar bíróság ítéletet hoz, és kellene a következményeket vállalni. (Dr. Vadai Ágnes: A katonákról kellene beszélni.)

Harangozó képviselő úr drámai hangon előadott beszédében sokszor használta, hogy „feltehetően”, „hat-het”, „nyomást gyakorolhat”; feltételezéseket mondott képviselő úr. Egyetlen gondolatát viszont szeretném visszautasítani. Igenis figyelünk a nyugálományú katonákra és a nyugdíjasokra. Székesfehérvár országgyűlési képviselőjeként szeretném elmondani, hogy mi Székesfehérváron tiszteljük a katonáinkat, minden alkalommal köszöntjük őket, ünnepükön, május 24-én kiemelten. A városunk részei, a város polgárai, akkor is, ha csak átmenetileg és ideiglenesen szolgálnak Székesfehérváron.

(12.20)

Köszönöm szépen, hogy Novák Előd elismerte erőfeszítéseinket, és megfogalmazta, hogy az erős hadsereg fegyverkezik. Igen, erőnkön felül is, de újra fel kell fegyvereznünk azt a honvédséget, amit a képviselő asszony képviselősége és államtitkársága alatt az akkori kormányok, kormányzatok lezüllesztettek.

Ez egy nehéz és komoly munka, és egyik pillanatról a másikra nem is lehet látható eredménye. Tehát az erős hadsereg a céljaink között szerepel; minden nap minden döntéssel erősítjük ezt a Magyar Honvédséget, és bízom benne, hogy Magyarország polgárai is látják és elismerik ezt a munkát.

Azt gondolom, hogy az is látható és érzékelhető, hogy azok a toborzási kampányok, amelyeket miniszter úr kezdeményezett és amelyeket elkezdtünk, azok sikeresek, és sok-sok fiatal érzi át a haza megvédésének fontosságát, és jelentkezik különböző szolgálattípusokra, tartalékos, hivatásos vagy szerződéses szolgálatra.

Mindezek figyelembevételével azt szeretném kérni az Országgyűléstől, hogy támogassa ezt a törvényjavaslatot, a törvényjavaslatunkat, amellyel tovább erősítjük a Magyar Honvédséget, és védjük meg a Magyar Honvédség segítségével Magyarországot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes külügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7955. számon a parlamenti informatikai hálózaton érhető el.

Elsőként megadom a szót Magyar Leventének, a Külgazdasági és Külügyminisztérium miniszterhelyettesének, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A következő javaslat a konzuli védelemről szóló törvény, a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvény, a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény, a Hungary Helps programról szóló törvény, a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvény, a kormányzati igazgatásról szóló törvény, valamint a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény módosítására irányul.

A törvényjavaslat olyan jogszabály-módosításokat tartalmaz, amelyek a tartós külszolgálati rendszer megfelelő működése, valamint a magyar külgazdasági és külpolitikai érdekek további magas szintű képviseletének érdekében elengedhetetlenül szükségesek. A külképviseletekről és tartós külszolgálatról szóló törvény módosításának célja a megfelelő jogi környezet kialakítása a tartós külszolgálati jogviszonyokra vonatkozóan, valamint a legutóbbi módosítás óta szerzett jogalkalmazás során felmerült gyakorlati tapasztalatok jogszabályi szintű rendezése.

Általánosságban kijelenthető, hogy a törvényjavaslatban szereplő módosítások az egységes alkalmazhatóságot, a jogi szabályozás összhangját, valamint a magas szintű külgazdasági és külpolitikai feladatellátás biztosítását szolgálják.

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításai sorában elsőként említendő a külszolgálati törvény hatályára vonatkozó rendelkezések kiegészítése a Nemzetközi Olimpiai Bizottság magyar állampolgárságú állandó és egyéni teljes jogú tagja részére adományozható rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti ranggal rendelkező pozícióra vonatkozóan, Magyarország sportdiplomáciai tevékenységének, valamint a magyar sport nemzetközi kapcsolatainak elősegítése érdekében.

Jogalkalmazási tapasztalatok alapján pontosításra kerültek a törvény életvitelszerű tartózkodásra és a hivatali érdek fogalmára vonatkozó rendelkezései. A törvényjavaslatban sor kerül továbbá a külképviselet tagjainak pontosítására. Pontosításra kerültek a kulturális diplomata, valamint a kulturális intézet működésével kapcsolatos feladatokat ellátó adminisztratív és technikai külszolgálati munkakörbe kihelyezett kormánytisztviselőkre vonatkozó speciális szabályok.

A gyakorlati alkalmazás során szerzett tapasztalatok alapján új rendelkezés került bevezetésre a tartós külszolgálatra történő felkészülés rendjére, valamint a tartós külszolgálat megszűnésére vonatkozóan.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy a jogalkalmazás megkönnyítése, valamint az egységes külképviseleti rendszer kialakítása érdekében szükség van e jogszabályoknak a külszolgálati törvénybe

történő átvezetésére, az előttünk fekvő módosítási javaslat ennek az igénynek is eleget tesz.

Fontos megemlíteni, hogy a módosításra sor kerül - a külszolgálati törvény szerinti jogviszony speciális jellegére tekintettel - a jogvitákkal kapcsolatos egyedi viszonyok, valamint a tartós külszolgálatra kihelyezett felelősségre vonási eljárásaival kapcsolatos jogi helyzetek szabályozására. A módosítás eredményeképp a külügyi feladatellátás és a tartós külszolgálatra történő felkészülés sajátosságaihoz illeszkedően kiegészül a tartós távolléti formák köre, és sor kerül a részletszabályok rögzítésére.

A javaslat végül, de nem utolsósorban tartalmazza a külszolgálati törvény olyan technikai jellegű pontosításait, amelyek jogszabályi vonatkozások miatt, illetve a gyakorlati alkalmazás során szerzett tapasztalatok alapján kerültek átvezetésre. A törvényjavaslat biztosítja továbbá azt is, hogy a külszolgálati törvény rendelkezései összhangba kerüljenek a kormányzati igazgatásról szóló törvénnyel, figyelemmel a külügyi-külgazdasági közfeladat-ellátásban részt vevő, egységesen és integráltan működő intézményi struktúrára.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a konzuli védelemről szóló törvény vonatkozásában is tartalmaz pontosítást az uniós ideiglenes úti okmányok felhasználásának vonatkozásában. A tagállamok egységes formátumú ideiglenes úti okmányt hoztak létre 1996-ban, amelyet a tagállamok, uniós polgárok és esetlegesen valamely tagállamban tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagjaik számára állítanak ki az úti okmányok elvesztése esetén olyan helyeken, ahol a kérelmezők állampolgársága szerinti tagállam nem rendelkezik állandó diplomáciai vagy konzuli képviselettel.

Az uniós ideiglenes úti okmány formátuma az új irányelv rendelkezései szerint megújul, korszerűbb és biztonságosabb lesz, mint az eddig felhasznált formátum, és az okmány kiállításának eljárási szabályai is aktualizálásra kerültek. Az új szabályok már módosításra kerültek a konzuli védelemről szóló törvényben 2024. július 1-jei hatálybalépéssel, azonban az új okmányok elkészülése az eredeti tervek ellenére csak 2025-ben várható, így a régi uniós ideiglenes úti okmányok felhasználását 2025. december 12-éig biztosítani kell. Erre figyelemmel a törvényjavaslat a felhasználási határidőre vonatkozóan tartalmaz egy technikai pontosítást.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiekre tekintettel kérem, hogy a benyújtott törvényjavaslatot szíveskedjenek támogatni, egyúttal köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót a Herczeg Tamásnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő T/7955. számú javaslat a Hungary Helps programról szóló törvény technikai jellegű módosításai mellett fontos újításokat hoz a magyar külképviseletek működésében és a tartós külszolgálaton lévő kormánytisztviselők jogállásában.

Többek között a konzuli védelem hatékonyabbá válik. A külképviselet tagjai közé bekerül a regionális gazdasági igazgató és a külképviselet által foglalkoztatott házastárs. Fontos változást jelent, hogy a kihelyezett kormánytisztviselő a tartós külszolgálati kihelyezést megelőzően a kihelyező szerv által a kijelölt belföldi szervezeti egységben teljesítheti a felkészülési kötelezettségét, és hivatali érdekből más külképviseletre helyezhető át.

Változnak a tartós külszolgálat megszűnésének feltételei is. Bővül a kiszabható fegyelmi büntetések köre, a külszolgálat időtartama pedig tíz évben maximalizálódik. A külképviseletek működése rugalmasabbá válik, a tartós külszolgálatra kihelyezett kormánytisztviselők jogállása és juttatásai pedig jobban igazodnak a munkakörökhöz.

Összességében elmondható, hogy a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról 2016-ban megalkotott törvény, a LXXIII. számú törvény módosításával a gyakorlati alkalmazás során szerzett tapasztalatok alapján a szükséges rendelkezések bevezetése megtörténik, és az indokolt pontosítások szintén megvalósulnak.

A változások, átalakítások mellett azonban egészen új rendelkezést is hoz magával a javaslat. Kiemelt jelentőségű, hogy a köztársasági elnök rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti rangot adományozhat a NOB, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság magyar állampolgárságú állandó és egyéni teljes jogú tagja részére.

(12.30)

Magyarország olyan nemzet, amely számos sikeres sporteseményt szervezett, menedzselte, valamint bővelkedik világszínvonalú sporteseményekben, sportolóinkra, sportszervezeteinkre, sportdiplomáciainkra tehát igazán büszkék lehetünk. Emiatt talán ellenvélemény nélkül állíthatom, hogy a sportdiplomácia kiemelt figyelmet érdemel nemzeti szempontból, ennek hatékony megvalósítását képes elősegíteni ez a változás.

Arra kérem a tisztelt Házat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassa az előterjesztést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vada Ágnesnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bármennyire szépen kérte Herczeg képviselő úr, mi ezt a törvényjavaslatot támogatni nem fogjuk és nem tudjuk.

Az előttünk fekvő, egyes külügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/7955. számú törvényjavaslat kapcsán az jutott eszembe, hogy az előző vitában a címzetes ezredesi, alezredesi rendfokozatokról vitatkoztunk, tehát a kamukatonákról, a Külgazdasági és Külügyminisztérium tekintetében pedig már régen láthatjuk, hogy kamudiplomatákról van szó igazából. Olyan sok mindenkiből lett diplomata, illetve kapott olyan lehetőséget, hogy diplomata-útlevelel eljárhatta, hogy ő diplomata - egyéni indoklással, egyéni lehetőséggel, leginkább a minisztertől -, hogy tényleg nem lehet már ezeket a törvényjavaslatokat komolyan venni.

Abban nincs közöttünk vita, hogy Magyarországon rendkívül fontos a sportdiplomácia, de azt gondolom, hogy ez még semmiképpen nem indokolja, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottság tagja azonnal ilyen pozíciót kapjon. Rengeteg művésznk van, rengeteg tudósunk van, akik a tevékenységükkel szerintem sokkal többet tettek ezért az országért, mint egy fideszesből lett nemzetközi olimpiai bizottsági tag, vagy éppen a Csíki Sör gyorshajtó tulajdonosa, vagy éppen Dzsudzsák Balázs, de beszélhetnénk Balog Zoltánról is. Ezek az emberek, akiknek a nevei az elmúlt években előkerültek, diplomata-útlevelel tulajdonképpen eljárhattak, hogy diplomaták. Az önök kormányzása idején, az elmúlt, azt mondanám, négy-öt évben több tízezer ilyen útlevelet osztogattak ki, és ki tudja, hogy hány embert neveztek ki akár fű alatt is diplomatának.

Államtitkár úr nyilván felolvasta a technikai részeit, de azt látnunk kell, és ezt világossá kell tenni, hogy a Külügyminisztérium sajnálatos módon nem tölti be azt a funkcióját, amit be kellene töltenie. Leginkább két okból: egyrészt azért, mert az a külpolitika, amit önök képviselnek, rendkívül káros az országnak, másrészt a cél elérése érdekében nem is megfelelő embereket alkalmaznak hozzá. Olyan emberekből lett az utóbbi években diplomata, nagykövet, akik semmiképpen nem nagyköveti tevékenységükkel tűntek ki. Volt olyan nagykövet, amelyik levelező tagozatot indított a helyi médiával, és követelte azt, hogy egy újság Facebook-oldaláról vagy weboldaláról távolítsanak el egy karikatúrát, de rendszeres volt ez a levelező tagozat más nagykövetek tekintetében is.

Én azt gondolom, hogy normális külpolitikára lenne szükség, nem olyanra, amelyet önök folytatnak. Normális módon kellene kiválasztani az embereket, és nem az alapján, hogy ki futsalhaver, ki családtag, ki rokon, ki barát, ki kit küld oda a Külügyminisztériumba. Ez egy szakma, ezt önöknek tudniuk kell. Ugyan a korábbi államtitkárnak - és most nem az itt ülő államtitkár utalok - sem volt sok tapasztalata,

nem véletlen, hogy most végre a Fidesz szóvivői székében landolt, az szerintem megfelelőbb pozíció neki, mint a külügyi államtitkári poszt volt.

Ami pedig a Hungary Helps programot illeti, azt tudom önöknek mondani, hogy ez egy orbitális nagy kamu, az egy pénzszerzés. Önök az elmúlt évben a legtöbb pénzt az egyik oknyomozó újságíró kutatása alapján abban a Horvátországban költötték el ebből a programból, kvázi a keresztényüldözés tekintetében a Hungary Helps programon keresztül, ahol egyáltalán nem üldözik a keresztényeket. Abban nincsen közöttünk vita, hogy ilyen típusú fejlesztéspolitikával, ilyen típusú támogatáspolitikával kell hogy rendelkezzen az ország, és nem is vitatom, hogy kell segíteni. De azt láttuk az elmúlt években, hogy rendszeresen nagyon fura helyekre, fura módon kerültek a pénzek.

Nyilván ezt Csádban látjuk most leginkább, és ennyiben összefügg az előző törvényjavaslattal, hiszen a Hungary Helps lesz az egyik lába a nagy csádi misszióknak. Remélem, hogy az államtitkár úr, ha már itt van, akkor majd beszél nekünk egy kicsit arról, hogy mégis Orbán Gáspár százados, aki a Magyar Honvédség katonája, mit keresett civilben egy katonai tárgyaláson Csádban, és milyen szerepe és feladata van neki és a Hungary Helpsnek Csádban, mert szerintem ezek a fontos kérdések, hogy tudjuk, hogy a magyar adófizetők pénzét mire és hogyan költik el.

Úgyhogy nyilván megértik képviselőtársaim, bármennyire is kedvesen kérte képviselő úr és bármennyire technokratán adta elő államtitkár úr, hogy ezt a törvényjavaslatot ebben a formában támogatni nem lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Harrach Péternek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvény módosítás nem egy nagyívű politikai vízióknak a törvényben való megjelenítése, hanem egy olyan módosítás, amit a gyakorlat követel meg, technikai finomhangolású változtatások vannak benne, több törvényt módosít. Én kettőt emelnék csak ki, és engedjék meg, hogy a módosításnál maradjak, és nem politikai, pártpolitikai jellegű megjegyzéseket teszek.

Egy uniós irányelvi rendelkezésről van szó, az államtitkár úr már említette. Ez azért fontos, mert egy olyan úti okmányról a megváltoztatásáról szól, aminek a határidő-módosítása is bekerült a törvénybe. Tehát '25-ben várható az új úti okmányok elkészülése, ezért ez a határidő a régi okmányok felhasználását is módosítja, tehát '25. december 12-éig kell.

Egy másik, egészen konkrét módosító javaslat az előbb említett Hungary Helps programról szól. Meg kell védenem persze ezt a programot, hiszen az a célja, hogy a világ legüldözöttebb vallásának képviselőit segítse meg. Ettől a céltól soha nem tért el ez a program,

függetlenül attól, hogy melyik országban milyen programot és fejlesztést vagy bármi más támogatott. Itt egy olyan előzetes nyilatkozattétel bevezetéséről van szó, amely az adomány odaitélése előtt vált kötelezővé, mint ahogy általában az állami támogatásnál ez megszokott.

Én úgy gondolom, hogy ez - maradva a módosításnak a célkitűzésénél - a gyakorlat által megkövetelt módosításokat vezeti be, és ezért egyértelműen támogatandó, és természetesen a frakciónk is meg fogja szavazni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Novák Elődnek, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Ha nem lett volna elég az előző napirendi pontban előterjesztett címzetes ezredesi rendfokozat kvázi megvásárlási lehetősége, hiszen a miniszter adományozhatja ezt például annak, aki honvédelmi célra vagyoni hozzájárulást teljesít, bár azt nem árulták el, hogy mennyibe kerül egy ezredesi rendfokozat, de ha mindez nem lett volna elég, vagy akár a letelepedési kötvény, amellyel pedig állampolgárságot lehetett vásárolni Rogán Antal biznisze keretében, nos, akkor most itt van az, hogy a külügyminiszter rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti rangot adományozhat sportembereknek, tulajdonképpen sportdiplomáciai feladatra.

Ez, azt gondolom, hogy erős túlzás, ha azt tekintjük, hogy hogyan élnek vissza ezekkel a különböző kifizetőhelyekkel, mert leginkább erről van szó, ismét egy lehetőséget teremtenek arra, hogy a NER-közeli focisták vagy más sportemberek külszolgálatban nagyköveti rangot töltsenek be tulajdonképpen, illetve azt meghaladóan most újabb rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti rangot kaphassanak. Illetve nemcsak hogy ezek sokszor jórészt lecsúszott politikusok kifizetőhelyei, hanem azt látjuk, hogy egyre terjeszkednek a különböző rangkorszakban, illetve elsődlegesen ez nyilvánvalóan pénzkérdés számukra, nem pedig elvégzett diplomácia vagy sportdiplomácia.

(12.40)

Hiszen láthatjuk is már rögtön a (4) bekezdésben, hogy államtitkári fizetéssel és miniszteri juttatásokkal lennének foglalkoztatva ezek a nagykövetek, vagy inkább sportemberek. Az (5) bekezdés alapján már az álláshalmozást is lehetővé tennék számukra, a 9. § (3) bekezdéséből pedig már azt is láthatjuk, hogy ezeket a nagyköveti fizetéseket különféle szorzószámokkal akarják tovább növelni.

Láttuk az összefonódásokat eddig is a sportdiplomácia és a politika között. Itt van például Schmitt Pál

esete. Azt mondják, hogy az előző rendszerben ő csak sportdiplomata volt és nem a rendszer egyik vezetője, pedig jogilag bizony - de azt gondolom, politikailag és erkölcsileg is - Kádár János idején miniszterhelyettesi rangnak, beosztásnak megfelelő, azzal egyenértékű, azzal azonos jogállású sportvezetője volt. Tehát a Kádár-korszak miniszterhelyettesi rangban lévő sportdiplomataja volt Schmitt Pál, és ezért is kap ma egyébként kommunista luxusnyugdíjat, hogyha nem lenne elég az államfői juttatás Novák Katalinhoz hasonlóan egy másik bukott államfőnek is az élete végéig.

Azt gondolom, hogy ezekkel a kérdésekkel éppen ezért foglalkozni kell. Nem tekinthetünk el attól, hogy ezeket a címeket úgy osztogatják kényük-kedvük szerint, mint ahogy legutóbb Martonyi János a születésnapja alkalmából soron kívül kaphatott állami kitüntetést, annak ellenére, hogy III/II-es ügynök volt Marosvásárhelyen, illetve Magasdi fedőnéven írt jelentéseket, úti jelentéseket a külföldi utazásairól. Tehát elfogadhatatlan az, hogy ezeket a különböző tisztségeket kifizetőhelynek és a saját maguk kitüntetéseiére használják. Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom az előzmények ismeretében is ezt sajnos nem tudja támogatni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Magyar Levente: Igen.)* Parancsoljon, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ha jól értettem a hozzászólásokat, inkább a magyar külpolitika elvi alapú elutasításáról, tartalmi elutasításáról van szó, semmint a konkrét jogszabály-módosítási tervezet tartalmának az elutasításáról, bár ezzel kapcsolatban is hangoztak el kritikák. Talán ezekre reflektálnék inkább érdemben, méghozzá abban a vonatkozásban, amit Novák képviselő úr emelt ki. Itt nem tisztek osztogatásáról van szó, hanem egy konkrét tisztséghez kötött rangadományozásról, nevezetesen nagyköveti rang adományozásáról. Egy olyan pozícióban lévő ember kapja ezt a rangot, aki Magyarország sportéletének az előmozdításáért, Magyarország mint sportnemzet renoméjének és a világsportban betöltött szerepének az előmozdításáért érdemben tehet és tett a múltban is. És a rang nyilván egyfajta biztatás arra, hogy a jövőben megsokszorozott erőfeszítéssel dolgozzon azon, hogy Magyarország még a korábbiakhoz képest is fontosabb szerepet tölthessen be a globális sportéletben.

Ami az egyéb kritikákat illeti, engedjék meg, hogy ezekre csak röviden reagáljak. Az általában a Külügyminisztérium állományának, illetve a diplomáciai testület állományának a minőségére vonatkozó kritikákat udvariasan hadd utasítsam vissza azzal, hogy egy hatalmas szervezet a Külügyminisztérium. Soha egy

olyan hatalmas globális hálózatot nem tudott Magyarország fenntartani, mint manapság. Közel kétszáz különböző beosztású, rangú külképviselettel rendelkezik jelenleg az ország, ez természetesen a nagykövetségtől a konzuli irodáig terjedő széles skálán mozgó kirendeltségeket jelent. Ez egy hatalmas szervezet nagyon sok munkatárssal. Természetesen van egyfajta szórás a munkatársak minőségében, ahogyan minden szervezetben, de azt gondolom, hogy összességében egy nagyon jelentős minőségi javulást sikerült elérni az utóbbi tíz-egynéhány évben a Külügyminisztérium állományát illetően.

Szerintem egy vállalható, sőt kifejezetten professzionálisnak mondható és az ország képviseletére hivatott és azt méltóképpen és magas színvonalon ellátni képes külképviseleti gárdával rendelkezünk ma. Ha valaki méltatlanná válik Magyarország képviseletére vagy olyan hibát vét, ami azt indokoltá teszi, akkor a személyi döntések korrekciója, a hazarendelés, a hazahívás természetesen minden esetben haladéktalanul megtörténik, és a szükséges következményekkel az illetőnek minden esetben szembe kell néznie. Erre is vonatkozik a mostani, a Vadai képviselő aszszony által szerintem korrektül technokratának vagy technikaiként leírt törvénymódosító javaslat. *(Dr. Vadai Ágnes: A felszólalására vonatkozott a megjegyzésem.)* A felszólalásomra - akkor bocsánat, módosítok. A felszólalás is technokrata, de a tartalom is mindenképpen technikainak minősíthető, úgyhogy itt hatalmas diszcrepanciáról talán nem beszélhetünk.

Tisztelt Ház! Azt szeretném még a Hungary Helpsszel kapcsolatban elmondani, hogy ez egy nemzetközi fejlesztési program, aminek nagyon hangsúlyos, sőt lehangsúlyosabb eleme az üldözött keresztény közösségek anyagi támogatása. De nemcsak közvetlen anyagi támogatásról beszélünk, hanem szellemi támogatásról is, hiszen iskolákat, egészségügyi intézményeket, különböző olyan facilitásokat finanszírozunk, tartunk fenn, amelyek az életminőséget és főleg a gyermekek szellemi fejlődését érdemben elősegíthetik. Tehát itt sokkal többről van szó, mint egyfajta kiválasztott szervezeteknek való pénzosztásról, bár nyilván vannak olyan helyzetek és olyan közösségek, ahol a készpénz a legjobb eszköze annak, hogy ezek a közösségek fenn tudjanak maradni. De a fejlesztések nagy része fizikai beruházás formájában valósul meg.

Ami a horvátországi nagy iskolaprojektünket illeti: nyilván senki nem beszélhet üldözött keresztényekről Horvátország esetében, nem is ezzel a céllal építettünk újja egy iskolát, hanem azzal a céllal, hogy egy szomszédos testvérnemzetet ért csapás, tragédia után a segítségükre kívántunk sietni. E segítség hatékonyságát jól jelzi, hogy az általunk a Hungary Helps program keretében felújított, illetve újjáépített, zöldmezős beruházás keretében megvalósult iskola készült el elsőként, még gyorsabban is, mint ahogy a horvát kormány maga tudott volna ilyen iskolákat építeni. Azt gondolom, hogy erre közösen büszkék lehetünk. Ez egy

szép, hatékonyan megvalósított projekt volt, és az a több száz horvát gyermek, akik már az iskola padjaiban ülhetnek és tanulhatnak, bizonyára hálásak Magyarországnak, az egész magyar népnek azért az erőfeszítésért, amit ez a projekt tükrözött.

Ami a csádi szerepvállalást illeti, annak a katonai dimenziójáról nyilván a honvédelmi tárca tud többet mondani, ők felelnek azért. Mi a civil dimenziót vesszük. Itt azt tudom önöknek elmondani, hogy van már Csádban egy kihelyezett néhány fős kis missziónk. A Hungary Helps is rendelkezik egy kirendeltséggel, és megkezdtük azt a humanitárius tevékenységet, amire oly nagy szükség van ebben a térségben, hiszen egy stratégiai, Európa védelme szempontjából is fontosnak mondható térségben építünk olyan állásokat, amelyek a helyben maradáshoz, a helyben boldoguláshoz, az ottani körülmények javítását célozzák. Ezáltal talán valamit hozzá tudunk tenni ahhoz, hogy többen döntsenek úgy, hogy nem indulnak el Európa felé. Illetve a csádi állam, a csádi társadalom szilárdságához és ellenálló képességéhez való hozzájárulás révén fennmarad egy olyan entitás, amely ellen tud tartani az Afrika déli és középső területeiről észak felé áramló migrációs nyomásnak. Ez a civil misszió célja. A katonairól nyilván már beszéltek a katonák, és a Honvédelmi Minisztérium képviselői is fognak beszélni a jövőben, ha ennek a misszióknak a körvonalai már kontúrosabbak, konkrétabbak lesznek, mint ahogy ma.

Tisztelt Ház! Azt kérem, hogy ezt a valóban technikai jellegű törvénymódosítási javaslatot támogassák a Külügyminisztérium munkájának a hatékonysága érdekében. Ha ezeket a módosításokat elfogadják, akkor mi azt tudjuk vállalni, hogy a továbbiakban is a magyar érdeket szem előtt tartva, csak azokat szem előtt tartva és azokat minden elé helyezve fogjuk képviselni az ország külpolitikai érdekeit szerte a nagyvilágban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya közötti gazdasági együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7969. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Azbej Tristan úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, ön é a szó. Parancsoljon!

(12.50)

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója:

Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya közötti gazdasági együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/7969. számú törvényjavaslat 2024. március 28-án került benyújtásra a tisztelt Országgyűlés elé. A megállapodást Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter és Táni bin Ahmed al-Zejudi, az Egyesült Arab Emírségek külkereskedelmi államminisztere 2024. március 13-án ünnepélyes keretek között írta alá.

Jelen törvénytervezet célja a megállapodás Országgyűlés általi megerősítése, ugyanis a megállapodás tartalmát tekintve törvényhozási tárgyként érintő szabályokat tartalmaz, ezért a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvényben foglaltakra tekintettel a megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

Tisztelt Ház! A Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya közötti gazdasági együttműködésről szóló megállapodás meghatározza azokat a területeket, ahol a kölcsönös információcsere, konzultáció, szakértelem és tapasztalatcsere - úgynevezett know-how - megosztása, beruházások erősítése kiemelten fontos. Ezek a területek a következők: együttműködés az ipar területén, együttműködés a kereskedelem és a piac területén, együttműködés a beruházások területén, az idegenforgalom, a logisztika és az ezekhez kapcsolódó infrastruktúra területén, az ingatlanok területén, a mezőgazdaság és az élelmiszerbiztonság területén és más gazdasági területeken.

A megállapodás a fenti együttműködési területek meghatározásán felül egy konkrét stratégiai jelentőségű projekt alapjait teremti meg, ez pedig a Rákosrendező állomás területének vegyes célú ingatlanfejlesztésként történő fejlesztése.

Megemlíthető, hogy az Egyesült Arab Emírségek és Magyarország közti növekvő kereskedelmi forgalomról beszélhetünk, amely meghaladta az évi 1 milliárd dollárt is. Az Egyesült Arab Emírségekkel 35 éve, 1989-ben vettük föl a diplomáciai kapcsolatot.

Tisztelt Ház! A beruházás vonatkozásában a megállapodás alapján a magyar állam azt vállalja, hogy a fejlesztési területet az Egyesült Arab Emírségek által kijelölt gazdálkodó szervezetnek a kormány előzetes írásbeli hozzájárulásával értékesíti, természetesen összhangban a nemzeti jogszabályokkal. Stratégiai együttműködési megállapodást köt a kijelölt gazdálkodó szervezettel és a projektet nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásnak minősíti. A szükséges állami infrastrukturális fejlesztéseket - gyalogos felüljáró, vasút feletti közúti felüljáró, vasúti pálya fejlesztése, a vasúti pálya befedése arra alkalmas módon, hogy felette egy park kialakítható legyen, az M1-es metró meghosszabbítása, kerékpárút és gyalogút - megvalósítja a magyar állam, és az ehhez szükséges forrást legalább 800 millió

euró becsült összeg erejéig biztosítja. Vállaljuk továbbá, hogy közvetlen kapcsolatot biztosítunk az újonnan létrehozásra kerülő vasútállomás és a repülőtér között.

A megállapodás alapján a magyar állam törekszik arra, hogy kormányközi megállapodások keretében megvalósításra kerülő fejlesztések az első tranzakció során 5 százalékos áfakulccsal legyenek értékesíthetőek. Itt is természetesen a hazai és EU-s jogszabály az irányadó.

A magyar állam továbbá megteszi a szükséges valamennyi jogalkotási intézkedést.

Tisztelt Ház! Szeretném önöket tájékoztatni az Egyesült Arab Emírségek vállalásairól is. A megállapodás alapján vállalja, hogy ösztönzi az általa kijelölt gazdasági szervezetet, hogy 5 milliárd euró összegű városfejlesztési beruházást valósítson meg, beleértve a tervezett rákosrendezői vasútállomás megépítését.

Jelen megállapodás elfogadásával a tervezett állami infrastruktúra, valamint az Egyesült Arab Emírségek által kijelölésre kerülő befektető által elvégzendő fejlesztések megvalósulása várhatóan az alábbi környezeti hatásokkal járnak: a rákosrendezői rozsdáövezet felszámolása; új, modern városrész létrejötte a területen; a vasúti és a tömegközlekedési összeköttetés a területen és annak szomszédságában jelentősen javulni fog; kerékpárutak fejlesztését tartalmazza a beruházás, mozgásra ösztönző környezet kialakítását.

A tervezett fejlesztéssel nagymértékben hozzájárulnak a helyi turizmus növekedéséhez, amely mérhető növekedést eredményez az ország GDP-jében is és emeli helyét az európai országok rangsorában.

A közvetlen hatás mellett a fejlesztés előrehaladásával számos további munkalehetőség jön létre különböző ágazatokban, becslések szerint összesen akár több mint 30 ezer új munkahelyet létrehozva.

Tisztelt Ház! A törvény alapján a megállapodás végrehajtásáért, így alapvetően a kivitelezés koordinációjáért az Építési és Közlekedési Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium a felelős. A jelen törvényjavaslat célja kizárólag a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárás szerinti felhatalmazás megkérése.

Kérem a törvényjavaslat támogatását, és köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartí sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Herczeg Tamásnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Jelenlévők! A T/7969. számú előterjesztés a Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya közötti gazdasági együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről - ez a

szöveg a nyomtatott és az elektronikus sajtóban, a nyilvánosság különböző platformjain sokszor volt szóban, számos érv és ellenérv hangozott el mellette. Ha megpróbálom gyorsan végiggondolni, akkor legalább 8-10 alkalommal a parlamenti megszólalások különböző keretei között itt is esett szó róla, Lázár és Szijjártó miniszter urak elég részletesen tájékoztattak itt is, illetve tájékoztatták a nyilvánosságot erről a megállapodásról.

Most annyit mondanék el ezzel kapcsolatban, hogy a Fidesz-frakció véleménye szerint ez a történelmi jelentőségű megállapodás új lendületet ad a két ország közötti gazdasági kapcsolatoknak, és egyben óriási beruházást hoz Magyarországnak. Ahogyan államtitkár úr elmondta, számos területen számíthatunk kedvező folyamatokra, így az ipar területén, a kereskedelem és a piac területén, a beruházások területén, az idegenforgalom, a logisztika és az ehhez kapcsolódó infrastruktúrát érintő területen, az ingatlanügy, elsősorban a közös ingatlanfejlesztés területén, a mezőgazdaság és az élelmiszer-biztonság területén, és van egy konkrét megállapodás, a 3. cikk tartalmazza Rákosrendező állomás területének vegyes célú ingatlanfejlesztésként történő kialakítását, talán mondhatjuk azt is, hogy a terület revitalizációját.

Kiemelendő, hogy a megállapodás két olyan ország között jön létre, amely a gazdasági döntéseit a realitás talaján, a józan ész alapján hozza meg.

Magyarország és az Egyesült Arab Emírségek egyaránt elutasítja a külső nyomásgyakorlást, és kiáll a szuverenitása, függetlensége mellett. Mindkét ország súlyos biztonsági kihívásokkal szembesül a közvetlen környezetében, és ezen a téren is szorosan együttműködünk egymással.

Az Egyesült Arab Emírségek megfontolt és felelősségteljes politikai stratégiával fontos stabilizáló szerepet tölt be a Közel-Keleten. A gazdasági együttműködés mellett tehát a béke megteremtése is kiemelt prioritást élvez mindkét ország döntéshozóinak értékrendjében.

A fegyveres konfliktusok befejezése nem csupán erkölcsi kötelesség, de komoly és evidens gazdasági érdek is, hiszen a béke stabilitást és biztonságot teremt a kereskedelem, a befektetők és a gazdaság számára egyaránt.

Összefoglalva: a Magyarország és az Egyesült Arab Emírségek közötti gazdasági együttműködésről szóló megállapodás, úgy véljük, történelmi jelentőségű esemény, amely mindkét ország számára előnyös lesz. Erre való tekintettel a Fidesz-frakció támogatja a javaslatot, én pedig szeretném a kormány számára az elismerésemet kifejezni a tárgyalásokért. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Gy. Németh Erzsébetnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Engedjék meg, mielőtt rátérnék a vezérszónoki hozzászólásomra, hadd tegyek két megjegyzést. Herczeg képviselő úr, soha nem gondoltam volna, hogy Budapest közepének, Rákosrendezőnek a szétverése, szétbarmolása és oda luxusingatlanok, luxusplázák, luxuslakások építése a világbékét szolgálja; de azért vagyunk itt a parlamentben, hogy tanuljunk. Én igyekszem felvenni a fordulatszámot.

A másik, amin meg vagyok lepődve, az pedig az, hogy ha jól látom, Harrach képviselőtársamon kívül egyetlenegy, legalább picit Budapesthez valamilyen módon kötődő országgyűlési képviselő sem ül itt a Fidesz, illetve a KDNP padsoraiban. Ez számomra egyszerűen egészen elképesztő. Ha ez tényleg akkora horderejű beruházás, ahogyan államtitkár úr, képviselő úr ezt itt elmondta nekünk, akkor azt gondolom, a minimum, hogy azok, akik budapesti képviselőként, országgyűlési képviselőként a KDNP vagy a Fidesz soraiban ülve picike felelősséget is éreznek, legalább megtisztelhetnék a vitán az Országgyűlést.

(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Ház! Ahogyan hallottuk, ez a törvényjavaslat az Arab Emírségek Kormánya, illetve a magyar kormány közötti megállapodást tartalmazza, illetve ennek van egy része, egy konkrét projekt, ami azt gondolom, hogy talán a legnagyobb érdeklődésre tart számot a budapestiek és gyanítom, hogy nem csak a budapestiek részéről. Ez konkrét projekt Rákosrendező állomás területének vegyes célú ingatlanfejlesztésként történő fejlesztése. A projekt keretében az Egyesült Arab Emírátság felajánlja ott az Emírátságban székhellyel rendelkező magánbefektetőknek, hogy működjenek együtt a magyar kormánnyal, és Magyarország fővárosában, annak egy nagyon központi rozsdáövezetében ennek a projektnek a megvalósítására szövetkezzenek, és itt ingatlanfejlesztést hajtsanak végre.

Értik ezt önök, kedves fideszes, KDNP-s képviselőtársaim? Nem a magyar kormány, nem a Fővárosi Önkormányzat, hanem az Arab Emírátságok kormánya fogja majd kijelölni azt, aki itt Budapesten fejlesztést tarthat, fejlesztést indíthat. Én azt gondolom, hogy ez a világ székelye. Egészen egyszerűen nem tudom elfogadni és a Demokratikus Koalíció nem hajlandó elfogadni, hogy abba, hogy az ország fővárosa ilyen értékes területén mi történjen, OTT milyen fejlesztés kezdődjön el, a magyar kormánynak és a Fővárosi Önkormányzatnak, a budapesti lakosoknak semmiféle beleszólása, abban semmiféle döntési kompetenciája nincsen.

A magyar kormány azt vállalja - államtitkár úrtól is hallhattuk -, hogy 800 millió euró értékben infrastruktúra-fejlesztést vállal. Én azt kérdezném meg akkor, államtitkár úr, ha ez a projekt ennyire jó és ennyire

fontos az arab befektetőknek, hogy ott egy ekkora fejlesztést - nyilván a saját szájuk íze szerint - végrehajtsanak, akkor hogyan lehet az, hogy a magyar kormány magyar adófizetői pénzeiből kell ezt a infrastruktúra-fejlesztést elvégezni. Zárójelben megjegyzem, fontosak ezek az infrastrukturális fejlesztések, hiszen pont az a lényege a rozsdaoövet fejlesztésének, hogy ott olyan beruházások készülnek, amelyek nemcsak a majdani beruházókat - akár iroda, akár lakás építését tervezik -, hanem az ott lakókat, ott élőket és a környezetet is szolgálják. No, erre találták ki 1997-ben az úgynevezett településrendezési eljárást, aminek keretében a közjogi alany és a magánjogi alany egy szerződést köt, amelyben a magánjogi alany, aki fejleszteni akar például, mondjuk, Rákosrendezőn, az egy jelentős településfejlesztési hozzájárulással infrastruktúra-fejlesztést vállal.

Őn említett itt ötmilliárd eurót, de annak a részletezése nem történt meg, hogy pontosan milyen fejlesztéseket fog vállalni a leendő beruházó. És nagyon nem szeretném, ha úgy járna Budapest megint, mint a Duna másik oldalán, a Kopaszi-gátnál történt Garancsi-féle ingatlanfejlesztéssel, a BudaParttal, ahol egyébként a MOL-tornyot építő MOL, illetve a Garancsi-féle beruházó jelentős infrastrukturális fejlesztést vállalt, aztán utána abból semmi nem valósult meg, és 2019-ben az új fővárosi önkormányzati vezetésnek kellett például a budai fonódó villamos meghosszabbításának a tervezését is megoldania, ha már azt szerettük volna, hogy ez a beruházás végül is úgy készüljön el, hogy ott valamennyi haszna legalább a környéken élőknek is legyen.

5 százalékos áfát vezetnének be az ingatlanok értékesítésére. Ezzel, ugye, állami bevételről mond le, államtitkár úr, a magyar állam. Mindezt teszi az arab befektetők érdekében.

Reptéri vasúti megközelítést ígér az anyag. Itt szeretném megkérdezni, hogy pontosan hogyan képzelik ezt el. Ugye, jelen pillanatban érvényes tervek vannak a gödöllői HÉV, illetve a 2-es metró összekötésének; tudjuk, hogy Lázár miniszter úr ezt egy vastag fekete filctollal kihúzta a jelenlegi beruházások közül. Hogyan fog ez összekapcsolódni majd a rákosrendezői vasútállomás és onnan a reptér nyilván köztöppályás megközelítésével?

Jogalkotással kívánják segíteni, hiszen kiemelt beruházássá nyilvánítják ezt a beruházást önök. Itt azt pontosan tudjuk, hogy semmi más nem fontos a kiemelt beruházásoknál - jó néhány példát láttunk már erre az elmúlt időkben -, csak a magánérdek. Nem fontos a lakossági érdek, nem fontos a környezet érdeke, és nem fontosak a városrendezési szempontok sem.

Elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy semmilyen érdemi előkészítés ebben az ügyben nem volt, sem a Fővárosi Önkormányzattal, sem a legalább fizikailag érintett két illetékes kerületi önkormányzattal sem.

A fejlesztéseket semmilyen civil szervezettel nem egyeztették, nem ismeretesek az előzetes hatástanulmányok és nem volt társadalmi párbeszéd.

Nem lehet tudni azt sem, hogy az épületek magassága mekkora lesz, sem a városrész épületeinek funkciói nem ismertek. Nem ismertek a szükséges közlekedési és más infrastrukturális fejlesztések kapcsán, hogy milyen minimálisan elvárható garanciák vannak.

A fejlesztésekhez szükséges ingatlanokat ugyanakkor az Egyesült Arab Emírségek által kijelölt gazdálkodó szervezetnek közbeszerzés vagy pályázatás nélkül értékesítik. Ez így önmagában is aggályos, mivel ugyan a közbeszerzési törvény 9. §-ának (1) bekezdés c) pontja szerint a törvényt nem kell alkalmazni nemzetközi megállapodásban vagy nemzetközi egyezményben meghatározott külön eljárás szerint történő beszerzésre, ha az az Unión kívüli állammal az Unió működéséről szóló szerződésnek megfelelően kötött nemzetközi megállapodás vagy nemzetközi egyezmény projekt közös megvalósításával összefüggő beszerzésre vonatkozik. De erről tájékoztatni kell az Európai Bizottságot. Kérdezem államtitkár urat, tájékoztatták-e az Európai Bizottságot, és mit szólt ehhez a tervezetthez, ehhez az elképzeléshez az Unió Bizottsága.

Nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek minősítik ezt a projektet, erről már szóltam, és ez azt is jelenti, hogy semmilyen általános építészeti, engedélyezési, környezetvédelmi szabály, előírás nem vonatkozik rá. Vagyis a fejlesztések a kormány és a külföldi beruházó kénye-kedve alapján fognak megvalósulni.

A szükséges állami infrastrukturális fejlesztéseket nem részletezik; és egy csomó olyan fejlesztési igény maradt ki, ami ha megvalósul ez a hatalmas arab beruházás, akkor egészen egyszerűen, ha nem valósulnak meg ezek a fejlesztések, a környék lakosságát, illetve a környék vállalkozásait fogja ellehetetleníteni.

Erre a területre, a rozsdaoövetre a Fővárosi Önkormányzatnak a kerületekkel egyeztetve van már elképzelése. Itt nem luxusparkokra, felhőkarcolókra, plázákra, hanem jó minőségű, megfizethető lakások száza-ra volna szükség. Ezt tartalmazza egyébként ez a terv itt. Itt most magyar pénzből dúsgazdag emírátsági arab befektetőknek építünk luxuskomplexumot, amiben aztán szintén dúsgazdag arab üzletemberek fognak lakni. Minden budapestinek 175 ezer forintjába kerül az, hogy ezt odaadjuk a külföldi gazdagoknak, Budapest egyik legértékesebb területét. Orbán Viktor ezzel azt üzeni a budapestieknek, hogy ez már nem a mi városunk, Budapest nem a budapestieké és nem a magyaroké. Mi viszont Budapesten szeretnénk élni, nem mini-Dubajban, mini-Rijádban, mini-Bakuban vagy mini-Moszkvában. A mi pénzünkéből ne arab luxuskomplexumot, hanem megfizethető bérlakásokat építsenek, és ne gazdag külföldieknek, hanem a magyaroknak.

(13.10)

Éppen elég baj, hogy a magas ingatlanárak és albérltetárak miatt egyre inkább kiszorulnak a budapestiek a magyar fővárosból, ezért kell a mini-Dubaj helyett szociálisbérlakás-rendszer, amit a mini-

Dubajra szánt 300 milliárd forintból bőven meg is lehetne csinálni. Ebből körülbelül hétezer, nagyjából 50 négyzetméteres bérlakást lehetne építeni. Mi, szociáldemokraták és zöldek, államtitkár úr, ezt fogjuk támogatni.

A mini-Dubaj ugyanis fordulópontra jelent, hiszen már nemcsak a leggazdagabb magyarok fontosak a balga magyar népnél, hanem a leggazdagabb külföldiek is. De, ahogy Dubajban nem építenek mini-Budapestet a magyaroknak, úgy nem kell Budapesten sem mini-Dubajt építeni az arab milliárdosoknak.

Az egyébként szükséges közlekedési beruházásra nincsenek elképzeléseik. Nem szerepel a szerződésben a 3-as villamos átvezetése az új Szegedi úti felújításon, nem rendelkezik a kisföldalatti szükséges felújításáról és járműszeréről, és nincs benne a Nyugati pályaudvar, Rákospalota, Újpest kifejezetten forgalmas, itt átvezető vasúti vonal átfogó fejlesztése és új állomás megépítése sem, csak annyi van benne, hogy vasútpálya-fejlesztés. Ez nagyon karcsú, államtitkár úr, ha már törvényt hoznak erre a területre, ha már az arab befektetőnek ezt ennyire kiemelten akarják odaadni, akkor azt gondolom, hogy ezekről a kérdésekről is joguk van a budapestieknek tudni, és joguk van a budapestieknek ehhez hozzászólni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Idézni szeretnék: „A tudás, az érdeklődés közelebb visz ahhoz, hogy megszeressünk valamit. Ha megszeretjük, akkor már valamennyire a magunkénak is érezzük, és fontos lesz nekünk, hogy óvjuk, őrizzük, tegyünk érte, gondozzuk”. Ráday Mihálytól, budapesti városvédőtől, Budapest díszpolgárától idéztem. Nekünk, budapestieknek, születtünk akár itt vagy másutt, fontos ez a város. Ahogy Cseh Tamás mondja: „Itt van a város, vagyunk lakói, itt van a város, maradunk itten, maradunk, itt maradunk”. Önök közül sajnos sokan ezt nem így érzik. Ha így éreznék, akkor nem hoznának ilyen káros, szégyenteljes törvényjavaslatot a tisztelt Ház elé. De önöknek ez a város semmit nem jelent, önöknek nem fontos. Önök majd hazamennek a batidai vadászkastélyukba, a hatvanpusztai birtokra vagy a turai kastélyba vagy a Tihanyi-félszigetre vagy majd a nem kevésbé felháborító módon, a kastélylenyúlós törvény visszahozásával azokba a kastélyokba, amiket önöknek Lázár János fog biztosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Demokratikus Koalíció ezt a szégyenteljes törvényt nem támogatja, és arra kérek minden jóérezsű és tisztességes kormánypárti képviselőt, hogy önök se tegyék. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harrach Péter képviselő úr. Parancsoljon, ön é a szó.

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Előttünk fekszik egy gazdasági együttműködésről

szóló megállapodás, amit egy hónappal ezelőtt írtak alá, és most ennek kihirdetéséről tárgyalunk. Három szereplője van ennek az előterjesztésnek, maga a partner, a megállapodás és végül a sokat emlegetett zászlóshajóprojekt. Az, hogy az Egyesült Arab Emírségek mint partner megkérdőjelezhetetlen tekintéllyel rendelkezik mind gazdasági, mind politikai téren, az nyilvánvaló, hiszen a gazdagsága jól látható, a politikai tekintélyét pedig a térségben betöltött szerepe adja, hiszen mindig a megoldások, a béke irányába működnek.

A jelenlegi megállapodás ráépül egy eddigi kapcsolattrendszerre, ami - ahogy már elhangzott - évi egymilliárd dollárt tesz ki. Három területet tudnék kiemelni, az élelmiszeripart, az informatikát és a digitális iparágak területét. De a megállapodás a továbblépésről is szól, mind az ipar, mind a kereskedelem piac területén, különösen idegenforgalom, logisztika, élelmiszerbiztonság, általában a mezőgazdaság területén.

Ha megengedik, a leglényegesebb kérdéssel a magáról, erről a zászlóshajóprojektről is szólnék, hiszen a rákosrendezői állomás területének vegyes célú ingatlanfejlesztése nagy vitát váltott ki. Látjuk, hogy a magyar állam vállalja az infrastruktúra-fejlesztési projektet, míg a partner pedig az ingatlan beruházásait, és ez 5 milliárd euró értékű óriásberuházás lesz.

Mi ennek a haszna Budapest számára? Hogy egy elhanyagolt környék megújítását jelenti, egy új budapesti városrész kialakulását, ami egyúttal lendületet ad Budapest fejlődésének, és ez turisztikai, gazdasági, üzleti és sport jellegű funkciókat jelent.

Úgy gondolom, nekem mint kereszténydemokratának talán egy sajátos szempontot kell kiemelni, ami éppen a vitákban elhangzó véleményeknek az összegzését jelenti, ez a sajátos szempont pedig az egyensúlynak a megteremtése. Úgy is mondhatnám, egy olyan kötőszó érvényesítése, ami így hangzik: nem csak, hanem is.

Nézzük a városkép területét! Természetes az, és mindnyájan így gondoljuk, hogy a történelmi városrészt meg kell őrizni, karban kell tartani és biztosítani az idegenforgalom, illetve a budapestiek számára. De ugyanakkor egyensúlyt kell teremteni a korszerű fejlesztések és a történelmi városrész között. És ha már itt a konkrét területről van szó, nem látom azt a képességet a budapesti vezetésnél, hogy képes lenne egy olyan nagy ívű beruházás megvalósítására, amiről most szó van.

Nézzék, ha a Parlament mellett vagy netán a Bazilika mellett egy magasház épülne, akkor én lennék az első, aki tiltakozik ez ellen. De itt arról van szó, hogy a teljes budapesti városképbe egy olyan területen, amiről szó van, beleillik az a fejlesztés, ami előtt állunk.

Aztán nézzünk egy másik területet, ami inkább jobboldalról érkező kritika, a szuverenitásvédelem területe! A nemzetközi kapcsolatok mind gazdasági, mind kulturális téren fontosak, és ezt nem lehet mellőzni, egy nemzetközi közösségbe való tartozás elengedhetetlen. Ismerjük a magyar állam szuverenitási

intézkedéseit emellett, és a kettő egyensúlyát meg kell teremtenünk.

Végül: mi a helyzet a szociális területtel? Gyakran elhangzó vád az, hogy bérlakásokat kellene építeni. Hát erre megvan a lehetőség sok más területen, tehát ez nem zárja ki azt, hogy itt egy, a megállapodásban említett fejlesztés történjen. Tehát a gazdasági, piaci jellegű befektetések és a szociális ellátás, illetve a lakhatási feltételek biztosítása közötti egyensúlyt is meg lehet és meg is kell teremteni. Tehát nem a vagy-vagy, hanem az együtt megvalósítása fontos. Ez egy olyan szemlélet, amit ebben az esetben is alkalmazni kell.

Ha még egyszer a rákosrendezői rozsdaovezet felszámolására vetünk egy pillantást: ez egy valóban hipermodern városrész lesz, és azért az előbb említett, államtitkár úr által felsorolt előnyök megvalósítását sem lehet figyelmen kívül hagyni, a vasúti és tömegközlekedés jelentős javulását egy olyan területen, ahol eddig ez hiányt szenvedett.

Mindezeket figyelembe véve a KDNP-frakció támogatja és meg fogja szavazni az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Azbej Tristan tapsol.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Vajda Zoltán képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon!

(13.20)

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Mielőtt rátérnék arra, amit a vezérszónokiban szeretnék mondani - elvileg a parlamentben figyelünk egymásra. Én ezt tettem, Harrach Péter, KDNP-s kollégának a felszólalására figyeltem. Nagyon megnyugtató hangon adta azt elő, és az nagyon tetszett, amikor azt mondta, hogy ha mondjuk, a Parlament és a Bazilika közelében épülne toronyház, akkor azt nem tudná támogatni, de azt említette, hogy itt a mini-Dubaj kapcsán a városképbe gyönyörűen beilleszkedő toronyházak lesznek, amely az ő meglátása szerint nem zavarja a városképet. Ha a Parlament vagy a Bazilika közelében lenne, akkor az nem tetszene neki, de ezek szerint az, mondjuk, hogy a Hősök terének a történelmi látványát ez szétromtja - hogy ezt a szót mondjam -, ez ezek szerint kevésbé zavarja a KDNP-s megnyugtató hangú kollégának a helyzetét, de szerintem ezt is romtja.

Vezérszónokként szeretném elmondani, hogy természetesen ez a gazdasági együttműködés, megállapodás ezer témát érint, ugye, az ipar területét, a kereskedelem és piac területét, beruházásokat, idegenforgalmat, mezőgazdaságot, élelmiszer-biztonságot és ilyen témákat is érint, de nyilvánvalóan én is ahhoz szeretnék hozzászólni, amihez itt mindnyájan, mind a két oldalról szólunk hozzá, ez pedig a Rákosrendező állomás területére elképzelt mini-Dubaj-fejlesztés, amelynek csak a fő pontjait azért érdemes itt jegyzőkönyvezni szó szerint is.

Például az egyik, ami nagyon fontos, hogy odaadjuk ezt a területet ennek a magánbefektetői csoportnak. A másik, amit nagyon fontos látni, hogy bármilyen szerződés, program vagy bármilyen megállapodás egyik fél esetében sem, de különösen Magyarországon majd akkor nem képezi sem közbeszerzési, sem pályázati, sem versenyeztetési eljárás vagy bármely más ilyennek a tárgyát. Azt is fontos látnunk, hogy ennek a projektnek a megvalósítása kapcsán bármilyen ingatlanokat vagy fejlesztési területeket az Egyesült Arab Emírségek által kijelölt gazdálkodó szervezetnek kell majd értékesítenie; hogy a kormány ezt egy kiemelt jelentőségű beruházásnak minősíti; hogy az ehhez kapcsolódó szükséges állami infrastrukturális fejlesztéseket, mint mondjuk, gyalogos felüljáró, vasút feletti, közúti felüljáró, vasúti pálya fejlesztése, vasúti pálya befedése, arra alkalmas módon, hogy ott egy park lehessen, az M1-es metró meghosszabbítása, és sorolhatnám, a mindezekhez szükséges forrást 800 millió euró becsült összeg értékében mi, magyar adófizetők fogjuk biztosítani. Azt is látni kell, hogy bevételtől esünk el mi, magyarok olyan módon, hogy szintén szerepel ebben, hogy próbálják garantálni majd, hogy 5 százalékos áfa-kulccsal lehessen értékesíteni az itt lévő, megvalósuló fejlesztéseket. És még sorolhatnám a fontos pontjait ennek a megállapodásnak. De térjünk rá erre a fő témára a Rákosrendező területén lévő mini-Dubaj-fejlesztéssel kapcsolatban, hogy milyen kritikákat tudok a magunk nevében megfogalmazni, illetve két hozzánk tartozó politikusnak a gondolatait is meg fogom itt osztani a tisztelt Házzal.

A fő probléma nekem is személyesen mint a XVI. kerület egyéni és részben Zugló-Alsórákos országgyűlési képviselőjének, hogy a kormány sem Budapesttel általában, sem közvetlenül az érintett XIII. kerülettel vagy a részben általam képviselt XIV. kerületi Zuglóval semmilyen módon tudomásom szerint nem egyeztetett a projekt tartalmával kapcsolatban. Honnan tudunk erről a projektről? Hát onnan, hogy Lázár János tavaly decemberben egy sajtótájékoztatón először mini-Dubajként emlegette, és aztán idézek tőle szívesen egy mondatot: „új millenniumi városközpont lehetne a beruházás neve. Maxi legyen - mondta Lázár János -, ne pedig mini. Dubajjal kapcsolatban pedig annyit, hogy a semmiből hoztak létre emberek óriási pénzzel világvárost, mi pedig az elmúlt 30 évben nem tudtunk mit kezdeni a saját világvárosunkkal.” - mondta Lázár János. Aztán annyit látunk, hogy Lázár minisztériumának az elrendelése alapján például a MÁV Zrt. megkezdte a bérleti és egyéb használati jogviszonyoknak a felmondását, és felszólította az ott hátrahagyott vagy engedély nélkül felhúzott ingatlanok használoit a területnek az átadására.

Ennek kapcsán csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy tudomásom szerint a területen fekvő MÁV-lakásoknak a 27 bérlője közül ez idáig, ha jól tudom, csak négyel sikerült cserebérleményről megegyezni. Talán ott van egy ötödik, aki mintha

már hajlandó lenne, de olyat is olvastam, hogy akiknek felajánlottak lakásokat, azok nem véletlenül utasították ezt el, mert volt olyan, akinek olyan ingatlant ajánlott fel a MÁV, ahol penészesek a falak. Bár azt hiszem, konkrétan ennél már mintha sikerült volna megoldást találni.

Ígértem, hogy két hozzánk tartozó politikusnak a gondolatait fogom megosztani. Talán nem meglepetés, hogy főpolgármester úrnak, Karácsony Gergelynek az ezzel a beruházással kapcsolatos gondolatait idehozom a Házhoz, aki arra utalt, hogy luxuslakások építése nem a budapestiek érdekeit szolgálja. A főpolgármester úr meglátása szerint igen nagy az esély arra, hogy a beruházó által Belgrádban megvalósított projekthez hasonló épül majd fel. Én magam is egyébként láttam a belgrádi projektet. Az egy olyan rezervátum, ahol a gazdagok laknak, és a nem ott lakók maximum az utcán sétálhatnak, nem a város szívében, nem a város szövetét építi ez - ide szúrtam a saját gondolatomat. De folytatva Karácsony Gergelytől az idézetet: ott megfizethetetlen lakások lesznek, és a rengeteg beton miatt majd felforrósodó negyedek és kétes minőségű kivitelezést fog eredményezni.

Karácsony Gergely is arról beszélt, hogy elfogadhatatlan a beruházásnak ebben a formában történő megvalósítása, hiszen először a budapestiekkel és az önkormányzatokkal kellene megalkotni a területfejlesztés koncepcióját, majd aztán nyílt versenyzetetés útján kiválasztani azt, aki a legjobb ajánlatot adja a befektetésre, és aztán így megvalósítani a projektet.

Azt is jelezte ő, hogy ahogy más esetekben is ez történt, a kormány a beruházással valójában külföldi magánérdekeket szolgál ki, és a magyar közérdek elé helyezi azokat. Szerintem érdemes ideszúrni azt, hogy volt már egy ilyen próbálkozása a kormánynak. Ne felejtjük el, hogy ehhez hasonló beruházásként indult a kormány a Fudan Egyetem kapcsán. A diákváros helyett megépülő Fudan Egyetemet is hasonló módon kezdte el vagy próbálta meg a beruházást megtervezni, és emlékezzünk arra, hogy ott mi, budapestiek összefogtunk, tiltakoztunk, és végül ez a beruházás nem valósult meg. Szerintem számíthatunk arra talán, hogy ez a Rákos-Dubaj-projekt esetében is így fog történni.

Mielőtt rátérnék arra, hogy a főváros milyen alternatívát lát itt a Rákosrendező területére, milyen alternatív beruházás lehetne, még egy politikusunk gondolatait szeretném ennek kapcsán idehozni, ő pedig Horváth Csaba, az érintett zuglói önkormányzat polgármestere, aki három alapfelvetésből indul ki, és ezt szeretném itt, hogy elhangozzon mindenképpen.

A három alapfelvetés közül az első az, hogy bármi is történik a fejlesztés során, annak csak és kizárólag a zuglóiak érdekeit kell szolgálnia. A második fontos alapvetés az, hogy ami Rákosrendezőn történik, az a zuglói történelmi hagyományokhoz kell hogy illeszkedjen, a zuglói kertvárosias jelleghez illeszkedő zöld dominanciájú beruházás kell hogy legyen. Végül pedig a harmadik, ami szintén fontos,

hogy ami történik, az jelentős változás az elmúlt tíz év komoly beruházásai mellett, olyanok mellett, melyek nem követték le az infrastruktúra fejlődését, és a mostani fejlesztésnek mindenképpen tartalmaznia kell a helyiek igényeinek a kielégítését.

Ezek voltak azok a gondolatok, amiket szerettem volna idehozni, és akkor nézzük meg, milyen alternatívája lehetne ennek a Rákosrendezőnek, mit lehetne tenni. Az alternatíva, amit a főváros javasol, az a parkváros-koncepció, hiszen egyértelmű és közösen láthatjuk azt, hogy Rákosrendező Budapest egyik aranytartaléka, az elhagyott és szennyezett területtel. Hogy ezt valamilyen módon étellel töltsük meg, hogy ezt bevonjuk a városszövetbe, az túlzás nélkül nemcsak Budapest, hanem az agglomeráció elemi érdeke is. Éppen ezért kiemelt fontosságú, hogy bármilyen fejlesztés, ami itt történik, az rövid és hosszú távon is a budapestieknek az érdekeit szolgálja, és adjon választ a közös jövőnkét érintő legfontosabb kihívásokra.

Mert három fő csoportra lehet szerintem osztani a Budapest előtt álló kihívásokat. Az első természetesen a mindnyájunkat érintő klímakatasztrófa. Mindent meg kell tenni a károsanyag-kibocsátás csökkentésére, másrészt valamilyen módon fejleszteni kell, és fel kell készíteni a várost a klímaváltozás ma már elkerülhetetlen következményeire. A második hatalmas kihívás, ami érint minket, az a fenntartható mobilitásra való átállásnak a feladata. A harmadik nagy kihívás pedig a népességfogyatkozás, népességfogyás. Budapest lakossága, különösen a belső városrészek lakossága fogy, miközben az agglomeráció lakossága meredeken növekszik. Mindezekre nem az önkormányzat által idehozott mini-Dubaj-fejlesztés ad választ, hanem a „Budapest parkváros” koncepciója, amely terveket a Fővárosi Önkormányzat készítette elő erre a területre, tehát a Rákosrendező fejlesztésére, és számos tanulmányban vizsgálta a terület lehetséges jövőképét. Ezekből a munkákból rajzolódott ki egy olyan fenntartható ökövárosrésznek a képe, amely egy nagyméretű, új városi közparkot és a Rákos-patak vizéből egy felduzzasztott tavas vagy tóval rendelkező területet, vidéket képzel el.

(13.30)

Ez a koncepció, amit most elmondtam önöknek, ez a „Budapest parkváros”-nak a koncepciója. Ez a terület, a Rákosrendező területe kiválóan alkalmas egy olyan új, fenntartható városrész kiépítésére, ahol körülbelül 8-10 ezer budapesti család lelhetne otthonra, és munkahelyek tízezrei jöhetnek létre. Ebben a negyedben 30-40 hektáros városi közpark épülhetne fel, benne a negyeden átfolyó Rákos-patak vizéből egy felduzzasztott tó lehetne. A már rendelkezésre álló és fejlesztendő kötöttpályás közlekedésnek, az új gyalogos- és kerékpáros tengelynek köszönhetően itt a közlekedés is fenntartható módon tudna zajlani.

Ez az új városnegyed, ellentétben azzal a koncepcióval, amit önök hoztak ide, a budapestieké kell hogy legyen, vagy kellene hogy legyen. Kell hogy legyen! A feladata nem az, hogy megoldandó problémákat hozzon létre, hanem az, hogy létező problémákat oldjon meg. Ezért van szükség benne különböző csoportokat, fiatalokat, családalapítókat, időseket célzó támogatott lakhatási formákra is. Szükség lenne klímabarát megoldásokra és olyan méretű parkra, olyan utcai zöldfelületekre, amelyek, bár nagyvonalúnak tűnnek, valójában az alapját jelentenék annak, hogy Rákosrendezőn valóban Budapest jövője épülhessen meg.

Végül ahhoz, hogy ez megvalósulhasson, hogy „Budapest parkváros” koncepciója megvalósulhasson, partnerségre lenne szükség a főváros, az érintett kerületek és természetesen a magyar állam és a piaci befektetők között. Egy konszenzusosan elfogadott projekt az, amit én most önöknek, a főváros javaslatát idehoztam. Ezzel szemben amit önök terveznek, az egy ránk oktroyált, ránk erőszakolt beruházás. Ezt szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezérőnöke, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Nem véletlen, hogy a kormány így, a negyedik üléssel töltött nap végére próbálta eldugni azt a gyarmattörvényt, a saját gyarmattörvényének a javaslatát, amely a szuverenitásunk utolsó szeleteinek a feladásáról rendelkezik. Látom, hogy ez nagyon szórakoztatja államtitkár urat *(Azbej Tristan: Mert elég hülyeség!)*, de mindjárt részletezem, hogy miért nem találunk más európai példákat, hogy egy nemzetállam ennyire durván feladná a saját létérdekeit, mint ahogy önök csinálják. Az sem véletlen, hogy az előterjesztő 3,5 percet szánt ennek a védhetetlen törvényjavaslatnak az indoklásra, és igyekeznek önök így megúszni legalább parlamentáris szinten ezt az ügyet.

De nézzük meg, hogy miről van szó! Most, ahogy vitatkozunk, a HVG tudósítása szerint 675 milliárdos megszorításra készül a kormány, államtitkár úr. 675 milliárd forintot megszorítanak a magyarok számára előkészített beruházásokon, a magyar családok támogatásából spórolnak meg ennyit, és miközben 675 milliárdot megszorítanak a magyarokon, odaadnak 300 milliárdot a külföldi befektetőknek. Na, ezt magyarázzák meg!

Ha meg kell szorítani 675 milliárd forintot, akkor miért nem vonták vissza ma ezt a törvényjavaslatot? Hol van önöknél a rangsor? Miért nem a magyar létérdek az első? Ha ekkora a baj, és egyébként én vitatni sem akarom ezt, és ellendrukker sem vagyok, tehát tényleg azt látom, hogy a költségvetéssel nagy a gond, hozzá kell nyúlni. De ha már hozzá kell nyúlni, miért

nem a külföldi beruházások és beruházók támogatásából vonnak meg, és miért a magyar létérdeket kezdik el feladni?

A helyzet az, államtitkár úr, hogy bár ön mosolygott a mondataimon, higgye el, hogy én nem a kormány olcsó támadását terveztem ebben a felszólalásban, és nem is ezt fogom végezni, hanem érvek mentén nézzük meg, hogy milyen ez a szerződés.

Az egyik oldalán négy dolgot vállal Magyarország Kormánya, a másik oldalon pedig van két sor, amit a külföldi idegen beruházó vállal. Tehát eleve 4:1-ről indulunk, nem annyira jó arány, inkább 1:4-ről, ha így szabad megközelíteni. De önök a projekt megvalósításához a szükséges ingatlanokat az Egyesült Arab Emírségek által kijelölt gazdálkodó szervezetnek értékesítik, tehát átadják ezeket az ingatlanokat.

A kormány infrastrukturális fejlesztéseket vizsgálva, 800 millió euróval száll be. Ez az erről szóló cikkek írásakor tetten érhető árfolyam mellett nagyjából 304 milliárd forintos közvetlen dotáció. Felmerül a kérdés, és már elhangzott, hogy ha tényleg ennyire jó ez a befektetés, és 2000 milliárdos nagyságrendet a külföldi befektető megmozgat, akkor miért kell nekik még a szőnyeget is leteríteni, és igazából még 300 milliárdot a magyar adófizetők pénzéből rászánni.

Azt is elmondhatjuk, hogy az infrastrukturális keretek biztosítása mellett szóba kerül itt a reptéri gyorsvasút jövőbeni fejlesztése, amire a kormány szintén kötelezettséget vállal. Oszlassuk el a kételyeket! Nem a reptéri gyorsvasút fejlesztésével van baj. De, államtitkár úr, önre nézek: benne van ebben a megállapodásban, hogy a Nyugati térig behozzák a reptéri gyorsvasutat? Ugye, nincsen? Merthogy nincsenek ezek leszögezve. Az van benne valószínűleg, és önök abban állapodhattak meg, hogy Rákosrendezőig, tehát a befektető érdekében elviszik a reptéri gyorsvasutat, de magyar emberek széles tömegei számára megérő módon a Nyugatiig feltételezhető módon nem viszik el.

Államtitkár úr, tud ön személyes garanciát vállalni arra, hogy a Nyugatiig is elmegy ez a gyorsvasút, és nagyon sok magyar ember életét megkönnyíti? Valószínűleg ön sem tud, és én sem tudnék, tehát nem szeretnék önrel szemben inkorrekt lenni, mert az a helyzet, hogy akik ezt a megállapodást kötötték, egy nálam sokkal magasabb szinten, valószínűleg ők tudnának ilyeneket leszögezni, de élek a gyanúperrel, és félek tőle, hogy nem tették ezt meg.

A megvalósítás érdekében ugyanis a felek létrehoznak egy bizottságot. Régotha mondják, hogy ha meg akarod ölni a cselekvést, hozz létre egy bizottságot. De lehet, hogy egyébként ez a bizottság egy fontos dolog lesz, és aki benne ül, azon komoly felelősség lesz, hiszen azt a gyarmattörvényt, amit benyújtottak, még bizonyos elemeiben lehet puhítani, oldani, de összességében ez a kép nem lesz sokkal szebb.

Helyesen hangzott el, hogy minden budapesti polgár nagyjából 175 ezer forintot áldozna képeletben erre a tervezetre, hogyha ezt leosztanánk a polgárokkal, és csak a budapestiek fizetnék. A helyzet az, hogy az egész ország fizeti. Tehát miközben megszorítanak, a külföldi befektető érdekében folyamatosan pozitív előjelű kedvezményeket tesznek, még egyszer mondom, a külföldieknek.

Van ám még egy szimbolikus szám, és talán mind államtitkári, mind kormánypárti, mind ellenzéki szinten megszűnik a mosolygás ettől, ha arról beszélünk, hogy itt 304 milliárdot adnak oda infrastrukturális fejlesztésre, de az elmúlt hetekben végre egy pozitív előjelű kormányzati program is napvilágot látott, amit nagyon reklámoznak, ez az otthonfelújítási koncepció.

Az Indexen talán két vagy három vezércikket is ért a dolog, egyébként színvonalas cikkek voltak, szakmailag jól alátámasztották, hogy hogy tudják majd a teljes ingatlanállomány fél százalékát adott esetben felújítani. Tudják önök, mennyit fordítanak erre? 108 milliárd forintot. A magyarok otthonainak a felújítására 108 milliárd forintot, az idegenek számára infrastruktúra építésére 304 milliárd forintot szánnak. Ezek a prioritások sajnos: a magyarokra 108 milliárd, a külföldi befektetőknek csak ennél az egy befektetésnél pedig 304. Ezek sajnos nagyon komoly arányokat jeleznek.

Szóba került az is, hogy itt 24 szolgálati lakásból szeretnék adott esetben 30 napos határidővel eltávolítani a lakókat. Én nagyon örülök, hogy tudtom szerint is négy lakás lakóival már sikerült megállapodni ebben a kérdésben. Igaz, hogy egy penészes ingatlanban ajánlottak fel csereingatlant, azt nem fogadta el érthető módon az érdekelt, reményeim szerint kap helyette méltó lakhatási lehetőséget, de az valami egészen elképesztő, amilyen körítés mellett jelentek meg ezek a hírek.

Egyrészt a MÁV-ra bízták azt, hogy lakoltassa ki, vagy tüntesse el ezeket az embereket, jogszerűen. Államtitkár úr, nem a jogszerűség kérdése körül rugózik, azt nem vitatom, hogy jogszerűen aláírt szerződések szerint történt mindez. De a MÁV-ra bízzák azt, hogy tüntessék el ezeket a magyar lakókat onnan, miközben a kormány köti a megállapodást a külföldiekkel, hogy rendezzék az ő befektetésüket. A kormánynak nem volt figyelme arra, hogy a MÁV helyett beírja a sorok közé, hogy könyörgöm, először a magyarok lakhatását rendezzük, és utána járjanak el a külföldi befektetők, beruházók érdekében.

Aztán mit csinál a MÁV? Megkeresi Zugló önkormányzatát, és segítséget kér az amúgy épp a kormány által kivéreztetett zuglói önkormányzattól abban, hogy ugyan már, adjon már lakásokat ezeknek az embereknek. Tehát egészen elképesztő, amit műveltek ebben a kérdésben. Itt a kormánynak lenne kutyánál kötelessége először a magyarok lakhatását rendezni, és utána foglalkozni vagy leülni tárgyalni bármifajta külföldi befektetővel. Azt kell hogy lássam, hogy amikor

a kormány is megengedőnek mutatkozik egy lakhatási vagy bérlakásprogrammal kapcsolatban, akkor több mint erős bennem a szkepszis, mert akkor tisztázunk, hogy ki milyen alapokról indul ehhez a kérdéshez.

Én egyes kormánypárti megszólalókkal egyetértek abban, hogy itt a Karácsony-féle városvezetés alatt is elkezdődhetett volna valami a rákosrendezői területtel kapcsolatban, de én ezt mérhető szinten nem látom. Előtte a Tarlós-féle városvezetés sem csinált semmit ezzel a területtel, és annak a kormánypárti miniszterhelyettesnek meg államtitkárnak, aki ezt elmondta, hogy ott a rohadó területen mérgező vegyszerek adott esetben határérték ezerszerese fölötti mértékben veszélyeztetik a környezetet, ez mind igaz. Ez az utolsó szóig igaz.

(13.40)

No de hogy ezt úgy oldjuk meg, hogy igazából területet csináljunk a külföldi befektetőknek, lemondjunk a magyar területről és majd esetleg ezt valaki rekvizitálja? Remélem, hogy azért benne van a meg egyezésben, hogy nem maradnak ott ezek a mérgek és különböző vegyszerek, tehát ezzel valaki foglalkozik, de attól félek, hogy ezt megint csak Magyarország fogja eltakarítani a saját pénzén azért, hogy kényelmes lakhelyet és luxuskörnyezetet biztosítson a külföldi befektetők számára. Egészen elképesztő!

Én a Karácsony-féle városvezetést is korholom amiatt, hogy semmit nem tett ezzel a területtel. *(Szabó Rebeka: MÁV-terület!)* Arra volt energiája, hogy néha óvodásgyermekrajz-szerű bicikliutakat rajzoljon fel *(Szabó Rebeka: MÁV-terület!)*, de akkor is, nyilván a főváros mutogatni fog arra, hogy MÁV-terület, a kormány mutogatni fog a fővárosra, csak az a helyzet, hogy ez a terület Budapesten van. Önöknek igazuk van abban, hogy valóban a kormánynak le kellene ülnie Budapesttel, de ehhez kellene Budapest is. Hát, hol volt Budapest az elmúlt években, amikor lakhatási kérdéseket kellett volna előre vinni?!

Én emlékszem az előző Karácsony-kampányra. 2019 előtt ígérték, hogy lesz lakásügynökség Budapesten. *(Gy. Németh Erzsébet: Van!)* A helyzet az *(Szabó Rebeka: Van!)*, hogy a lakásügynökség most indult el körülbelül két hónappal ezelőtt *(Zaj az ellenzéki padosorokból. - Szabó Rebeka: És?)*, megalakult, de töredék számú lakással az ígéretekhez képest. *(Szabó Rebeka: De van!)* Semmit nem sikerült az előző fővárosi ciklusban lakhatási fronton tenni *(Szabó Rebeka közbeszól.)*, a bérlakásprogram el sem indult budapesti szinten. Tehát lakhatási fronton senki nem lehet büszke a bizonyítványára.

A mi politikai közösségünk, a Jobbik viszont 2012-ben letette az asztalra a „Mi várunk” programot, azt a bérlakásépítési és lakhatási programot, amely érdemi választ ad erre a kérdésre *(Gy. Németh Erzsébet: És sikerült?)*, és érdemi választ ad arra is, hogy

hogyan lehet egy Rákosrendező-szerű (*Gy. Németh Erzsébet: De sikerült talán?*) területet hasznosítani. Az a helyzet, hogy igen, ahol jobbikos polgármesterek kezdtek regnálni, ott érdekes módon nem volt olyan lakhatási káosz, mint amilyen Rákosrendezőn van. (*Szabó Rebeka közbeszól.*)

Rákosrendezőre visszatérve: mondjuk el, hogy ha azt az összeget, ezt a 300 milliárdos összeget megfelelően hasznosították volna, mondjuk, 2012-ben, amikor ezt a programot bejelentettük, akkor elkezdődhetett volna évente 5-10 ezer új építésű bérlakás építése. Azóta minden évben rá kellett volna ezt az összeget fordítani, tehát nem csak kampányszerűen egyszer, és akkor most nem beszélünk arról, hogy a maxi-Dubaj-beruházáshoz indokolatlanul adott 300 milliárdos infrastruktúrális kedvezmény hány bérlakásra lenne elég. Szerintem is optimista az, hogy 8 ezerre, de 6 ezerre biztos, hogy elég lenne. Sokkal értelmesebb cél lenne most ez ebben a pillanatban, mint bármifajta külföldi beruházásnak megágyazni.

Összességében azt látjuk, hogy valóban rendezetlen a terület sorsa, az elmúlt harminc évben valóban nem született érdemi cselekvési terv ez ügyben, viszont erre nem az a megoldás, hogy a külföldieknek ágyazzunk meg, átadják nekik a területet, és nem is az a megoldás, hogy a baloldal pedig magyarázza a bizonyítványát, hogy ugyan már öt éve megígért egy lakhatási koncepciót, aztán elkezdte két hónappal ezelőtt csökkentett mértékben, amúgy egy kiváló szakember vezetésével, ezt nagyon fontosnak tartom a jegyzőkönyv kedvéért is leszögezni. De a helyzet az, hogy ezt a kérdést nem oldották meg. Az is igaz, hogy a forrásait a kormány irreális mértékben elvonta, de a nullánál azért többet lehetett volna tenni az elmúlt években ebben az ügyben is, és mindez nem történt meg.

A helyzet az, hogy a kormány megállapodásával, szerződésével további probléma, hogy lényegében nem ír elő konkrétumokat, nem fektet szerződésbe olyan elvárásokat, amelyek akár a közlekedés, akár a lakhatás tekintetében elvárhatók lennének. Az egyik legarcpirítóbb, ami miatt ezt az örületet biztosan nem fogjuk támogatni, az az, hogy kiemelt nemzetgazdasági beruházásként kezelve bármifajta döntési, ellenőrzési jogkört kivesz, és nem marad sem a kerületi önkormányzatoknak, sem a fővárosi önkormányzatnak lehetősége arra, hogy ezt az örületet ellenőrizze, kontrollálja. Pusztán a nyilvánosság ereje marad, semmi más.

A Nyugati teret már említettem, igazából ide kellene a repülőtéri vasutat bevinni. Rákosrendezőn esetleg megállhatna, de nyilván a Nyugati lenne az értelmes cél. Úgy gondolom, hogy ez sincs leszögezve a papírokbán. Ha mindezt összefoglaljuk, körülbelül hasonló gazdaságpolitikai következtetéseket vonhatunk le, mint ami az akkumulátorgyár-iparral kapcsolatban tetten érhető. Ott is, kormánypartí képviselőtársaim, önök idegen cégeket engednek be ide a magyar adófizetők pénzéből nyújtott kedvezményekkel,

azok a cégek idegen alapanyagokból, idegen országokban eladott termékeket gyártanak, idegen külföldi munkásokat hoznak be a termeléshez, és még az adófizetési hajlandóságuk is rendkívül visszafogott, hatodosorban pedig mérgezik és elszennyezik a magyar termőföldet és a magyar területeket. Ez egy gyarmati státuszra képe, képviselőtársaim.

Ugyanezt az önfeladó, megalkuvó gyarmati gondolkodásmódot próbálják most ebben a gyarmattörvényben is folytatni, ahol odaadják, átadják a területet, kiépítik az infrastruktúrát, nincsenek garanciák a magyarok lakhatása tekintetében, vannak garanciák a külföldiek számára még akár a vasútvonalak tekintetében is, és összességében elmondhatjuk, hogy mindent megtesznek a külföldi beruházók kedvéért.

Nem azt mondom, hogy ez vitaképes lenne békeidőkben, de azon a napon tárgyalni mindezt, amikor egy több mint 600 milliárdos megszorító csomagot jelentenek be, egészen elképesztően rossz szimbolikájú. Ha komolyan gondolják, hogy megszorításokra van szükség önök szerint, szerintem egyébként inkább kiigazításokra lenne, de semmiképpen sem a magyarok megszorítására, akkor itt lenne a tökéletes lehetőség, hogy vonják vissza ezt a javaslatot. Majd amikor a költségvetési egyensúlyt helyreállították, majd amikor a magyarok számára is kikötöttek ebben a csomagban érdemi dolgokat, majd amikor garanciákat szereztek a magyarok lakhatása tekintetében, nemcsak a 24 szolgálati lakásban lakók érdekében, hanem magyarok ezrei, tízezrei, fiatalok, családosok, életüket elkezdők tekintetében, akkor lehetne visszahozni ezt a csomagot. De akkor ez vélhetően nem a gyarmati önfeladás csomagja lenne, hanem valami egészen komoly városrendezési terv.

Értjük mi, hogy van valami romantikus vonzódásuk a felhőkarcolók világához meg egyebekhez, de minket ez teljes mértékben hidegen hagy addig, amíg a magyar fiatalok, a magyar családosok lakhatása nem rendeződik. Sajnos önök engedték elszabadulni az albérletárakat, engedték kontroll nélkül működni az Airbnb-t, engedték a pusztán befektetési célú keleti ingatlanbeszerzéseket, beruházásokat, vásárlásokat tömeges elterjedését, eközben nem építettek diákvárost, nem gondoskodtak a magyarok lakhatásáról. Összességében ennyi mindent a magyar jövő már nehezen bír el. Arra szólítom fel tehát önöket, hogy vonják vissza ezt a csomagot, az erre fordítandó forrásokat pedig egyértelműen egy helyre költés, a magyarok lakhatására. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Novák Előd következik. Tessék!

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Asszony, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Mini-Dubaj helyett inkább maxi-Panamáról kell beszélünk a magyar kormány és az Egyesült Arab Emírátsok közti gazdasági

megállapodásról szóló törvényjavaslat kapcsán, ami a Rákospuszta tervezett ingatlanfejlesztést övező korrupció és nem például egy hiánypótló szociális bérlakásépítési program, amelyet a Mi Hazánk Mozgalom régóta szorgalmaz, és amely továbbra is rendkívül indokolt volna.

Budapest lerobbant negyedeinek megújítása és az ingatlanfejlesztés fontos és üdvözlendő célkitűzés, azonban a kormány kezei között ez az álomberuházás is rémálommá vált, hívta fel a figyelmemet az előterjesztés sumákságaira dr. Grundtner András, a Mi Hazánk Mozgalom főpolgármester-jelöltje. A megállapodás szerint ugyanis a kormány egyrészt garantálja, hogy a projekt megvalósítása - idézem - különösen Magyarországon nem képezi közbeszerzési, pályázati, versenyeztetési vagy bármely más nemzeti jogszabályban meghatározott eljárás tárgyát. Másrészt garantálja, hogy az arab magánbefektetők részére köztulajdonból nyomott áron átruházza a teljes fejlesztési területet, valamint közpénzből kiépíti a szükséges teljes infrastruktúrát mintegy 800 millió euró értékben.

A fejlesztés során a magyar kormány tulajdonképpen a hozzá közel álló vállalkozói körrel együttműködve azt a már bevett üzleti gyakorlatot követi, amit az akkumulátorgyárak és egyéb külföldi óriásberuházások megvalósítása során minden esetben. Mik ezek? Tárt karokkal fogadja a legkevésbé transzparens ázsiai országokból érkező befektetőket. Számukra szinte ingyen és a környezeti hatásokra tekintet nélkül fejlesztési területeket és közmű-infrastruktúrát biztosít. Aztán élve a mondvacsinált háborús veszélyhelyzet adta felhatalmazással, a beruházást nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek minősíti, és ezzel mentesíti a pályázatadási, építészeti, környezetvédelmi és egyéb engedélyezési szabályok betartása és a helyi lakosság ellenállási lehetősége alól. A megvalósításhoz jelentős és vissza nem térítendő költségvetési támogatást, a működtetéshez pedig olcsó ázsiai munkaerőt biztosít. Mindezt pedig egyetlen feltétellel: a teljes kivitelezést kizárólag a NER vállalkozói, nancsbároi, fideszes oligarchák végezhetik, a befektetők számára nyújtott közpénz és az egyéb természetbeni támogatásokkal bőven ellensúlyozott, jelentős túlarazás mellett.

(13-50)

Ez az üzleti modell egyébként egyetlen célt szolgál: ipari méretekben szivattyúzza át a közpénzt a kormányközeli magánzsebekbe, és ez a lényeg az önök számára.

Emellett pedig teljesen mellékes a kormánynak, hogy Budapesten az épített örökségünktől idegen felhőkarcoló-város jön létre; hogy egy teljes városrész kerül idegen kézbe; és az is, hogy akit zavar majd a műezsin reggeli ébresztője, vagy otthon felejt a burkát, azt majd a kínaiakból verbuvált saría rendőrség

bírja jobb belátásra. Ezen most még mosolyognak, azonban az a korrupció, ami itt elindult Magyarországon az elmúlt években, évtizedekben, amit most már csúcsra járatnak; és most már nemcsak a saját oligarcháik, hanem úgy tűnik, hogy a külföldiek is fontosak, de a bérlakásra vágyó magyar fiatalok úgy tűnik, hogy nem. Felmerül az a költői kérdés is, hogy miközben a főváros lakossága az elmúlt négy évben 60 ezerrel csökkent, kiknek is épül ez a gigantikus lakópark, a mellé a több tucat mellé, amelyekben ma is luxuslakások ezrei állnak üresen.

Mindezek miatt ebben a formában még konstruktív ellenzéki pártként sem tudja ezt a javaslatot támogatni a Mi Hazánk Mozgalom. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: A következő hozzászóló a Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka, Szabó Rebeka képviselő asszony, parancsoljon!

SZABÓ REBEKA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Ugye, amikor még hallgattam egyrészt az előterjesztőt erről a javaslatról, illetve a fideszes és a KDNP-s hozzászólókat, nekem is nagyon megütötte a fülem, amit egyébként Gy. Németh Erzsébet is megjegyzett, amit önök a békéről és az Egyesült Arab Emírségeknek a békében betöltött szerepéről meg a fantasztikus gazdasági fejlődéséről mondtak. Nos, én azért azt már megszoktam, hogy önök szerint Oroszország is körülbelül majdnem hogy a béke nagykövete - ha nem is szó szerint, de erre szoktak utalni -, és most az Arab Emírségeket is beállítják egy követendő példának.

Szeretném önöknek elmondani, hogy a XXI. század egyik legnagyobb kihívása a klímaválság. A klímaválság úgy jött létre, biztosan tudják, hogy túl sok üvegházhatású gázt bocsátottunk ki mi, emberek, így globálisan az ipari, fejlődésiipari forradalom óta a légkörbe, és azért azok az országok, amelyek gyakorlatilag a fosszilis szénhidrogének, a kőolaj földből való kivételével és eladásával szerezték meg a vagyonukat, mondanám, hogy azért elég komoly részesei ennek a klímaválságnak. Nyilván nemcsak ők, mert a fejlett országok meg elfogyasztották ezeket a szénhidrogéneket, de azért szeretném jelezni, hogy a XXI. század legnagyobb környezeti válságáért többek között az Egyesült Arab Emírségek is felelős, már csak azért is, mert a jelenlegi fejlődését - bár nyilván már ott is vannak fenntarthatósági lépések - jelentős mértékben az jelzi, hogy mivel nekik gyakorlatilag korlátlanul áll rendelkezésükre az energia, ezért elképesztően pazarlóan bannak vele. Például itt van a hírhedt dubaji sícentrum. Biztos fontos, hogy egy olyan országban, ahol nappal, nem tudom, 28, 30, 35 fok van, létrehozának egy olyan hatalmas csarnokot, ahol nulla vagy mínusz egy fok van, és ott síelni lehessen. Én nem tudom, utazzanak el az arab sejkek síelni az Alpokba, ha

akarnak, de hogy ez legyen a turisztikai látványosság, hogy gyakorlatilag egy ilyen forró országban építsenek egy belső sípályát, véleményem szerint ez minden, csak nem előremutató és nem fenntartható.

Aztán a másik, azt nem akarom említeni, hogy a jelenleg uralkodó sejknek tudtommal több feleségtől 25-30 gyermeke van. Ez nyilván egy kulturális kérdés, csak nem tudom, hogy az önök családmodelljével, azzal a keresztény-konzervatív világgéppel, amit önök egyébként szeretnek hangoztatni, ez mennyire passzol. De nem is erről akartam beszélni, hanem arról, hogy több olyan arab emírségekbeli hercegnőről tudunk, akiket gyakorlatilag fogva tartanak, benyugtatóznak, nem engednek egyetemre járni, azért, mert ők fiatal nők, tanulni szeretnének, és egészen egyszerűen egyfajta családon belüli erőszak, bántalmazás formájában gyakorlatilag bezárják őket, és nem engedik, mondjuk, Európába tanulni. Hát, én nem tudom! Szóval számomra, XXI. századi zöldpolitikusként és női politikusként, ez, mondjuk, nem egy követendő példa. De nyilván nem erről szól konkrétan az előterjesztés, nem is hoztam volna ezt föl egyébként, hogyha nem kell önöktől végighallgatnom, hogy óh, micsoda mintaország ez az Arab Emírségek. Számomra semennyire sem mintaország, szeretném ezt jelezni, még ha nyilván ott is vannak pozitív törekvések. Ez nyilván nem fekete-fehér, de ez rendkívül bizarr.

Aztán rátérve magára erre a szerződésre: mi a Párbeszéd-Zöldek részéről ezt az egész megállapodást mélységesen ellenezzük. Az egyik oka ennek az, hogy teljesen érthetetlen számomra, hogy az ország bármelyik részét önök át akarják játszani - én ezt akár egy sikkasztásnak is nevezhetném - egy másik ország számára úgy, hogy tulajdonképpen annak az ellenértékét egy ilyen beruházásban kapjuk meg, úgy, hogy ebbe a helyi emberek semmilyen szinten nem tudnak beleszólni. Ez szerintem már önmagában nonszensz.

És akkor az, hogy ráadásul mindezt Budapest szívében, Zuglóban szeretnék megtenni, abban a kerületben, ahol születtem és ahol élek, úgy, hogy a zuglói embereket és a zuglói önkormányzatot vagy a budapesti önkormányzatot önök erről teljesen elfelejtik megkérdezni, sőt tisztában vannak vele, hogy egyébként egy teljesen másfajta zöld-, fenntartható, progresszív koncepció már a rendelkezésre áll - „parkváros” néven fut ez a koncepció -, önök ezzel egyáltalán nem foglalkoznak, szóval, ez a másik ok, ami miatt teljes mértékben ellenezzük ezt az egész szerződéskötést, és tulajdonképpen magát ezt az ennek a részeként szereplő beruházást.

Szeretnék egy példát felhozni önöknek: Párizsban a 2015-ös globális klímacsúcs előtt volt egy olyan találkozó, ahova urbanisztikai szakembereket és újságírókat hívtak meg, hogy megmutassák nekik, hogy hogyan zajlik ott a városfejlesztés. Egy olyan majdani, későbbi lakóparki területet mutattak nekik 2015-ben, ami talán még ma sincs beépítve, de már akkor zajlott

róla a társadalmi egyeztetés. Párizs illetékesei olyan kérdéseket vitattak meg ott a lakossággal, hogy például milyen közösségi közlekedési eszközökkel lehetne a legoptimálisabban megközelíteni ezt a majdani kialakítandó lakóövezetet, mekkora legyen az épületek és a zöldterületek aránya, hova kerüljön óvoda, szolgáltatóközpont, vagy hogyan oldják meg akár a kerékpártárolást, és hogy a lakások legfeljebb hány százalékához épülhet garázs, ha nem akarják, hogy egyébként az autóforgalom miatt ez a terület élehetlenné váljon. És mellesleg az első zöldterület kialakítása már ekkor, a tervezés fázisában kialakításra került, tehát már akkor elkezdték gyakorlatilag a parkfejlesztést, mert tudták, hogy mire lezajlik az építkezés és az emberek oda beköltöznek, akkor ne egy ilyen szürke betondzsungelbe költözzenek, hanem mivel a növényzet, a fák növényéhez idő kell, ezért a parkot már előtte kijelölték, hogy itt biztosan nagy park lesz, és a zöldet elkezdték időben létrehozni. És ez is egy sok milliárd eurós ingatlanberuházás volt, ahol volt egyeztetés, és a zöldfelületet már az elején kialakították.

Ehhez képest Budapesten az történik, hogy a kormány titokban, ahogy elmondtam, a Fővárosi Önkormányzat és a budapestiek háta mögött, megállapodik egy ilyen óriási kereskedelmi és lakónegyed felépítéséről ezen a Budapest gyakorlatilag egyik legértékesebb fejlesztési területén. És amikor kiszivárog, először letagadják, aztán pedig megkötik ezt a kétoldalú kormányközi szerződést, amelyet most jóvá akarnak hagyatni velünk, ami gyakorlatilag szabad kezet ad az arab befektetőnek, és ráadásul minden közcélú beruházás finanszírozását a magyar adófizetőkre, vagyis miránk terheli. Harmadrészt kizárja a budapesti polgárokat és az érintett önkormányzatokat a projektre vonatkozó összes döntésből. És önök magukat nemzetinek nevezik, meg beszélnek itt szuverenitásról, amikor gyakorlatilag kiszolgáltatnak minket az arab befektetőknél. Itt aztán nemhogy nemzeti, de semmiféle együttműködés nincsen ebben a projektben.

A bevezetőmben említett francia példát azért hoztam fel, mert ott is, ebben a projektben is arab pénzből történt a fejlesztés. Tehát azért úgy is meg lehet állapodni más országokkal vagy más országokbeli befektetővel, hogy ott figyelembe veszik a helyben lakók érdekeit, és nem tálcán kínálnak fel nekik egy területet gyakorlatilag azzal, hogy tegyenek ott bármit. Ez jól mutatja, hogy mi a különbség egy demokrácia és egy ilyen féldiktatúra között, mint amiben mi itt egyre inkább élünk.

Az is nagyon fontos Párizsban, nemcsak az, hogy beleszólhatnak a helyben élők, de az egész beruházást a közcélú fejlesztésekkel kezdik, és már azt is a beruházó fizeti. Ezzel szemben Magyarországon önök szerint annak kell épülnie, ahova a külföldi tőkének van a legnagyobb szüksége ahhoz, hogy minél több bevétele legyen, és amiből majd nyilván a szokásos fideszes, Fidesz-közeli építési vállalkozók is majd a megfelelő hasznot zsebre tehetik.

(14.00)

Itt nálunk a közcélú fejlesztéseket velünk, a lakossággal fogják megfizettetni, de bebeszolásunk, ugye, abba sincs, merthogy a Fidesz-kormányának sokkal fontosabb az arab befektetők pénzügyi érdeke, no meg a saját pénzügyi érdeke, mint az, hogy Budapesten a lakossággal mi van, mint a lakosság jólléte. Én azt gondolom, ez is egy olyan projekt lesz, ami a fővárosi főpolgármesteri választásnál nem a Fidesz „A” vagy „B” jelöltjének a malmára fogja hajtani a vizet.

Ráadásul ebben a szerződésben már azt is fontos leszögeznünk, hogy már maga ez az egész kormányközi megállapodás is egy ilyen aljas jogi trükk a budapestiekkel szemben, mivel egyrészt kizárja a népszavazás lehetőségét. Annak idején ugyanezt játszották el egyébként a gyászos emlékére Áder János elnöksége alatt a kormány másik sikerprojektjével, a soha fel nem épülő paksi bővítéssel is; ott is, ugye, ki volt zárva a népszavazás lehetősége. Másrészt pedig így kerülhetik meg az európai közbeszerzési szabályokat is, a versenyt. Tehát gyakorlatilag önök a verseny és a közbeszerzési szabályok kikerülésével odaadnak a főváros közepéből egy óriási darabot egy arab milliárdosnak, hogy építsen oda bármit, amit akar, és ami egyébként előre garantálja, hogy minden, ami majd közpénzből épül, nyilván túllárazott lesz, és majd, gondolom, Mészáros Lőrinc vagy Orbán Győző, vagy Tiborcz István fogja degeszre keresni magát rajta, ahogyan egyébként itt Magyarországon az építési beruházásoknál ez szokás.

Ez a terület, a Rákosrendező egy 130 hektáros terület, és ráadásul nemzetgazdaságilag kiemeltté minősítik ezt a projektet. Ezzel még jobban lecsökkentik szokás szerint nemcsak az önkormányzat és ezáltal a helyi lakosság, hanem a hatóságok bebeszölési lehetőségét is. Itt 800 millió euró, vagyis 320 milliárd forint értékben a mi terhünkre, tehát az adófizetők terhére vállalja a kormány az utak, a felüljárók, a kerékpárutak, valamint a meghosszabbított 1-es metró építését. Ezzel nemcsak olyan közcélú beruházásokat vesz le az arab beruházó vállaról, amihez a nemzetközi gyakorlatban egyébként a magánbefektető közreműködését is kikötik, de egyúttal alaposan fel is értékeli tulajdonképpen a telket, már az eladás után, nehogy egyébként a magyar adófizetők járjanak jól.

Az egész szerződésben kötelezettségekről nincs szó, csak arról, hogy mire ösztönzi a megállapodás az Emirátusok által kijelölt céget. Ugye, jól hallják: nem kötelezi, csak ösztönzi, gyakorlatilag arra, hogy költsön el az érintett területen 5 milliárd eurót bármire, ha úgy tetszik, toronyházakra, drágán eladható luxuslakásokra, vagy arra, amire jónak látja.

Arról nem is beszélve, hogy a jelenleg ott élőket milyen embertelen módon kezdték el kilakoltatni. Tudjuk, hogy a MÁV szolgálati lakásaiban élő embereknek gyakorlatilag egy-két hónapos kiköltözési határidőt szabtak. Szerencsére, amiatt, hogy mi, a Párbeszéd-Zöldek vagy akár például a Szikra Mozgalom

is tüntetést szervezett, nagy volt a felzúdulás, ennek következtében most zajlanak tárgyalások az ottani bérlőkkel, de még mindig nincs megnyugtatóan rendezve az összes ott lakónak a sorsa; ráadásul nem értjük, miért kell ennyire rövid határidővel onnan mindenkit most úgymond kiseprűzni, amikor azért nyilvánvaló, hogy a felhőkarcolók építése nem fog holnap elkezdődni.

A Rákosrendező területéről azt kell tudni, hogy ez egy klasszikus, részben rozsdaoövet, részben zöldterület keveréke. Nagyon fontos azt tudni róla, hogy bár önök úgy emlegetik, mint egy ilyen elhanyagolt, leharcolt területet, ami részben így is van, tehát ez egy potenciális fejlesztési terület, de nagyon fontos azt tudni, hogy itt azért vannak megmaradt zöldterületek, vannak még gyepek, védett fajokat is tartalmaznak, madarak fészkelnek ezen a területen. Ez tulajdonképpen egy ökológiai folyosó, amely a Városliget és a zuglói zöldfelületek között képez egyfajta összeköttetést, illetve észak-déli irányban a Szuglói körvasút sor menti zöldfelületekkel is összeköttetést képez. Tehát mindenképpen nagyon fontos lenne, hogy csak úgy lehessen fejleszteni, hogy előre megnézik, mik azok a zöldterületek, amelyek még tartalmaznak értékes fajokat, növényeket, és azt adott esetben akár bolygatatlanul meghagyni. Tehát ez az a koncepció, amelyet egyébként a Karácsony Gergely vezette főváros a parkváros-koncepcióval tervez. Nem véletlenül beszél arról Karácsony Gergely, hogy itt egy 30-40 hektáros parknak kell lennie, és megfizethető lakásoknak, nem luxusingatlanoknak, nem a klímaválság idején lakhatatlan felhőkarcolóknak, hanem megfizethető, normális lakásoknak kellene itt létesülni, a megfelelő intézményi környezettel, a megfelelő infrastruktúrával.

És mivel önök semmiféle egyeztetést nem végeznek itt a területen, Karácsony Gergely egyrészt elment Belgrádba, ahol ugyanez a beruházó egy nagyon hasonló mintára épített fel felhőkarcolókat. Itt a gyakorlatban lehetett látni, hogy egy falanszterszerű, haszonmaximalizáló, borzalmas beépítés van; Karácsony Gergely Facebook-oldalán meg lehet nézni ezt a videót is. Nem tudom, önök látták-e, bár nyilván nem nézegetik a főpolgármester úr Facebook-oldalát, de azért ezt a videót érdemes lenne megnézni, és utána tegyék a szívükre a kezüket, és mondják el, hogy tényleg ezt képzelik-e el ide önök Budapest szívébe, tényleg ezt szeretnék ide a Rákosrendezőre. Én úgy gondolom, nemcsak nekem nem tetszik, de a budapesti lakosság többségének sem. Karácsony Gergely gyakorlatilag elvégzi önök helyett a házi feladatot, és lakógyűlésen kérdezi meg a budapestieket arról, hogy milyen funkciót szánnak a rákosrendezői területnek, tehát a polgárok végre elmondhatják a véleményüket. Itt csak egy megjegyzést szeretnék tenni, hogy azt nem annyira értem, hogy Vitézy Dávid - aki véleményem szerint a Fidesz, most nem tudom, hogy „A” vagy „B” jelöltje a főpolgármester-választáson - már

megtámadta Karácsony Gergelyt a lakógyűlés miatt, amiatt, hogy megkérdezi az emberek véleményét. Hát, szerintem ez egy nagyon-nagyon furcsa dolog volt az ő részéről. Mindenesetre én azt gondolom, hogy ez a demokrácia minimumfeltétele, és alapvető fontosságú lenne Budapest és egyébként Zugló lakosságát bevonni abba, hogy milyen fejlesztés legyen itt.

Mi tehát parkvárost szeretnénk, zöldterülettel, megfizethető lakhatást, és nem kellene ezek a felhőkarcolók a klímaválság idején Budapestre. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Az LMP képviselőcsoportjának vezetője, Kanász-Nagy Máté képviselő úr következik. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvény, törvényjavaslat, megállapodástervezet a maxi-Dubajra vonatkozik. Ha maxi-Dubajról beszélünk, akkor az előttünk fekvő papírlapok kapcsán pedig minimegállapodásról, mini-törvényjavaslatról, minikonceptióról kell beszélnünk. Tehát amilyen hatalmas, amilyen óriási ez a beruházás, ennek a mértéke, a kormány általi támogatása, ha adófizetői forintokat ideveszünk, amilyen óriási beavatkozással jár ez Budapest kellős közepén, pont a fordítottja: annyira minimális, amit erről tudni lehet, annyira minimális annak a törvényjavaslatnak a terjedelme, amivel itt a mai ülésünkön foglalkozunk.

Ez tényleg egy nyúlfarknyi szöveg, és sokkal inkább úgy látjuk, hogy ez egy hatalmas ingatlanspekuláció, egy magánérdeket szolgáló gigantikus ingatlanspekuláció, amit itt most törvényi keretek között akarnak elfogadni. Ezzel a javaslattal, ezzel a beruházással tényleg egy luxuszárvány jön létre Budapest kellős közepén, luxus-felhőkarcolókkal, luxusingatlanokkal, luxusplázákkal. De hogy pontosan mit is terveznek és hogyan is akarnak megvalósítani a beruházóval kölcsönösen, az ugye, nem egészen derül ki ezekből a koncepciókból, pláne nem ebből a megállapodástervezetből.

Abból, hogy ilyen csekély a terjedelme ennek a szövegnek, azért több minden következik. Pontosán elárulja azt, hogy a kormánypártok hogyan gondolkodnak a magyar Országgyűlés szerepéről; tehát ami fontos kérdés, ami részletkérdés - ugye, nagyon fontos részletkérdések vannak, hogy egyáltalán pontosan ki, pontosan mit, pontosan hogyan, pontosan miért akar megvalósítani ezen a területen -, az nem derül ki. Tehát ezzel a magyar Országgyűlés nem foglalkozhat, ezzel a magyar képviselők nem foglalkozhatnak, nem is tudjuk, hogy hogyan akarják mindezt megvalósítani. Ha már tulajdonképpen kiárusítják ezt a területet, kiárusítják Magyarországnak, illetve Budapestnek ezt a területét, és szó szerint tálcán kínálják fel a beruházó számára, akkor azért illet

volna valami indoklással élni, és ezeket a részleteket elárulni, nemhogy számunkra, a magyar Országgyűlés számára, hanem a magyar nyilvánosság számára, meg azoknak a lakosoknak a számára, akik közvetlenül érintettek lesznek a beruházással; Zugló, Angyalföld, az újjalotai térség lakói számára, illetve egész Budapest számára illeté volna magyaríratot fűzni ezekhez a változtatásokhoz.

Az, hogy pontosan mit vállal a magyar kormány, és mit vállal a befektető - ezeket minimális keretek között szabályozzák -, nagyon-nagyon beszédes. És mi az, ami kiderül ebből a törvényjavaslatból? Ugye, úgy fogalmaznak, hogy a magyar kormány vállalása a következő: „A projekthez kapcsolódó szerződések, programok és megállapodások ... Magyarországon nem képezik közbeszerzési, pályázati, versenyeztetési eljárás ... tárgyát.”

(14.10)

A következő pontban: a beruházás területét a magyar kormány közbeszerzés és pályázat nélkül adja oda - tehát adja oda - az arab berekítőnek, és hát, jön a szokásos formula, a szokásos jogi kiskapu: a projektet a kormány nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásnak minősíti.

Ugye, a kiemelt beruházások segítségével, ezen jogi formula segítségével próbálnak átnyomni minden - de tényleg minden - beruházást. De nemcsak a Rákos-Dubajról van szó, hanem az akkumulátorgyarmatosítási törekvéseknek is ez a kiskapu enged zöld utat. Nemhiába támadta meg az LMP ezt a törvényt, és bár most a Kúria előtt van a kérdés, illetve az országos választások miatt nem lehet ezzel foglalkozni, de ugye, népszavazást szeretnénk tartani arról, hogy lehessen-e kiemelt beruházással ilyen beruházásokat lenyomni az emberek torkán az ott lakók megkerülése, megkérdezése nélkül.

A kormány vállalja az alábbi infrastrukturális fejlesztéseket legalább 800 millió euró - ez mai árfolyamon körülbelül 310 milliárd forint - értékben: ez a gyalogos-felüljáró, a vasút feletti közúti felüljáró, a vasúti pálya fejlesztése, a vasúti pálya befedése, az M1 metró meghosszabbítása, illetve kerékpárút és gyalogút jön elő. De hogy pontosan milyen utak, milyen fejlesztések hogyan, hova vezetnek ezek, erről sok minden nem derül ki.

Van egy következő pont, itt elárulják - tehát ez kiderült -, hogy közvetlen vasúti kapcsolat jön létre a reptérrel. Tehát amiről hétfőn itt miniszterelnök úr beszélt - és egyébként pont az én azonnali kérdésemre adott válaszában jött elő -, hogy hamarosan kiderül valami a reptérrel kapcsolatban, hogy napokon belül ezt vissza fogja vásárolni a magyar állam, vagy többségi tulajdonba kerül.

Egyébként, ugye, néhány órával később a nemzetgazdasági miniszter cáfolta a miniszterelnök úr szavait, hogy ez azért nem napokon belül valósul meg,

erre azért még várni kell. De a lényeg, hogy ebből a javaslatból egyébként kiderül, hogy hogyan is akarják megoldani az összeköttetést a reptérrel. Hát, nem úgy, ahogy az eredeti koncepciók szóltak volna, hogy akár a KÖKI-hez vezetik be ezt a vasúti szárnyat, illetve ugye, azon keresztül a Nyugati pályaudvarhoz, hanem közvetlenül a maxi-Dubajhoz, tehát a befektetőhöz, a befektetéshez fogják elvinni a repteret. Hát, nyilván úgy képzelik el, hogy aki leszáll a repülőtéren, felszáll erre a vasútra, az elmegy ide, a maxi-Dubajba, ott bemegy ezekbe a maxiplázákba, részese ezekben a luxusszolgáltatásokban, majd ott megint fölszáll a vonatra, és bemegy a Nyugati pályaudvarra. Tehát egy ilyen kis luxuskitérővel lehet eljutni a repülőtérről Budapest belsejébe, a Nyugati pályaudvarra. Kiderül ebből a koncepcióból, hogy ezt így akarják megvalósítani.

És hát igen, ott vannak azok a súlyos-súlyos költségvetési tételek is, amiről rendelkeznek, hiszen hogyan nem ütközik EU-s szabályba, akkor az épített fejlesztések, ingatlanok 5 százalékos kedvezményes áfával lesznek értékesíthetőek, tehát míg például az alapvető élelmiszerek esetében nem akarják bevezetni általános érvényűen az 5 százalékos áfakulcsot, ezeket a befektetéseket 5 százalékos áfakulccsal jutalmazták, tehát ez is beleillik a koncepcióba: maxi-Dubaj, mini adózás; maxi befektetés, minimális hozzájárulás a befektető részéről.

Ehhez képest - és akkor amit mondtam, hogy hasonlítsuk össze, hogy a törvényjavaslat szerint mi az, amit az arab fél vállal: az pusztán annyi, hogy 2000 milliárd forintnyi beruházást valósít meg, egyedül a rákosrendezői vasútállomás megépítését vállalja emellé, de ugye, az sem derül ki, hogy ezt pontosan hogyan, milyen formában valósítják meg.

Tehát ami a beruházásokra vonatkozik, itt látunk egy kettősséget. Tulajdonképpen minden, ami jó dolog történhetne ezen a területen, és minden, ami jó dolgot elő lehetne írni a befektető számára, hogy igenis, ezt valósítsa meg, akár a zöldterületek fejlesztése, megóvása, rendezése kapcsán, akár nem a luxustartományba tartozó, de mégis a budapestiek érdekét és a széles közönség érdekét szolgáló fejlesztések, szolgáltatások kapcsán - tehát ami jó dolog, azt nem írják elő.

Viszont ami rossz dolog, ami káros lehet - ezek a luxusszolgáltatások, a luxus-felhőkarcoló, a luxusplázák, egyáltalán mindennek a betonba öntése, és ennek a területnek már látképet illető elrondítása -, azt nem korlátozzák. Tehát a rossz dolgokra vonatkozó korlátozásokat nem emelik bele ebbe a javaslatba, illetve ebbe a koncepcióba.

Mi azt gondoljuk, hogy ami a közérdeket szolgálja, az tehát nem jelenik meg, márpedig a pályázat, a versenyeztetés, a közbeszerzés - még ebben a szóban is szerepel -, ez, ugye, a köz érdekét szolgálja, hiszen a hatékonyságot javítja, az árakat csökkentheti, a beleszólás lehetőségét biztosítja. Ha több

szereplő van, akkor lehetőséget kínál rá, hogy a jobb ajánlatot tevő, a jobb befektetéseket, beruházásokat megvalósító szereplőket kedvezményezze. Ugye, ezeket az eszközöket elvetik, nem élnek ezekkel az eszközökkel.

És valóban nagyon súlyos, szintén fölmerült már itt a vitában, hogy aznap, amikor egyébként a költségvetés rossz állapotára hivatkoznak - ugye, itt is mindenféle kifogás van, hogy miért került rossz állapotba a magyar költségvetés -, ugye, a mai napon Varga Mihály beszélt erről, és Varga Mihály bejelentett egy 675 milliárd forintos megszorítást, akkor, ugye, emellett tényleg a mai napon tárgyaljuk azt a törvényt, aminek hogyha megnézzük, hogy a kormány mit ad a befektetőnek, milyen hozzájárulást ad a befektetőnek, ennek a befektetőnek, illetve milyen 5 százalékos adókulccsal illetik ezeket a beruházásokat, akkor hát, ebből az látszik, hogy mintegy 500 milliárd forintos bevételtől esik el a magyar költségvetés.

Tehát az egyik órában, a délelőtti órákban arról panaszkodnak, hogy 675 milliárd forintra szükség lenne a magyar költségvetésben, néhány órával később meg tárgyalunk egy törvényjavaslatot, ami lehetővé teszi, hogy 500 milliárd forintnyi adóbevétel ne szedjen be a magyar kormány. Tehát akkor hogy van ez most? Válságban van a költségvetés? Krízisben van a magyar államháztartás, vagy nincsen krízisben, és megengedhetjük magunknak, hogy az 5 százalékos mini áfakulcs miatt elessünk 500 milliárd forint adóbevételtől? Tehát akkor ezt is rendbe kéne tenni, hogy most mi az igazság. Most akkor Varga Mihály ebből a szempontból valós állapotot, valós képet festett le a magyar költségvetésről, vagy tényleg megengedhető az, hogy 500 milliárd forintot elengedjünk?

De menjünk tovább! Mi történik még? Hát, az történik, hogy Budapest hosszú távú fejlődését egy nagyon súlyosan befolyásoló, méregdrága projektet akarnak megvalósítani, mert ez a projekt, ennek a mérete, ennek a kiterjedése tényleg hosszú távon meghatározza Budapest életét, Budapest élhetőségét.

12 pontban összegeztük mi az LMP részéről, hogy egyébként milyen beruházást, milyen fejlesztést, milyen változtatást kellene megvalósítani ezen a területen, ami tényleg, már csak a kiterjedését tekintve óriási lehetőségeket tartogathatna Budapest számára. Ezek pozitív érdemi lehetőségek lennének.

Az első pontunk azt mondja, hogy a fejlesztés nem lehet nemzetgazdaságilag kiemelt projekt, a helyi és fővárosi szabályozásokat is be kell tartani, csak úgy, mint a környezetvédelmi és más vonatkozó törvényeket, illetve az érintettek beleszólását kiemelten biztosítani kellene.

A második pontunk azt mondja, hogy minden, a fejlesztéssel kapcsolatos dokumentum legyen nyilvános, legyen transzparencia, ne titkoljanak semmit a beruházással kapcsolatban. Miért titkolóznak, miért nem nyilvános minden adat, minden információ?

A harmadik pont: a létrejövő új városrésznek zöldminta-projektnek kell lennie, ezen belül a következő alpontokat foglalmaztuk meg: a terület legyen zöldebb, azaz a biológiai aktivitási értéke nem csökkenhet. Még egyszer hangsúlyozzuk, hogy ez Budapest zöldaranytartaleka. Természetesen, rendbe kell tenni, természetesen fejleszteni kell.

A következő pontunk: rendes, földkapcsolatos park kell legalább az értékesített terület felén, legalább 35 hektáron, mert a jelenlegi elképzelésekből azért mégiscsak egy kamupark koncepciója rajzolódik ki. Részben a vasúti pályák befedésére szolgáló betonágyra tennének parkot. Tehát egy olyan parkról van szó, ami egy óriási betonágyon fekszik. Hát, ez minden, csak nem természetes, ez minden, csak nem magas biológiai értékkel bír megoldás és beruházás.

Azt is mondjuk, hogy legyen zöldfolyosó a Nyugati pályaudvarig. Ez egy olyan végigszelhető és -kerékpározható park lenne, ami összeköttetést biztosít az ott tervezett Podmaniczky parkkal. A zöldfolyosó és a nagy park az, ami az egész fővárosnak hasznos lehetne tulajdonképpen az egész projektből, hiszen csökkenti a hőszigetelést, felüdülést és rekreációs lehetőséget biztosít. És valóban, a vitában klímaszempontok is előjöttek. Na, ezek azok a beruházások, amelyek ezeket a klímaszempontokat szolgálnák, amelyek a klímavédelmet biztosítanák a fővárosban.

(14.20)

S ismét aktuális erről beszélni: április első felében vagyunk, és 30 fokot jeleznek a hétvégére. Ez egy nem normális állapot, és ezt figyelembe kéne venni azoknál a beruházásoknál, amiket terveznek a fővárosban.

Terveznénk a Rákospatakat követő rekreációs folyosót is, és az egész beruházást úgy kéne megvalósítani, hogy a 15 perces városrész feltételeit, előírásait teljesítse ez a beruházás. Azt is mondjuk, hogy az új városrész legyen szivacs város, tehát itt a vízmegtartásra vagy -visszatartásra kellene hangsúlyt fektetni. Az itt épülő épületeknek a legkorszerűbb energetikai követelményeknek kellene megfelelni. Jó lenne megismerni, hogy ezt hogyan tervezik, hogyan akarják biztosítani.

De menjünk tovább a pontokkal! Mi azt mondjuk, hogy a fejlesztési koncepció elkészülte után legyen pályázat - most mintha megcserélnék ezt a sorrendet -, azt mondjuk, hogy a beruházók a területet piaci áron vásárolják meg, ne adjunk ehhez kedvezményt, ne adjunk ehhez támogatást, ne szolgáljuk a beruházó profitérdekeit. Mert most az történik közvetett módon, hogy a beruházó adófizetői forintból sok száz- és ezermilliárdos profitját akarjuk szolgálni. Ne tegyük ezt! És luxuslakások helyett az átlagos magyar igényekre szabott, megfizethető lakások megépülését kéne szolgálni. Nem épülhetnek 45 méternél magasabb épületek, nem akarunk felhőkarcolókat,

azt sem akarjuk, hogy 8 ezernél több lakás épüljön ezen a területen, ne építsünk be mindent, legyen minél nagyobb kiterjedésű zöldterület, amit megtartunk. A terület kiszolgálása pedig nem alapulhat autózásra. Itt a közösségi közlekedés fejlesztésére kell helyezni a hangsúlyt. Ezzel kapcsolatban is nagyon sok pontot foglalmaztuk meg. A 12. pontunk pedig azt mondja, hogy a beruházó járuljon hozzá a közcélú kapcsolódó fejlesztésekhez legalább 25 százalékos arányban.

Azt gondoljuk, ezek azok a pontok, amik egy élhető, együtt élhető beruházást szolgálnának. Ezek azok a keretek, amik azt jelölnék ki, hogy itt valóban olyan beruházás történik, amely nem az arab befektető érdekét szolgálja, amit magyar adófizetői forintból támogatunk, hanem tényleg a budapestiek, az angalföldiek, a zuglóiak, az újpalotaiak és minden fővárosi érdekét szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd frakciójából jelentkezett. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Csak szeretném még azt is elmondani, amit az előbb is elmondtam, hogy mi a Párbeszéd-Zöldek mennyire károsnak tartjuk ezt az egész szerződést és magát a beruházást is, ezért benyújtottunk egy olyan alaptörvény-módosítást, amely a nemzeti vagyonról szóló rendelkezést kiegészítené azzal a mondattal, hogy „a nemzeti vagyon körébe tartozó kizárólagos állami vagy önkormányzati tulajdonban álló ingatlan vagyon nemzetközi szerződés vagy megállapodás keretében nem idegeníthető el”. Úgy látszik, hogy önöknek Alaptörvénybe kell írni mindent, azt is, hogy tudják, a pedofilok segítőinek nincs elnöki kegyelem, ne-hogy véletlenül az aktuális köztársasági elnök rosszul tudja és mégis ilyesmit csináljon. S úgy látszik, azt is bele kell írni, hogy a nemzet vagyonát nem tapsoljuk el ilyen szerződések keretében mindenféle közbeszerzési eljárás kizárásával.

Ez a módosítás megakadályozná, hogy az önkormányzat a magyar embereket megkerülve saját zsebre üzleteltesen mindenféle külföldi befektetőkkel. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, a DK frakciójából. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Én vártam volna, hogy legalább a vezérszónoki kör után államtitkár úr a rengeteg kérdésre, amiket az ellenzéki képviselők megfogalmaztak, megpróbál válaszolni. Értem én, hogy

nincs könnyű helyzetben, mert amennyire én tudom, igazából budapesti helyismerete sincs. Nem tudom, hogy mennyire ért várostervezési, városrendezési, közlekedéstervezési és közlekedésszervezési kérdésekhez, de ha már bevállalta azt, hogy ön lesz az előterjesztő képviselője itt az Országgyűlésben, akkor ezekre a kérdésekre talán egy kicsit fel lehetett volna készülni. *(Azbej Tristan: Mindenre fogok válaszolni!)* Nyilván fog önnek is szót adni az elnök asszony, államtitkár úr, és epedve várom, hogy ne csak a zárszóban vegyen részt a vitában, hiszen azokra a kérdésekre, amiket itt ellenzéki képviselőtársaimmal együtt megfogalmaztunk, jó lenne választ kapni, és utána jó lenne, ha nekünk még lenne lehetőségünk reagálni. Az a neve ennek a műfajnak itt az Országgyűlésben, hogy plenáris vita zajlik erről a törvénytervezetről. Az nem vita, államtitkár úr, hogy mind a két oldal elmondja a saját véleményét, és utána igazából sem a kormánypárti képviselők, sem pedig az előterjesztő államtitkár nem vesz részt a vitában, hiszen nem válaszol nekünk.

Harrach képviselőtársamnak pedig annyit szeretnék mondani, hogy ültünk mi együtt, ha jól emlékszem, nem is olyan régen - de mondjuk inkább úgy, hogy jó régen - a Fővárosi Önkormányzat testületében. Tényleg őszintén meg vagyok lepődve, Harrach képviselő úr, hogy ön ezt a törvényjavaslatot támogatni tudja, és azt találja mondani, hogy ha a Bazilika vagy az Országgyűlés mellett épülnének fel ezek a luxus-felhőkarcok, azzal problémája lenne, de ott, azon a területen nincs. Én azt gondolom, hogy aki a pesti látképet, a Hősök tere környékét nem tartja a város szerves részének vagy nem tartja a belváros részének, az nagyon nagyot téved. Köszönöm a szót, elnök asszony.

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP-ből. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Én is szeretném kifejezni, hogy azt a műfajt, amit most itt próbálunk lebonyolítani, tényleg úgy hívják, hogy vita. Tehát itt vitázni kellene. S én is nagyon szívesen hallanám egyébként nemcsak az államtitkár úr válaszait ezekre a kérdésekre már a vita során, hogy mi tudjunk rájuk viszontreagálni és újabb kérdéseket föltenni. Egy nagyon fontos beruházásról van szó, ezer és ezer kérdés van, s tényleg órákon át itt lehetnénk. Arra kérem államtitkár urat, hogy vegyen részt a vitában, válaszoljon a kérdéseinkre, arra mi megint reagálni fogunk, államtitkár úr megint reagál, arra ismét tudunk valami reakciót adni, és akkor kibontakozik valami, ami legalább segíti azt, hogy egy picivel többet tudjunk meg erről az egészről.

Azt a kérdést szeretném feltenni, hogy államtitkár úr egyáltalán tudja-e, hogy itt mi történik, hogy

pontosan mi fog megvalósulni. Csak egy példát mondok. Amikor beleírják a törvénybe, hogy vasútpálya-fejlesztések, az mit fog jelenteni? Ez a vasúti pálya azt jelenti, hogy amikor én például napi szinten használok az északi vasúti szárnyvonalat és a Nyugati pályaudvartól próbálok eljutni a XIII. kerületbe, illetve Újpestre, akkor nekem könnyebb lesz az életem, meg az utazótársaimé? Ez azt jelenti, hogy egy valódi elővárosi vasút jön létre, ahol nem félóránként jön a vonat, ha éppen jön, hanem negyedóránként, 10 percenként, és kulturált, normális, nyugat-európai szintű szolgáltatásban fogok részesülni? Vagy amit ide leírtak, az nem ezt jelenti, hanem valami mást?

Egyébként nemcsak államtitkár úr részvételét szeretném kérni ebben a vitában, hanem a kormánypárti képviselőtársaim részvételét is. Ha jól látom, éppen ketten ülnek itt a padsorokban. Nem tudom, hol vannak a többiek. Őket nem érdekli ez a beruházás? Nem érdekli őket a maxi-Dubaj? Ők tudják ezekre a kérdésekre a válaszokat? Önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, kaptak erről belső tájékoztatást valami belső hírlevél formájában? Vagy miért ülnek itt ilyen nyugodtan? Illetve akik nem ülnek itt, azok miért nem ülnek itt? Ők tudják, hogy pontosan mi fog megvalósulni?

Ezek tényleg olyan kínzó kérdések, amelyekre szerettem illene megadni a választ, és nem nekünk, ellenzéki képviselőknek, hanem a budapestieknek és Magyarország teljes nyilvánosságának. Köszönöm.

ELNÖK: Közkívánatra egy kormánypárti hozzászóló következik. Herczeg Tamás képviselő úr kért szót két percben. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Messze nem közkívánatra. Először is szeretném Gy. Németh képviselő asszonynak megköszönni, hogy miközben hiányolta a budapesti kormánypárti képviselőket, nem tett célzást arra, hogy én magam nem budapesti vagyok és így voltam vezérszónok.

Én azt hittem, hogy elsősorban ennek a 130 hektáros területnek a sorsa vált ki majd itt nagy vitát. Ez így is volt, de azért sikerült pedofilozni, meg „kormánypárti nagyvállalkozózni”, meg akkugyarázni. Szerintem ezek egészen másik történetek, de nyilván mindent mindennel össze lehet keverni, egymás mellé lehet állítani.

Néhány felvetés esetén gondolkodtam a válaszon. Az szerintem nem kérdés, hogy az ott lakóknak méltányos módon kell lakhatást biztosítani. Mint ahogy elképzelhetetlennek tartom, hogy ne legyenek olyan fórumok, platformok, egyeztetések, amelyek részben korábban voltak és azok alapján kialakult néhány szükségletvárásról alkotott kép, ami alapján ezt a koncepciót a kormányzat kialakította. Másrészt pedig nyilván lesznek is még ilyenek.

S hogy ki mit látott? Szerintem képviselő úr is többé-kevésbé tájékozódott abból az anyagból, amit

én is látok itt. Egy ellenzéki portál írja, hogy vasút-vilamos-metró hármas csomópontot építene ki a kormány az évek óta lerobbant Rákosrendező vasútállomás helyére. És még vagy három-négy olyan fontos dolgot sorol ez a szöveg, ami, azt hiszem, hogy minden budapesti számára jó, és nem csak a környéken lakóknak.

(14.30)

Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy ez most nem lehet indokolt, de azt azért tudjuk, hogy Párizstól Budapestig *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* minden új fejlesztés vihart kavart, elég, ha csak - és befejezem a mondatot, köszönöm szépen - a Nemzeti Színház építésétől a Puskás Stadionon keresztül a Zene Házára gondolunk. Én azt hiszem, hogy ez a fejlesztés most jelen pillanatban ebben a fázisban jár, de lesz majd olyan időszak is, amikor a budapestiek azt fogják mondani, hogy ez egy jó történet. Köszönöm szépen, lejárt az időm.

ELNÖK: Normál időkeretben kért szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, a DK frakciójából. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Meglepett Herczeg képviselő úrnak ez a néhány mondata. Nem tudom, milyen ellenzéki portálról idézett, de mi arról beszélünk... *(Herczeg Tamás: Telex!)* Tessék? *(Herczeg Tamás: Telex!)* Telex? Jó. Ugye, mi arról beszélünk, ellenzéki képviselők, hogy pont azokat nem látjuk a törvényben, amit lehet, hogy a Telex írói vagy újságírói beleértene és belelátnak. De azt gondolom, hogy arról van itt szó, hogy mi egy törvénytervezetet tárgyalunk, amiből hiányoljuk azokat a konkrét vállalásokat, amit akár a magyar kormány, akár pedig majd az arab befektetők fognak vállalni.

Engedjék meg nekem, hogy hadd idézzek néhány mondatot szintén a Telextől, ha már a képviselő úr őket idézte. Az a bizonyos belgrádi projekt, amiről Szabó Rebeka képviselőtársnőm is beszélt, hogy Karácsony Gergely főpolgármester úr meglátogatta, azokról a következő mondatokat lehet olvasni. Azt mondja, hogy 2012-ben az akkor még 3 milliárd dollárosra tervezett projektet az akkori miniszterelnök, Aleksandar Vučićnak prezentálták, aki ma Szerbia elnöke.

A projekt végül is 2004-ben *(Sic!)* indult el, és egy nagy értékű - ugyanúgy, mint ahogy Rákosrendező -, folyóparti rozsdáövezetben zajlott - Rákosrendező persze nem folyóparti, mielőtt még bárki azt gondolná, hogy én ezt gondolom -, nem messze a központi pályaudvartól. Az előkészítés itt is a háttérben zajlott, társadalmi egyeztetés nem történt. A városvezetésnek ott is volt már egy kialakított általános városrendezési terve, amibe a projekt nem igazán illett bele. Az volt a megoldás, hogy egy hatóság ülés során megváltoztatták a város terveit.

Herczeg Képviselő Úr! Itt még egy hatóság ülés sem volt, itt semmiféle egyeztetés nem volt. És ha ön jóhiszeműen esetleg azt gondolja, hogy kellett volna ilyennek lenni, mert különben a magyar kormány nem hozta volna be ide ezt az elképzelést vagy ezt a törvényjavaslatot, nem volt ilyen, semmilyen egyeztetés nem volt. Ugyanúgy a sajtóból tudta meg a város főpolgármestere, a két érintett kerület polgármestere, hogy egyáltalán mi készül, mint ahogy például tegnap is a VIII. kerület polgármestere, Pikó polgármester úr a törvényjavaslatból tudta meg, hogy kétszáz lakót ki fognak költöztetni vagy kétszáz családot kissemmiznek azért, mert a Nemzeti Köszolgálati Egyetemnek egy új tanárképző campust szeretnének építeni.

Szóval, az a baj, képviselő úr, hogy önök minden egyes ügyben, ami egyébként nagyon sok embert érint, nagyon sok embernek megváltoztatja az életét, egy városrésznak, a pesti oldalon egy nagyon jelentős részét meg fogja változtatni, még mindig jóhiszeműen próbálnak eljárni és próbálnak rá gondolni. Holott azt gondolom, hogy az elmúlt 14 év fényesen bebizonyította, hogy valahol, titkos hörcsöglyukokban eldöntenek valakik valamit, és utána keresztül-erőszakolják a teljes magyar nyilvánosságon, a magyar Országgyűlésen, az önkormányzatokon és az embereken.

Én még mindig szeretném kérni az államtitkár urat, hogy ne tegye már meg azt a csúfos dolgot velünk, hogy most már közel másfél órája körülbelül - legalább - vitatkozunk itt erről az előterjesztésről, és ön majd csak a zárszóban fogja elmondani a véleményét. Szerintem egy felelős államtitkárnak meg kell adni a lehetőséget arra, hogy az ellenzéki képviselők által feltett kérdésekre választ kapjanak, és utána az ön válaszára még reagálni is tudjunk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Párbeszéd és az LMP sorraiból.)*

ELNÖK: Ismételten kétperces felszólalások következnek; ellenzéki képviselőt kormányparti követ. Ennek szellemében Herczeg Tamás képviselő úrnak adok szót, parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Csak annyit, hogy ha olvasom a különféle szövegeket, amik nem légből kapottak, a Szegedi úti felüljáróról például egyértelmű, hogy hatalmas ajándék lesz mind az angyalföldieknek, mind a zuglóiaknak, mind azoknak, akik egy autómentes Városligetben szeretnének időt tölteni, és még sorolhatom ezeket.

Önök említettek kiváló elképzeléseket, szándékokat, terveket ezzel a területtel kapcsolatban is, de azért az elmúlt öt esztendőben ebben a térségben valóban semmi nem történt. Én ismerem, elmentem megnézni egyrészt, másrészt a 120-as vasútvonal Békéscsaba és Budapest között itt megy, tehát ilyen szempontból is ismerem ezt a terepet. Tehát azok az

elképzelések, amikről önök beszélnek, azok elképzelések, és semmiféle konkrét megvalósítást nem látott az ember.

És még egy gondolat, hogy az arab világ semmiképpen nem úgy van előttünk, és ezt szerintem senki nem mondta, minthogyha a klímavédelem vagy a klímakatasztrófa elhárítása szempontjából egy mintatársaság lenne. Erről nem volt szó, mint ahogy, úgy gondolom, hogy önmagában ez a 130 hektáros terület se ad választ Budapest 60 ezres népességcsökkenésére vagy nem ad választ a klímaproblémáinkra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A következő kétperces felszólaló Szabó Rebecka képviselő asszony, a Párbeszéd frakciójából. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Én tényleg elhűlve hallgatom, egyébként mindemellett nagyon köszönöm Herczeg Tamásnak, hogy legalább a Fidesz részéről valaki válaszol, merthogy az államtitkár úr egyelőre mélyen hallgat.

Amikor önök arról beszélnek, hogy az elmúlt öt évben nem történt semmi a területen, de ez állami terület, MÁV, tudják, Magyar Államvasutak, hozzájuk tartozik. Tehát itt az állam nélkül nem tud semmi se történni. A főváros gyárthat rá koncepciót, mint ahogy ezt meg is tette, de nyilván ahhoz, hogy egy koncepció megvalósuljon, ahhoz azért önöknek, akik jelenleg sajnos - véleményem szerint sajnos - kétharmados többséggel az államot képviselik, kéne ebben valami együttműködés.

De nem, önök úgy döntöttek, hogy egy nemzetközi, mindenféle - szerintem - hátsó indokokat tükröző szerződés keretében átjuttassák arab befektetőknek a területet, és azt mondják a fővárosnak, hogy ezt nektek, ti nem szólhattok bele, hogy mi épül itt.

Én szeretném megkérdezni Herczeg Tamást, hogy ugye, ha jól látom, az ön képviselői irodája Békéscsabán van. Tehát én nem tudom, ha most valaki azt mondaná, hogy építsünk már Békéscsabára felhőkarcolókat, itt van a város közepén vagy a városban valahol ez a terület, ezt így körberajzoljuk, itt még úgy sincs semmi, legyenek már ott felhőkarcolók, sőt, legyen ott Európa legmagasabb toronyháza - jelenleg, úgy tudom, hogy Varsóban van Európa legmagasabb épülete, 310 méter, mármint ilyen toronyház -, építsünk oda egy 350 métereset, és senki nem kérdezi meg sem az önkormányzatot, sem önt, aki a térség országgyűlési képviselője, sem a helyi lakókat - akkor ön mit mondana? Hogy persze? Dehogy mondaná! Nyilván ön is fel lenne háborodva, csak ön esetleg be tudna menni a miniszterhez vagy az államtitkárhoz, és megkérdezné, hogy mi a manó ez itt.

Ezt kérdezzük mi, budapestiek is, hogy mi a manó ez itt. Én nagyon örülök neki, hogy ön itt van és vitatkozik. De hol vannak a budapesti illetőségű fideszes

vagy KDNP-s képviselők? Harrach Péter az előbb itt volt, most kiment, nyilván van valami dolga, jó, hogy itt volt. De rajtuk kívül senki az égedta világon nincs itt, és szerintem ez felháborító. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Kanász-Nagy Máté képviselő úr a következő kétperces hozzászóló az LMP-ből, parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen a szót. Én is szeretném megköszönni Herczeg Tamás képviselőtársunknak, hogy részt vesz a vitában.

Amit előzőleg mondott, szerintem áruklódó volt. Azt mondta, hogy ajándék, talán a felüljáróra utalt. A helyzet az, hogy ennek nem kéne ajándéknak lennie... (*Herczeg Tamás: Felolvastam az Indexből, vagyis a Telexből!*) Tehát ne így tekintsünk ezekre a beruházásokra! Nekem az a gyanúm, hogy a kormány és államtitkár úr úgy tekint ezekre a beruházásokra, hogy ajándék.

Tehát ha már idejön ez a kedves közel-keleti befektető, ha idejönnek Dubajból, és megvalósítják ezt a beruházást, legyünk hálásak, és akkor fogadjuk el azt az ajándékot, ami ennek a közel-keleti befektetőnek és a magyar kormánynak az ajándéka a budapestiek számára, hogy, hát akkor itt a felhőkarcolók meg a luxusplázák és a luxuslakások mellett meg az óriási bentonenger mellett lesz, mondjuk, egy felüljáró. Meg fogadjuk el ajándékként, hogy lesz gyalogosösvény, meg lesz egy kicsi biciklisáv, meg lesz egy új vasútvonal, amivel kapcsolatban ismét szeretném feltenni a kérdést, hogy ez a vasúti fejlesztés pontosan milyen célt szolgál - tehát akkor ez egy ajándék.

(14.40)

Nem, én azt gondolom, ennek nem ajándéknak kell lennie, ne így tekintsünk rá, hanem tekintsünk úgy rá, hogy ez tulajdonképpen a budapestieknek járna. Tehát mindenkinek jár az, hogy a közszolgáltatások minősége, színvonala magas szintű legyen. Jár az, hogy igen, legyen összeköttetés Angyalföld és Zugló között. Jár az, hogy Újpestről, Angyalföldről néhány perc alatt be lehessen jutni elővárosi vasúttal a Nyugati pályaudvarra. Jár az, hogy az M1-es metrót meghosszabbítsuk, és ez már nagyon-nagyon régóta járt volna, ezt nagyon-nagyon régóta meg kellett volna valósítani, nyilván a mindenkori kormánynak és a mindenkori fővárosnak együttműködésben a budapestiek érdekében, nem pedig az, hogy idehoznak ilyen luxusbefektetéseket, amelyeket még a mi pénzünkől támogatunk, tehát adófizetői pénzből. Tehát pont az adófizetők adnak ajándékot ennek a befektetőnek, hogy a profitját növelje.

Tehát én azt gondolom, hogy tényleg ez a kormányzati hozzáállás nagyon úgy néz ki, hogy fordítva ülnek a lovon. Itt nem ők adnak nekünk ajándékot, tehát nehogy már ők adjanak ajándékot - hát, mi fizetjük az ő beruházásukat és a profitjukat!

ELNÖK: Szintén két percben kért szót Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, a DK frakciójából. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Teszek még egy bátortalan kísérletet, hátha rá tudom venni államtitkár urat, hogy ne csak a vita végén reagáljon. Elég fiatal, államtitkár úr, de úgy látom, hogy azt a fideszes tempót sikerült már megtanulnia, hogy szépen csendben végigülünk egy parlamenti vitát, aztán a végén, finoman fogalmazva, jól kiosztjuk az ellenzéki képviselőket, csak ez nem vita, államtitkár úr.

Herczeg képviselő úrnak szeretném azt mondani, hogy pontosan elmondtam a hozzászólásomban, hogy éppen azok nem szerepelnek a szerződésben. Lehet, hogy ott abban a hírportálcikkekben szerepelnek, de ebben a törvényjavaslatban és az arab kormánnyal kötendő szerződésben nem szerepel sem a Szegedi úti felüljáró, nem szerepel a 3-as villamos ezen történő átvezetése, és a kiszáraztatott teljes szükséges felújításáról, járműcserejéről szintén nincs szó. Tehát lehet, hogy a sajtóban ez már így jelenik meg, de az az előterjesztés, az a törvényjavaslat, ami előttünk van, ezeket nem tartalmazza.

A népességsökkenésről engedjen meg nekem még két gondolatot. Van annak azért valami diszkrét bája, hogy fideszes képviselő - hogy mondjam - nehezményezi, hogy Budapest lakossága csökkent. Ennek két oka is van, képviselő úr, de nyilván Békéscsabán ugyanezek az okok játszanak szerepet vagy ugyanezen okok miatt csökken Békéscsaba lakossága is. Az első és a legfontosabb: aki tudott, elment ebből az országból, Békéscsabáról is meg Budapestről is. Lehet, hogy Budapestről többen tudtak elmenni, mert képzettebbek, vállalkozószelleműbbek és könnyebben találtak külföldön munkát. A másik oka ennek az egész népességsökkenésnek pedig az, hogy 2022-ben, de aztán 2023-ban még kevesebb gyermek született, soha annyira kevés gyerek nem született Magyarországon, mint 2023-ban. Erre mondja azt az árnyékkormány, erre mondom én azt szociális és nyugdíjügyi árnyékminiszterként, hogy ez az önkormányzatok és családpolitikájának a teljes kudarca. Köszönöm.

ELNÖK: Mivel normál felszólalásra senki nem jelentkezett, most újabb kétperces körre van lehetőség. Herczeg Tamás képviselő úr jelentkezett ismételtén. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen. Azt hiszem, hogy lezárom a kétperces felszólalásaimat.

Szabó Rebekának mondom, hogy természetesen nincs ilyen rozsdábovázat Békéscsaba szívében, de ha lenne, akkor természetesen azt mondanám, hogy az nem helyes, ha a békéscsabaiak értesülnek arról, hogy mondjuk, ott az ön által említett ingatlan épülne.

Kanász-Nagy Máténak pedig mondom: elnézést, de nem tartom teljesen korrektnek, amit mondott, hiszen idéztem egy lapból. Messze nem arról beszéltem, hogy a kormányzat ajándékként tekint a különbözőféle infrastrukturális fejlesztésekre.

Az, hogy a Gyurcsány-kormány alatt milyen demográfiai mutatók voltak, és milyen termékenységi ráta volt, és most milyen, az megint egy külön vita téma lehetne. Gondolom, hogy talán nem tartozik ehhez a tárgyhoz, de ha tartozik, én szívesen beszélgetek, vitatkozom erről is.

Úgy látom, hogy Z. Kárpát Dániel elment már. Én azt hittem, hogy ő örömmel beszél arról a lakásfelújítási vagy házfelújítási, családiház-felújítási projektről, ami most indul reményeink szerint a nyáron. Azzal én is egyetérték, hogy az az 1 százalékos kör, ami ezt igénybe tudja venni az 1990 előtt épült családi házakat illetően, kevés. Csak mondanám, azt gyanítom, hogy ez az első lépés többek között azért is, hogy mondjuk, Békéscsabán is meg a kistelepléseken is otthon maradjanak az emberek. Próbálok válaszolni Gy. Németh képviselő asszony fölvetésére ez ügyben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szintén két percben kért szót Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd frakciójából. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Még azt szeretném megjegyezni, az előbb elhangzott az is, hogy nem ez a 130 hektár fogja megoldani a klímaválság problémáját. Nem, a globális klímaválságát nem, de azt, hogy Budapesten milyen életminőségben élhetnek az emberek, és hogy azok az intézkedések, amelyek a klímaválság káros hatásait hivatottak mérsékelni, azokat igenis részben megoldaná. Egy fővárosban egy ekkora terület egy kincs, egy aranybánya. Itt lehetne csodálatos, előremutató, XXI. századi olyan fejlesztést végezni, ami szem előtt tartja a klímadaptációs és a szociális szempontú fejlesztéseket is. Tehát gyakorlatilag egy ilyen pozitív értelemben vett mintafejlesztést lehetne itt a parkváros-konceptióval elvégezni, és nem ezekkel az óriási felhőkarcokkal, amiről nem kérdezték meg a magyar és az itt élő, a budapesti embereket.

Tehát egészen egyszerűen ez egy óriási kihagyott lehetőség, és kifejezetten rontani fogja Budapestnek azokat a képességeit, amelyekkel egyébként megküzdhetne a mindannyiunkra globálisan váró klímaválság hatásaival.

Államtitkár úrhoz fordulok, elnézést, én nem ismerem önt személyesen, de most megnéztem, és ha jól látom, önnek van geológusdiplomája és a földtudományok szakon van PhD-ja. Én magam biológus vagyok, én is természettudományi karon végeztem, és én egyébként mélyszélesen bíznék a természettudományi tudásban.

Önnek pontosan tudnia kell, hogy mit jelent a klímaváltság, önnek pontosan tudnia kell, hogy egy városban, egy nagyvárosban a zöldterületek mennyire fontosak. Ehhez képest ön itt ül, és képes előadni ezt a megállapodást számunkra, és nem reflektál ezekre a szempontokra, és nem vesz részt a vitában, amikor olyan dolgokról vitatkozunk, amire önt a diplomája egyébként feljogosítja, felruházta tudással, és amiről önnek mint diplomás szakértőnek is igenis tudnia kellene, hogy sajnos nekünk van ebben igazunk, a zöldeknek van igaza abban, hogy parkkal, zöldterülettel kell fejleszteni egy várost, és nem a legmagasabb felhőkarcolókkal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szintén két percben kért szót Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP frakciójából. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm szépen. Nekem most mégiscsak megtetszett az az ajándékkonceptió, és azt hiszem, itt Gy. Németh képviselőtársammal megfejtettük, hogy itt tényleg ajándékról van szó, ugyanis, még egyszer, nem az történik, hogy valami normál ügymenetben léteznének fejlesztési koncepciók a kormány asztalán, amelyekre régóta készülnek, és megvalósítják őket, amikor úgy hozza a költségvetés helyzete. És egyébként már régóta úgy hozhatta volna a költségvetés helyzete, mert az önök döntése az, hogy mondjuk, az akkumulátorgyárakat támogatják vagy a dubaji befektetőt, vagy éppen 5-10-15 évvel ezelőtt megvalósítanak olyan közlekedésfejlesztéseket, amiket most itt az arab befektetés mellé megkapunk.

Az ajándék. Mikor jó egy ajándék, és mikor örülünk egy ajándéknak? Ha például azt hosszas várakozás övezi, ha hosszasan várakozunk rá, készülünk rá, hogy valamit kapni fogunk, és akkor elindul bennünk egy ilyen izgalmi állapot kibontakozása, hogy örülni fogunk annak az ajándéknak, amit megkapunk.

De van egy másik feltétel is, hogy ez az izgalmi állapot és ez az öröm bekövetkezzen, amikor megkapjuk az ajándékot. Ez nyilván csak akkor teljesülhet, ha ez titkos, tehát ha nem tudjuk előre, hogy milyen ajándékot fogunk kapni, hiszen ha kiderül az ajándék, akkor már nem olyan nagy az öröm, nem olyan nagy a meglepetés, hiszen tudunk róla. Hát, pontosan ez történik.

Amikor címszavakban beleírnak fejlesztési irányokat, hogy felüljáró, vasúti szárnyvonal, összeköttetés a reptérrel, valamiféle gyalogjárda-fejlesztés megvalamilyen zöldfejlesztés, akkor ezek gyakorlatilag titokban maradnak, hiszen nem bontják ki ennek a részleteit, nem mondják meg nekünk, hogy pontosan mire kell gondolnunk. És igen, amikor ezek majd valamilyen formában megvalósulnak, és e miatt a luxusbefektetés miatt valósulnak meg, tehát nem azért valósulnak meg, mert egyébként Lázár János közlekedési miniszterként fontosnak tartaná azt, hogy Budapesten belül elővárosi

vasúttal is lehessen közlekedni, hanem azért valósulnak meg, mert ha már idejön a dubaji befektető, és megcsinálja ezt a luxusberuházást, akkor nyilván valamit itt építeni kell.

Tehát még egyszer összegezve: én tényleg úgy gondolom, hogy erre úgy tekintenek, mint egy ajándék, és a budapestieknek örülniük kellene, hogy akkor a luxus mellé - na, ez nem a mi luxusunk lesz, ez a befektető luxusa lesz - legalább kapunk valami felüljárót meg plusz egy vasúti pályát, meg esetleg egy kerékpársávot. De még egyszer, nem ajándék, ennek már régen meg kellett volna valósulnia.

ELNÖK: Megkérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdem Azbej Tristan államtitkár urat, hogy válaszol-e az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy él a lehetőséggel. *(Gy. Németh Erzsébet: De jó! Éljen!)* 30 perc áll államtitkár úr rendelkezésére. Parancsoljon!

(14.50)

AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Érdeklődéssel követtem a vitát, akkor is, ha a vita egy tudatosan félreértett irányba lett terelve az ellenzéki képviselők által. Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony szinte már hízolgőnen utalt a fiatal életkoromra. Ahhoz viszont elég idős vagyok, hogy ne vigyenek be a bozótosba a tárgytól eltérő vitatémákkal *(Gy. Németh Erzsébet: Nincs ilyen szándékom!)*, valamint egy politikai ütközetre, főpolgármesteri, önkormányzati választási kampányszólásoknak, programbeszédnek a hangoztatására felhasznált vitára, aminek egyébként a célja egy törvényjavaslat megvitatása.

Ez a törvényjavaslat pedig nem a rákosrendezői beruházás megvalósítására, a beruházás részleteire, annak a kivitelezésére vonatkozik, hanem csakis és kizárólag az ezt megalapozó nemzetközi szerződéssel kapcsolatos eljárás szerinti felhatalmazás megkérésére. Tehát ez egy kihirdető törvényjavaslat. Ennek ellenére én a vitában felvetetteket becsülettel végighallgattam *(Gy. Németh Erzsébet: Ez a dolga, államtitkár úr!)*, és gondosan kiválogattam azokat, amelyek az együttműködési megállapodás kihirdetésére vonatkozó törvényjavaslatra vonatkoznak. Azért nem szólaltam fel a vita közben, mert igen kicsiny volt a megemlített pontok száma, ami erre vonatkozott, és azok pedig általában véve igen-nem kérdések voltak, amikre én ennek megfelelően igyekszem igen-nem, tömör és tiszta választ adni.

Ami a Ház előtt fekvő törvényjavaslat társadalmi egyeztetésére vonatkozik: a jogszabályok szerint ez megtörtént, és lezárult január folyamán. Bár, még

egyszer, egy kihirdető törvényjavaslatról van szó, a társadalmi egyeztetés során a beruházással kapcsolatos szakmai észrevételek is érkeztek, például a zöldfelületekkel kapcsolatban, környezeti, fenntarthatósági témákkal kapcsolatban, és bár nem volt szorosan a javaslat témája, az előterjesztők és a kormány ezeket megfontolta, és az észszerűség határain belül beépítette.

Még egyszer: ritka, de konkrét kérdések elhangoztak az együttműködési megállapodás tárgyával, a konkrét tárgyával kapcsolatban. A reptérrel, a Rákosrendezőt összekötő vasútpályával kapcsolatban a válaszom az, hogy a megállapodás a rákosrendezői vasútállomásig való összeköttetést foglalja magában. Egy másik, hasonló témájú kérdés arra vonatkozott, hogy részét képezi-e a megállapodásnak a kármentesítés. Erre a válaszom pedig egy egyértelmű igen. A törvényjavaslattal kapcsolatban konkrét kérdések ezek merültek fel.

Z. Kárpát és Novák képviselő uraktól általában olyan kérdések, pontosabban, kritikai észrevételek kerültek megfogalmazásra, amelyek általában véve Magyarország külgazdaság-politikáját és a külfölditőke-beruházásokra vonatkozó politikáját érintik. Egyrészt: ne vegye Z. Kárpát képviselő úr tiszteletlenségnek részemről, hogy megmosolyogtam a gyarmatosításra vonatkozó, szinte értelmetlen észrevételeit, nem volt szándékos tiszteletlenség, egy őszinte emberi reakció volt a részemről. Azt pedig nem tudom értelmezni, amikor zöldpárti oldalról megpróbálják megmagyarázni, hogy mire gondolt a költő, azaz, hogy mi egyfajta ajándékként tekintenénk egy ilyen külfölditőke-beruházásra, a befektetésre.

A gyarmatosításnak a címkéje alatt, ami történik, egy magyarországi tőkeberuházás soron, az egy olyan érték teremtése, amelyik egyrészt nemzetgazdasági jelentőségű. Általában véve is az ilyen úgynevezett FDI-beruházások, de jelen esetben is a rákosrendezői beruházás egyrészt nemzetgazdasági értékű, ami nemcsak a költségvetést, az államháztartást garapítja, nemcsak közvetetten szolgál a magyar emberek javára és gyarapodására, hanem közvetlenül is, hiszen munkahelyeket teremt. Jelen esetben a rákosrendezői beruházás kapcsán alsó hangon 30 ezer megteremtett, Magyarországon megteremtett, magyar embereknek megteremtett új munkahellyel számolhatunk, és ezek csak a közvetlen munkahelyek.

Általában véve pedig a külfölditőke-beruházások, ha már akkumulátorgyárak is szóba kerültek, az a terület, ahol a magyar kormány a világon egyedülállót alkotott (*Moraj az ellenzék soraiban*): minden történelmi rekordot megdöntve vonzotta Magyarországra a külfölditőke-beruházásokat, amelyeknek a nemzetgazdasági hatása évek óta jelentkezik, és amelyek lehetővé teszik azt, hogy Magyarország bizonyos ipari területeken, így például a jövőt is jelentő elektromos autózás területén az élvonalba fog tartozni. A számok nyelvén ez például azt jelenti, hogy 2023-ban a magyar kormány támogató politikájának az eredményeként, 209

pozitív befektetői döntés eredményeként közel 20 ezer új munkahely keletkezett; még egyszer: Magyarországon, magyar emberek számára. Több mint 13 milliárd euró tőkebefektetés valósult meg a Nemzeti Befektetési Ügynökség közreműködésével. Ez több évre visszatekintve pedig magyar munkahelyek százazreit jelenti. Ha Z. Kárpát képviselő úr egy magyar járműgyárban vagy abba beszállító alkatrészgyárban, vagy egy akkumulátorgyárban dolgozó magyar munkavállalóhoz odamegy, és elmondja neki azt, hogy gyarmatosítókat szolgál ki azzal, hogy értéket teremt és megélhetést magának és a környezetének, hogy valamilyen módon, nem tudom én, a sariát hozza be Magyarországra, akkor, képviselő úr, az illető nem megmosolyogni fogja, hanem elkergetni a szívlapáttal. Ezt Novák képviselő úr felé is mondom. Tehát ez egy általános hozzáállásbeli kérdés.

Igen, a magyar állam 800 millió euró finanszírozásról tett vállalat az emirátusokbeli beruházó 5 milliárd eurós beruházásához képest; egy az öthöz vagy egy a hathoz körülbelül.

Azok a magyar szavazók, választópolgárok, honfitársaink pedig, akik követik ezt a vitát, eldönthetik, hogy megéri-e egy forintot betenni minden öt külföldi forint mellé, amiből egy új, modern városrész alakul, amiből új kötőtpályás közlekedési opciók alakulnak, ami fejleszt a turizmust, ami 30 ezer munkahelyet teremt.

Tehát a konkrét felvetéseikkel kapcsolatban választ adtam. Most nem használom ki azt az alkalmat, hogy a zárszót mondom, és nem tud válaszolni erre a kérdésre, ez egy politikai elvi kérdés, döntsenek azok, akik követik ezt a vitát: megéri-e egy forintot betenni minden öt forintra, aminek az az eredménye, hogy gyakorlatilag egy tájseb, egy illegális szemléterakó, ami Budapest közepén éktelenkedik, az megújuljon, megtisztuljon, és egy modern városrész alakuljon ki.

Még egyszer: nagyon sok politikai elemet tartalmazott a vita. Nem csoda, hiszen közeleg az önkormányzati választás. (*Novák Előd: A parlamentben szokás.*) És ezzel kapcsolatban, ha már politikáról, elvekről beszélünk: nagyjából oda vezetem vissza, hogy mit gondolunk mi a beruházásokról. Ahogyan ismerjük az önök, főleg a baloldal, a Gyurcsány Ferenc alatt (*Gy. Németh Erzsébet: Nana! - Szabó Rebeka közbeszól.*) egyesített és széttagolt baloldal beruházáspolitikáját, az önök világképe Sukorónak a világképe (*Gy. Németh Erzsébet: Na, ezzel ne hozzuk párhuzamba, mert ebből nagyon rosszul fog kijönni!*), a mi világképünk pedig például a városligeti beruházás világképe.

(15.00)

Miközben mi Budapest Zugló kerületében arra kötünk partnerséget külföldi beruházókkal, hogy egy lakhatást kínáló (*Z. Kárpát Dániel: Kinek a lakhatását?*), lakhatást kínáló, munkahelyet teremtő, értéket

teremtő beruházást hajtsunk végre (*Szabó Rebeka közbeszól.*), önök azt képviselik, illetve azt fogják ránk ragasztani, hogy itt valami luxusingatlan luxusszolgáltatásokkal indul. Ez nem igaz. Ez esetleg az önök bukott, melankolikus nosztalgijája (*Szabó Rebeka és Gy. Németh Erzsébet nevet.*) a megghiúsult sukorói beruházáshoz képest. A baloldalnak volt ez az álma, hogy a Velencei-tó partján az állam által alulértékesített, áron alul értékesített természetvédelmi terület közvetlen közelében építsenek egy monstrumot, egy luxusmonstrumot kaszinókkal, kifejezetten külföldieknek. És ha már szóba került Dubaj, egyébként még egy kiváló, fedett sípálya is részét képezte volna ennek a beruházásnak.

Mi a városligeti beruházásnak az elvét képviseljük, ezt fogjuk az emirátusi partnerekkel megvalósítani Rákosrendező esetében azzal a városligeti beruházással, illetve fejlesztéssel, amit önök támadtak, például környezetvédelmi alapon, például az építészeti koncepciót, és minden egyes kritikájuk és vágyuk megghiúsult, hiszen a városligeti park, a zöldterület nem sérült, hanem a park fejlődött. Kiváló és kiemelkedő színvonalú létesítmények, kulturális központok jöttek létre, ahova turistáknak a milliói látogatnak el, kulturális értéket teremtet, és mindenfajta szakmai kiválósági díjat is elnyert.

És ha már áterelték egy önkormányzati propagandavitaiba ennek a törvényjavaslatnak a vitáját, akkor beszéljünk egy kicsit a várospolitikáról! Tehát Karácsony Gergely, Gyurcsány Ferenc főpolgármestere azt üzenté (*Gy. Németh Erzsébet: A budapestieké, államtitkár úr!*) az általa szeretett Facebook-oldalon, hogy elfogadhatatlan ennek a beruházásnak a tervkonceptiója, miközben ilyen tervkonceptió nem létezik. Hogyan lehetne, hiszen most, ha önök is engednék, és ebben részt vennének, az egy nemzetközi együttműködési megállapodás, tehát a nemzetközi jogalapot kihirdető javaslatnak a vitája zajlik. Ő ennek ellenére ezt a koncepciót már elutasította, látszik, hogy nem nagyon jeleskedik városfejlesztési ügyekben, az ő áldatlan regnálása során egy valamire való beruházást nem sikerült megvalósítani rendesen. Nem magából kéne kiindulni, amikor a rákosrendezői beruházást kritizálja. P+R-t ígért, ehhez képest csak a PR-t adta nekünk.

Érdekes a zöldpolitikai vonatkozása is ennek a beruházásnak. Igen, egyébként valóban geológus vagyok, bár kétségtelenül pályaelhagyó, de ennek ellenére azzal még tisztában vagyok, és a beruházásnak a majdani előkészítői is tisztában vannak, hogy mit jelent a jelenlegi rákosrendezői területen az illegális hulladéklerakás következménye például a talajrétegre, valamint mit jelent a korábban az olajra épülő vasúti üzem, ami itt található. Ennek az az eredménye - laikusok számára is ez elképzelhető -, hogy a kérdéses terület talaját több méter mélyen áztatta át mindenfajta szennyezés, közöttük káros szennyezők is. Ezenkívül pedig a területen

190 ezer köbméter, illegálisan lerakott hulladékot helyeztek el.

Már nem is tudom mindig nyomon követni, hogy Gyurcsány Ferencnek melyik zöldpártjáról van szó, kivel beszélek, de hogy lehet egy zöldpárt ellene annak, hogy egy veszélyesen elszennyezett területen, ahol 190 ezer köbméter illegális hulladékot raktak le, kármentesítsék a területet, és egy modern, kulturált és tiszta városnegyed építsenek a helyére? Hogy lehet a klímavédelemért aggódó, okkal aggódó, a klímaváltozásért okkal aggódó zöldszakpolitikus ellene annak, hogy Budapesten Zuglóban kötőpályás tömegközlekedést fejlesszenek? A reptéri összeköttetésre gondolok, valamint az M1 pályájának a hosszabbítására. Hogy lehet a zöldpárt ellene annak, hogy a kérempárutakat fejlesszék, és ezt a közlekedést szem előtt tartásuk a tervezés során? Visszaköszön az, amikor önök a klímaváltozás ellen úgy küzdenek, hogy az elektromos autózást Magyarországon meg akarják torpedózni, hogy az elektromos autózáshoz szükséges akkumulátorokat itt Magyarországon ne gyártsák.

De folytathatnám ezeket a következtetéseket: a magyarországi lakhatási viszonyokat kritizálják, bár nem idézik fel a kormány erre vonatkozó támogatási programjait, de ugyanakkor azt is kritizálják, hogy 5 százalékos áfakulcsot irányoz elő a megállapodás keretében majd meghatározásra kerülő részszabályozás itt az ingatlanok értékesítése terén.

Mindezzel együtt nyilván az utóbbi politikai kérdésekben nem fogunk egyetérteni, viszont kérem, hogy fogadják el konkrétan a törvényjavaslatban a kérdéseikre adott válaszat, és kérem, hogy a törvényjavaslatot szíveskedjenek elfogadni. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik frakciójából: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Bár a maxi-Dubaj törvényjavaslatról, a gyarmati törvényről szóló vita után már készülődnek a kormánypárti képviselőtársak és az előterjesztők, hogy elhagyják az üléstermet, igen kínos volt végighallgatni, ahogy védeni próbálták a külföldi beruházók érdekeit, és tulajdonképpen feltétel nélkül átengedni nekik Magyarország erőforrásait, Magyarország jövőjének egy szeletét.

Azt is mondjuk el, hogy az előterjesztő azzal próbálta védeni a védhetlent, hogy mintegy 30 ezer munkahely teremtéséről beszélt. Azt az egy apró momentumot felejtette el megemlíteni, hogy az elmúlt években bármilyen nagyobb építőipari érintettségű

beruházás zajlott Magyarországon, ott nagy számban és egyre nagyobb számban jelentek meg vendégmunkások. Tehát az is valószínűsíthető, hogy a 30 ezer új munkahely egy jó része azokra vonatkozik, akik meg fogják építeni ezeket a felhőkarcolókat, tehát alapvetően építőipari munkások bevonásáról lesz szó. Márpedig, ha így történik, akkor a kormányzat stratégiája értelmében ezek az emberek valószínűleg a harmadik világ vendégmunkásai lesznek.

Tehát még az sem igaz, hogy a külföldieknek biztosított brutális mértékű adófizetői pénzek mellett legalább annyi hasznunk lenne, hogy a magyar emberek jól fizető álláshelyekre kerülnek. Valószínűsíthető, hogy ez nem így lesz, de hogy mindannyian megnyugodjunk, a kormányzat gondoskodott róla, hogy nagyon sok szakmát listázzon, és olyan szakmákat listázzon, amelyekbe vendégmunkás nem hozható Magyarországra. Így például garantálták, hogy miniszter vagy politikai döntéshozó papíron nem lehet vendégmunkás, ahogy ebbe a körbe bekerült a szabásminta-készítő is, és bekerült számos olyan álláshely betöltője, akik esetében szerencsére még a Fidesz köreiben sem merült fel az, hogy vendégmunkásokat importáljanak, toborozzanak, hozzanak ide ilyen szepkörökbe.

Azután ugyanakkor el kell mondanunk, hogy van a kormánynak is most már kvótája, tehát nemcsak az Európai Uniónak van egy gyalázatos migrációs kvótája és majdnem hogy kötelező elosztási mechanizmus, hanem van a magyar kormánynak is egy vendégmunkásokra vonatkozó. Számos alkalommal próbáltak bennünket megnyugtatni, hogy igazából eddig sok vendégmunkás volt itt, de most csak egy 65 ezres kvótáról határoztak, és igazából 65 ezer harmadik világbeli dolgozó jöhet, érkezhethet ide. A helyzet az, hogy ez sem igaz, hiszen a 65 ezres szám csak az újonnan kiadott engedélyek lehetséges számára vonatkozik, de nagyon sokan vannak, akiknek nem jár le idén vagy a közeljövőben a munkavállalási tartózkodási engedélyük, ily módon egyáltalán nem túlzó az a becslés, amelynek értelmében olyan 110-120 ezer, harmadik világból érkezett munkás valószínűsíthető Magyarországon. Ebből az következik, hogy egy csettintéssel a kormány bármikor tudja növelni ezt a létszámot, vélhetően fogja is, mert a kényszerből Nyugat-Európában boldogulni próbáló magyarok számára egy hazacsábító, hazahívó programot semmilyen formában nem dolgozott ki.

(15.10)

És azt is láthatjuk, hogy a magyar aktivitási rátához ingyenes átképzési programokkal sem nagyon tudnak, akarnak, próbálnak hozzájárulni. Az egyetlen stratégiája a Fidesznek az, hogy a harmadik világ vendégmunkásait tömegesen hozza ide, az ő lakhatásukhoz a munkásszálló-építési projekteken keresztül komoly, tízmilliárdos nagyságrendű támogatást biztosítanak,

így tudunk egy szerencsés sikert felmutatni, ami a magyarkvóta 50 százalékos megvalósulása, legalább a munkásszálló-építések tekintetében. Azt látjuk ugyanis, hogy eddig feltétel nélkül adták oda a pénzt ezek építésére, most már legalább van egy kikötés, hogy 50 százalékban magyar munkavállalók kell hogy lakjanak ezekben.

Reméljük, hogy lesz olyan, aki ellenőrzi mindezt, és mondjuk, még magyarul beszél, és nem a harmadik világból érkező munkások vezetői fogják ellenőrizni ennek a kvótának a megvalósulását, de a magyarkvóta mellett legalább ilyen sürgető lenne a védett státuszú szavatólása a magyaroknak, ami arról szólna, hogy amíg hasonló végzettséggel vagy munkakörben akár csak egy vendégmunkás is dolgozik az érintett cégnél, addig ne lehessen elbocsátani a magyart.

Legyen tehát egy ilyen védett státusz, védőpajzs minden magyar munkavállaló mellett, mert az látható, hogy az alacsonyabb bérek mellett, a kényszerű kivándorlás, a lakhatási gondok mellett igazából most már a vendégmunkások is veszélyeztetik a magyar munkavállalók pozícióit, kiszolgáltatottabb munkakörülmények magyarokra kényszerítését teszik lehetővé, letörik a béreket, és ha sokáig itt maradnak, vagy később családgyesítésre lenne lehetőségük, akkor végképp megváltoztathatják Magyarországot megszóktatott kulturális arculatát, ami veszélyes lenne. Minden tekintetben tehát a magyar munkavállaló kell hogy az első legyen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk frakciójából: „Helyettes államtitkár korrupciós ügyében a Mi Hazánk feljelentésére négy évig nyomoztak” címmel. Megadom a szót öt percben. Tessék!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Tisztelt Országgyűlés! Nyomozást rendelt el a BRFK egy helyettes egészségügyi államtitkár korrupciós ügyében a Mi Hazánk 2020-as feljelentése alapján, ugyanis mint azt közérdekű adatigényléssel feltártam, számtalan jogcímen hivatalos fizetésének több mint négyszeresét, 39 millió forintot vett fel mindössze 11 hónap alatt Kóti Tamás, az újbudai önkormányzat egyik előző, tehát fideszes cég vezetőjeként, és a prémiumokkal való visszaélés folytatódott a szivárványkoalíció vezetése alatt is még több, immár tucatnyi cégnél.

A ciklusokon átívelő hűtlen kezelés miatt 2020 decemberében újbudai önkormányzati képviselőként tett feljelentésem és bejelentésem ellenére felfelé buktatták a korrupciós intézményvezetőt. Kóti Tamás 2021. január 1-jétől pikáns módon épp az egészségügyi gazdálkodásért felelős helyettes államtitkár lett. Ez ellen hiába tiltakoztam, de utána feljelentésem alapján kihallgatásra hívott engem a BRFK Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztálya. Azóta a kormányzat számára kellemetlen „korrupciós” szót törölték a nevükből. 2021 elején aztán elrendelték a

nyomozást, és a védhetetlen helyzetben február végén máris leváltották a helyettes államtitkári pozíciójáról. De az elszámoltatása a mai napig sem történt meg, azt pedig szorgalmazza a Mi Hazánk Mozgalom minden közpénztolvaj esetében Simicska Lajostól Mészáros Lőrincig, bármely pártnak fizetnek is védelmi pénzt.

Szerte az országban sajnos sokszor gyakorlat, hogy az önkormányzatok tulajdonában álló gazdasági társaságoknál az átláthatósággal szemben a látzólagos munkabér akár többszörösét fizetik ki különböző jogcímenek. A Mi Hazánk képviselőjeként közérdekúadat-igényléssel fordultam az újbudai önkormányzati cégekhez, és több száz oldalnyi felügyelőbizottsági jegyzőkönyvet is tanulmányozva több száz millió forintnyi olyan prémium kifizetését tártam fel, melyek valójában alapfeladataik voltak a cégvezetőknek.

Például az önkormányzat épületét üzemeltető cégnél néhány helyiség kifestéséért járt milliós prémium. Az egyik új vállalatvezető a 2019-es választás utáni hatalomátvétel után képes volt azt előterjeszteni prémiumfeladatként már arra a nulladik évre is, a december 1-jétől hatályos megbízása után, hogy a cégvezetés átvétele. Tehát ez volt, volna egy prémiumot érő ügymond pluszfeladat szerinte.

Vagy említhetem az előző Fidesz-érából, a közpénzből fizetett, Las Vegas-i útjairól elhíresült informatikai cégvezetőt, a helyi Habony Árpádot, aki az efféle utazásokra 25 millió forintot költött közpénzből. Az ő milliós prémiummal díjazott feladat-célkitűzése az volt, hogy vegyen magának egy új céges autót.

Közérdekű adatigényléssel feltártam, hogy a legnépesebb kerület rendelőintézetének előző, tehát Fidesz-ciklusbeli vezetője, Kóti Tamás 39 millió forintot vett fel 11 hónap alatt 2019-ben, holott munkabére elvileg csak 750 ezer forint volt havonta, de ennek végül több mint négyszeresét fizették ki neki átláthatatlanul, prémium, természetbeni juttatás, SZÉP-kártya, iskolakezdési támogatás jogcímen és végkielégítésként, mely ellen csak én tiltakoztam a képviselő-testületben. Az összes többi párt megszavazta, pedig választási ciklusra szóló határozott idejű megbízásnál nem járna végkielégítés.

A cégvezető képes volt önmaga főnökeként szabadságmegváltásként is több milliót felvenni egy év alatt, pedig valójában sokat hiányozhatott - álláshalmozó volt. A szakrendelő főigazgatója fizetése mellé önmagával projektvezetésre is szerződött öt évre úgy, hogy a pofátlan szerződés későbbi felmondása esetén is ki kell fizetni a több mint tízmilliós megbízási díjat.

A BRFK Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztálya az ügy elfektetése, közel négyévi nyomozgatás után büncselekmény hiányában most megszüntette a büntető-eljárást. A rendőrségi indoklás szerint mivel egyhangú testületi döntésekkel fogadták el a sokmilliós prémiumok kifizetését, az onnantól jogszerű, akár mekkora összeg, akár milyen alapfeladatért is. Az Orbán-kormány eltörölte a nyomozás megtagadása vagy

megszüntetése elleni fellebbezési lehetőséget a feljelentők esetében, de a vagyoni érdekelt önkormányzat az ügyészséghez fordulhat jogorvoslati kérelemmel, amit a Mi Hazánk elvár Újbuda DK-s vezetésétől, melynek más ügyekben tett feljelentéseit sajnos ugyanúgy elutasították. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalással jelentkezett Bence János képviselő úr, a Jobbik frakciójából: „Mi történik itt?” címmel. Parancsoljon!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Az elmúlt napokban elhangzott a parancs, hogy elfoglaljuk Brüsszelt; hogy igenis, a Fidesz-KDNP-s kontingens el fogja foglalni a választások során Brüsszelt, rendet tesz az Európai Unióban.

Hát, hogy ez, nevezzük úgy, mekkora hazugság és milyen nevetséges állítás, ahhoz elég egy egyszerű matematikai műveletet elvégezni. Az Európai Unióban 705 darab képviselő van. Ebből a komplett magyar kontingens 21 ember, azaz gyenge 3 százalék. És ebből az egészből, a 705-ből a fideszes-KDNP-s, nevezzük úgy, különítmény, ha kiszámoljuk, a maga létszámával, a 13 fővel nem egészen 2 százalékot tesz ki. Kérem, kit akarnak átvérni, kiből akarnak bohócot csinálni 2 százalékkal, hogy azt állítják, hogy elfoglalják Brüsszelt? Megvezetik a tisztesség, jóra való magyar embereket, lejáratták a magyarság jó hírét Brüsszelben, mert egy dologgal tudnak élni, a vétőjoggal.

Gondoljanak bele, ha ebben a parlamentben vétőjog lenne, mit szólnának hozzá, ha egy - 2 százalékos párt nincs - 5 százalékos párt végigzsarolna egy ciklust. Én arra kérek mindenkit, vegyen elő egy fehér papírt, számolja ki, és józan paraszti ésszel gondolja végig, hogy mit jelent az, hogy 2 százalékkal elfoglalni Brüsszelt. Amikor először ezt meghallottam, először egy magyar klasszikus jutott eszembe, Beszterce ostroma, az körülbelül ennyire komoly. Ha pedig kitekintek a nagyvilágba, az egyik kedvenc filmemből, a Gyalog galoppból jutott eszembe egy jelenet, mert ez a kijelentés semmivel sem komolyabb.

Kérem, tisztelt Ház, a komolytalan dolgok mellett ott vannak a napi hazugságok. Egy egyszerű kérdést tettem fel a simontornyai orvosi ügyelettel kapcsolatban az államtitkár úrnak, hogy hajlandóak-e foglalkozni egyáltalán az üggyel. És elmondtam, hogy a pincei kórházat 2015-ben bezárták. Erre ő azt hazudta a válaszában, hogy azt a baloldal záratta be. 2015-ben, bárhonnan lekövethető, Orbán-kormány volt Magyarországon, tehát egy jobboldali kormány volt. Arra a kérdésemre, hogy hajlandóak-e lejönni, helyben beszélni emberekkel, megnézni, hogy mit csináltak, egyszerűen választ sem adott. Válaszra sem méltatta az ezres nagyságrendben aláíró tisztességes, normális orvosi ellátást, hogy hét közben, hétfévégén, ha lebetegednek, ne az ügyeleti autót

várják órákon keresztül, és ne kelljen berohanniuk a legközelebbi kórházba, ami több mint 50 kilométerre van.

(15.20)

Hazug statisztikákat is hozott elem nagyon egyszerű módon. Azt mondta, hogy az ügyeletes orvosnak nagyon jók a statisztikai, óránként egy beteget lát el, nincs is több.

Hát, kérem, ha Paksról elindul az ügyeletes orvos, utazik 20 percet egy betegig, ami 15-20 kilométert jelent, ellátja, visszaül az autóba, visszamegy, elment az egy óra. Persze, hogy csak egy beteget tud ellátni az ügyeletes orvos. Ha akar, sem tud többet, ugyanis a betegek nem állnak az út mentén, nem állnak a buszmegállóban, ők várják az ügyeleti autót. De ha közkeletű mondattal tudnám kimondani, hogy most ezzel mit tettek az emberekkel, a betegekkel, nem az út mentén állnak, hanem az árokba lökték őket, és ezzel a válasszal meg is csúfolták őket.

Úgyhogy a XXI. század Magyarországnál el kell döntenünk, hogy a nemsokára bekövetkező EP-válasz-

tásokon egy olyan pártra szavaznak, amely 2 százalékkal bekamuzza, hogy elfogadja Brüsszelt, vagy ugyanez a párt, amely ott hagyja a vidéki beteg embereket az árokba lökve, vagy választanak olyan pártokat, többek között a Jobbik-Konzervatívokat, amely nem ígér mást, csak azt, hogy tisztességgel elviszi a magyar emberek szavát Róna Péter által Brüsszelbe, és ott ezt kendőzetlenül, a maga valójában bemutatja a döntéshozók előtt, és nem azon dolgozik, hogy forrásokat vonjon meg Magyarországtól, hanem ha a kormány bűnös módon korrupt is, ne az embereket büntessék, csak a kormányt, és a magyar önkormányzatok, a magyar vállalkozói és civil szektor közvetlenül juthasson brüsszeli forrásokhoz. A mi megoldásunk és a mi ajánlatunk ez az európai parlamenti választásra. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

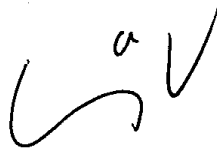
Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten hétfőn, 11 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 15 óra 21 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)